অৰুণ

উনবিংশ সংখ্যা ২০১৩-২০১৪ বৰ্ষ

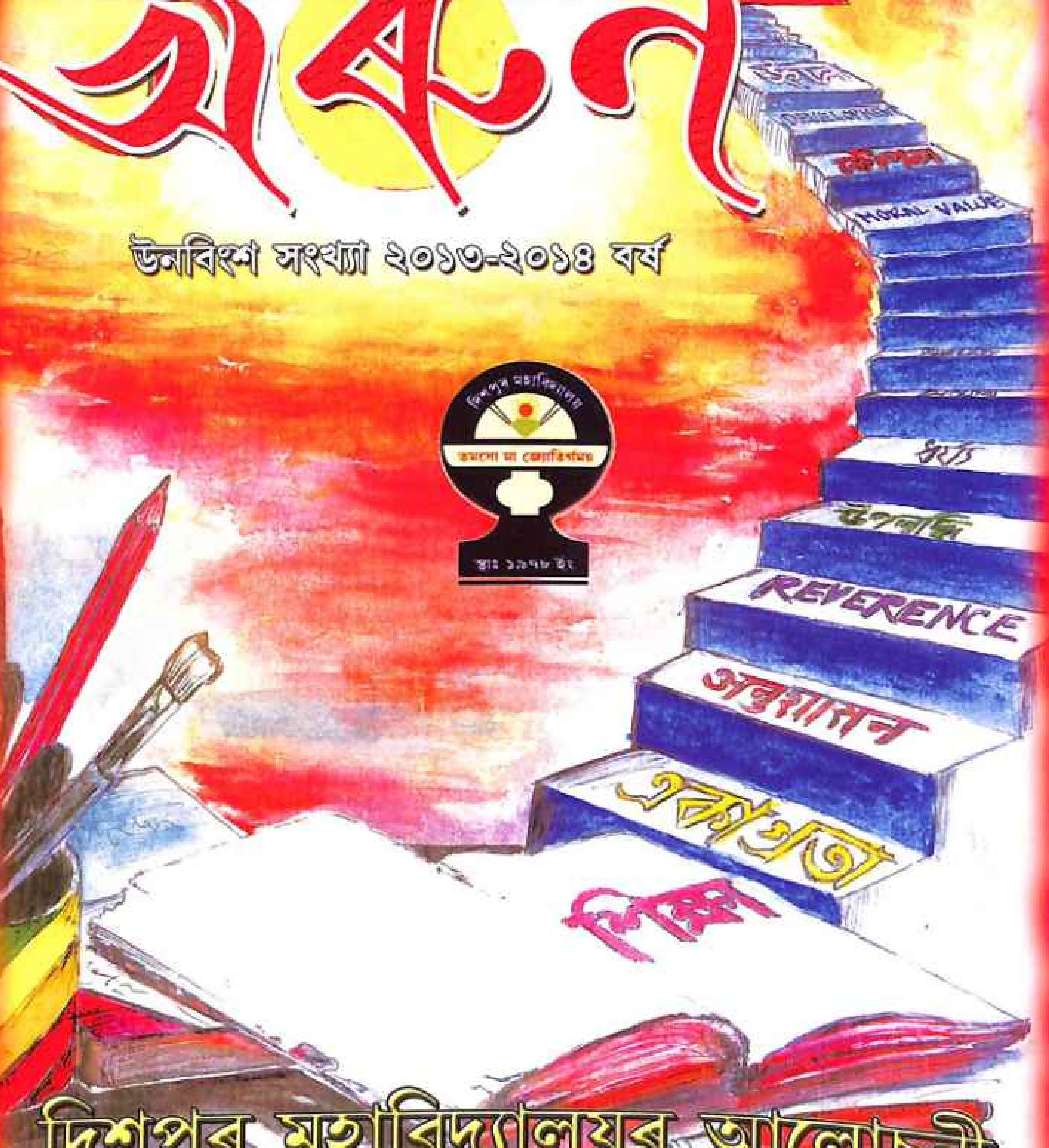

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী

তত্বাৱধায়িকা
জেবিন আকবৰ

সম্পাদক
মুনমী বৰকটকী

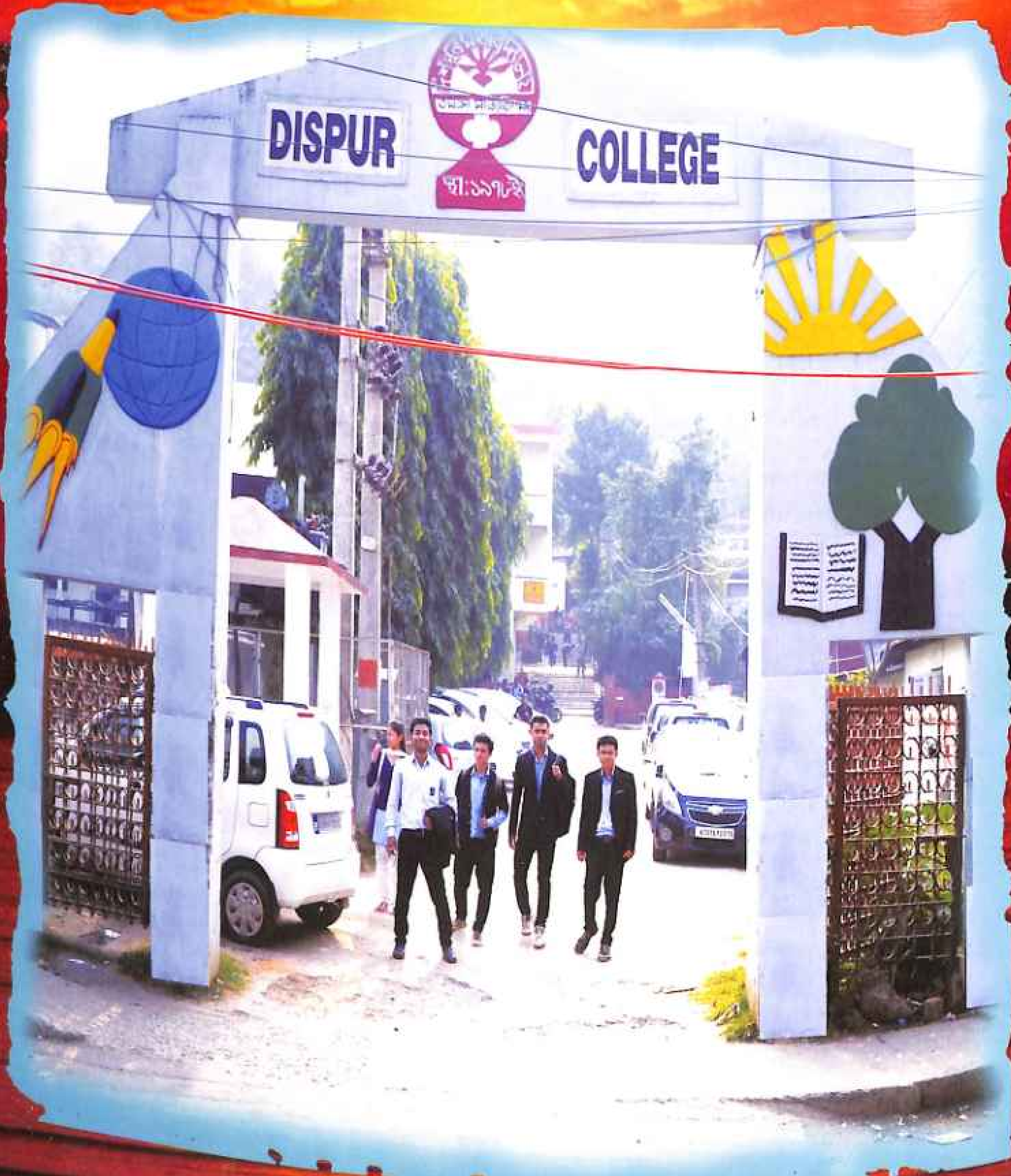

অৰুণ

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী

উনবিংশ সংখ্যা

২০১৩-২০১৪ বৰ্ষ

তত্বাৱধায়িকা
জেবিন আকবৰ

সম্পাদক
মুনমী বৰকটকী

অৰুণ

সম্পাদনা সমিতি

সভাপতি	ঃ	ডঃ অমৰ শম্পকীয়া (অধ্যক্ষ)
উপসভাপতি	ঃ	ডঃ নন্দিনী বৰুৱা (উপাধ্যক্ষা)
তত্বাৱধায়িকা	ঃ	জেবিন আকবৰ
সম্পাদক	ঃ	মুনমী বৰকটকী
শিক্ষক সদস্য	ঃ	ডঃ জয়জ্যোতি গোস্বামী
		ডঃ ৰীণা চৌধুৰী
		ডঃ মঞ্জৰী শৰ্মা
		ডঃ সুনীতা আগৰৱালা
		ডঃ মালবিকা ভট্টচাৰ্য্য
ছাত্ৰ সদস্য	ঃ	জিতেন্দ্ৰ দাস
		ৰেখাৰাণী দাস
		সৌৰভ দাস
বেতুপাতৰ ফটো	ঃ	ৰত্নেশ্বৰ কুৰ্মী
পৰিকল্পনা	ঃ	সম্পাদনা সমিতি
অংগসজ্জা আৰু মুদ্ৰণ	ঃ	এ ৱাই এচ্ প্ৰিন্টাৰ্চ বামুণিমৈদাম, গুৱাহাটী ফোনঃ ৯৫০৮৪১৫৮৩৩

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী

স্বৰ্গীয় মানিক ডেকা

স্বৰ্গীয় বীৰেণ শৰ্মা

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰাক্তন সাধাৰণ সম্পাদক

স্বৰ্গীয় কৃপা কলিতালৈ
আৰু লগতে
বছৰটোত হেৰাইযোৱা
জ্ঞাত অজ্ঞাত সকলো ব্যক্তিলৈ
'উনবিংশ সংখ্যাৰ অৰুণ'ৰ
ফালৰ পৰা শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জনালো ....

ওঁম পূৰ্ণমদঃ পূৰ্ণমিদং পূৰ্ণাৎ পূৰ্ণমুদচ্যতে
পূৰ্ণস্য পূৰ্ণমাদায় পূৰ্ণমাদায় পূৰ্ণমেৱৱশিষ্যতে
॥ ওঁম শান্তি শান্তি শান্তি ॥

অৰুণ সম্পাদনা সমিতি

উচৰ্গা

খগেন মহন্ত

খগেন মহন্ত দেৱৰ পবিত্ৰ স্মৃতিত 'অৰুণ'ৰ
উনবিংশ সংখ্যাটি উচৰ্গা কৰিলো।

অসম সাহিত্য সভা

কেন্দ্ৰীয় কাৰ্যালয় : চন্দ্ৰকান্ত সন্দিকৈ ভৱন, যোৰহাট - ৭৮৫০০১ ▸ (০৩৭৬)২৩২০৩৭৬
গুৱাহাটী কাৰ্যালয় : ভগৱতী প্ৰসাদ বৰুৱা ভৱন, গুৱাহাটী- ৭৮১০০১ ▸ (০৩৬১)২৫১৩৮৩০ ফেক্স- (০৩৬১)২৭০১৬৬৫
ডিফু কাৰ্যালয় : ৰাংছিনা ভৱন, ডিফু - ৭৮২৪৬০ ▸ (০৩৬৭১)২৭২৫৯০
ধুবুৰী আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, ধুবুৰী - ৭৮৩৩০১ ▸ (০৩৬৬২)২৩২৫২৮
ডিব্ৰুগড় আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, ৰামেশ্বৰলাল চহৰীয়া সংহতি ভৱন, ডিব্ৰুগড় - ৭৮৬০০৩ ▸ (০৩৭৩)২৩১৫১২৮
শিলচৰ আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, শিলচৰ-৭৮৮০০১ ফেক্স- (০৩৮৪)২২৬৩৭৯৭
উত্তৰ লক্ষীমপুৰ আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, উত্তৰ লক্ষীমপুৰ- ৭৮৭০০১
নগাঁও আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, কমলাদেৱী তোদী স্মৃতি ভৱন, মহিচন্দ্ৰ বৰা পথ, নগাঁও- ৭৮২০০১
Website:www.asomsahityasabha.org ■ E-mail-asam.sahitya.sabha@gmail.com

ইমৰান শ্বাহ
সভাপতি

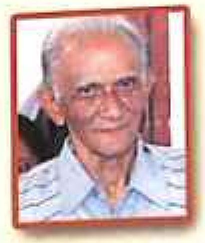

শুভেচ্ছা বাণী

গুৱাহাটীস্থিত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'অৰুণ'ৰ উনবিংশ সংখ্যা প্ৰকাশ পাব বুলি জানিব পাৰি সন্তোষ অনুভৱ কৰিছো। 'অৰুণ' মহাবিদ্যালয়খনৰ শিক্ষাৰ্থী তথা শিক্ষাগুৰুসকলৰ সেউজীয়া অনুভৱৰ বটবৃক্ষ হৈ ৰ'ব বুলি আশা কৰিলো।

মহাবিদ্যালয়খনৰ ন ন সাহিত্য প্ৰতিভাৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰিবলগীয়া 'অৰুণ'ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মনৰ অনুভৱৰ কোমল কঠীয়াৰে মহৎ সাহিত্যৰ অঙ্কুৰণ হ'ব—কবিতা, চুটিগল্প, প্ৰবন্ধ আদি সামৰি আলোচনীখনৰ প্ৰতিটো পৃষ্ঠা মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সাহিত্য সুবাসেৰে ভৰি পৰিব। বৰ্ণিল অভিজ্ঞতাৰ ৰামধেনুৰে 'অৰুণ' মনোমোহা হ'ব।

'অৰুণ' সৰ্বাংগসুন্দৰ ৰূপত প্ৰকাশ হওক- তাৰেই কামনাৰে উদ্যোক্তাসকললৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো।

চিৰ চেনেহী মোৰ ভাষা জননী।

(ইমৰান শ্বাহ)
সভাপতি
অসম সাহিত্য সভা

৬ মাঘ, ১৪২১ ভাস্কৰাব্দ

আমাৰ বিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'অৰুণ'ৰ উনবিংশতম সংখ্যা প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱাত নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ। এই আলোচনীৰ কলেৰৰ ডাঙৰ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সৃজনীমূলক লিখনিৰ বাবে উদগনি জনোৱা কাৰ্য্য সদায়েই আদৰণীয়।

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনক সেই মহাবিদ্যালয়ৰ বৌদ্ধিক পৰিবেশৰ দাপোন বুলি কলেও ভুল কৰা নহব। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে গুৰুবন্দৰ অশেষ প্ৰচেষ্টাৰ ফচল এই আলোচনী যাৰ জৰিয়তে কেৱল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক লেখা মেলাই নহয় এখন আলোচনী বা কিতাপ কেনদৰে প্ৰকাশ কৰা হয় তাৰো কচৰৎ কৰোৱা হয়।

আশা কৰিছো, আমাৰ এই প্ৰচেষ্টা সাৰ্থক হওক।

ড° অমৰ শইকীয়া
অধ্যক্ষ
দিশপুৰ কলেজ

"অৰুণ" সম্পাদনা সমিতি

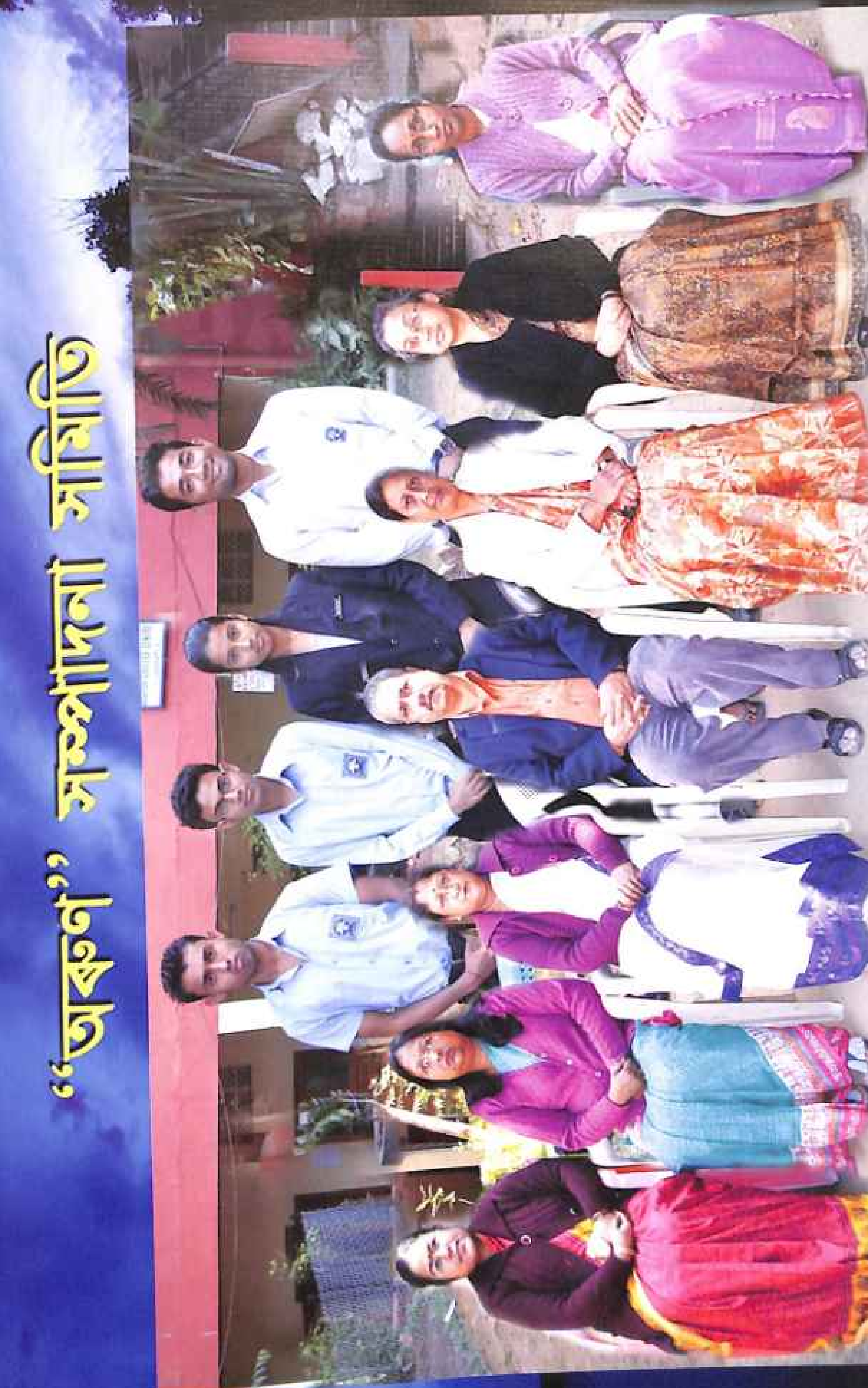

বাওঁ ফালৰ পৰা বহি ক্ৰমেঃ
ড. বীণা চৌধুৰী, ড. সুনিতা আগৰৱালা, ড. জয়জ্যোতি গোস্বামী, ড. অমৰ শইকীয়া (অধ্যক্ষ), জেনিন আকবৰ, ড. মঞ্জৰী শৰ্মা, ড. মালবিকা ভট্টাচাৰ্য।
বাওঁ ফালৰ পৰা থিয় হৈ ক্ৰমেঃ ৰাহুল ইছলাম লস্কৰ, জীতেন্দ্ৰ দাস, মুনমী বৰকটকী, সৌৰভ দাস।

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰীসকল

অসমীয়া বিভাগ

, অজিত প্ৰসাদ শৰ্মা
ড. বীণা চৌধুৰী, ড. জয়জ্যোতি গোস্বামী, ড. নমিতা ডেকা, ড. মালবিকা ভট্টাচাৰ্য

ইংৰাজী বিভাগ

ড. সঞ্জীৱ শৰ্মা, নন্দিনী বৰুৱা শৰ্মা,
জেবিন আকবৰ, ড. মঞ্জৰী শৰ্মা।

অৰ্থনীতি বিভাগ

হিমাংশু কলিতা, পৰাগ দত্ত, ড. ৰাণী মুদিয়াৰ ডেকা, অনুৰাধা বৰুৱা শইকীয়া,
মনালিচা ভট্টাচাৰ্য

বুৰঞ্জী বিভাগ

নাজনিন আৰা ৰহমান, পংকজ কাথাৰ, ৰাতুল বৰা

দৰ্শন বিভাগ

শশী মোহন দাস, ড. প্ৰণীতা শৰ্মা, ড. সুমিত্ৰা চৌধুৰী, ড. মামণি কলিতা

শিক্ষা বিভাগ

ড. ভাস্বতী বৰুৱা দাস, ড. সুনিতা আগৰৱালা, ড. ববী বৰুৱা,

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰীসকল

ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

ধৰিত্ৰি ঠাকুৰিয়া, খগেন বড়ো, ইন্দ্ৰানী চৌধুৰী মহন্ত

BBA / BCA বিভাগ

নৃপেন মেধি, হীৰেন্দ্ৰ নাথ সৰকাৰ, বিজয়েতা সাহা, ৰীতু চৌধুৰী

গ্ৰন্থাগাৰ বিভাগ

বিনীতা ৰাভা
ড. অমৰ শইকীয়া (অধ্যক্ষ),
অজিত মালাকাৰ

অধ্যক্ষৰ সৈতে কৰ্মীবৃন্দ

গিৰিণ শইকীয়া,
খৰ্গেশ্বৰ শইকীয়া,
ড. অমৰ শইকীয়া (অধ্যক্ষ),
ইন্দিৰা গগৈ,
ফুলেশ্বৰী ডেকা,
ব্ৰজেন শৰ্মা,
অৰূপ কলিতা,
ভাৰ্গৱ বৰা,
হিৰণ্য গৌতম,
ৰমেশ বৈশ্য,
আনোৱাৰা বেগম,
প্ৰশান্ত শৰ্মা,
নিলোৎপল ডেকা।

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰীসকল

Accountancy বিভাগ

ড. অজয় কুমাৰ ডেকা, ড. জ্যোতিষ গোস্বামী, কুলধৰ পাটোৱাৰী

Mathematics বিভাগ

ড. কুমুদ চন্দ্ৰ নাথ

Finance বিভাগ

ড. অজয় মিত্ৰ, , মাথুৰ বৰ্মন

Management বিভাগ

মৌচুমী দেৱী, ড. মনালিছা চৌধুৰী, ত্ৰিবেণী বৰকটকী

Dispur College Computer Center

ড. অজয় মিত্ৰ, ড. নন্দিনী বৰুৱা শৰ্মা (উপাধ্যক্ষা), কুলদীপ মেধি

আংশকালীন শিক্ষক শিক্ষয়ত্ৰী সকল

গীতিলেখা দেৱী ভাগৱতী
অসমীয়া বিভাগ

অমিত ৰয় চৌধুৰী
শিক্ষা বিভাগ

কৰবী দাস
বুৰঞ্জী বিভাগ

বন্দীতা বৰুৱা
ইংৰাজী বিভাগ

ধীৰা দাস
হিন্দি বিভাগ

মনমিতা শৰ্মা
ইংৰাজী বিভাগ

অমৃতা দাস
ফাইনান্স বিভাগ

তুলিকা চৌধুৰী
অৰ্থনীতি বিভাগ

ৰাজকমল দত্ত
ৰাজনীতি বিভাগ

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যবৃন্দ

বাওঁ ফালৰ পৰা বহি ক্ৰমেঃ মুনমী বৰকটকী, অৰুণজ্যোতি বৰা, মনোজ ঠাকুৰীয়া, ৰেখাৰাণী পাঠক, অনামিকা দাস।
বাওঁ ফালৰ পৰা থিয় হৈ ক্ৰমেঃ জীতেন্দ্ৰ দাস, কৌশিক বৰা, অজয় দাস, ৰাহৰুল ইছলাম লস্কৰ, মৃদুল ডেকা, সৌৰভ দাস

Few lines from the Teacher-in-charge

It is indeed a moment of satisfaction to bring out the nineteenth edition of the college magazine "Arun". I would like to thank our Principal Dr. Amar Saikia vice Principal Dr. Nandini Sharma. The members of the editorial board for their help and advice in every

ways. I would like to thank my collegue Dr. Manjaree Sharma, Dr. Malabika Bhattacharya, Dr. Rina Sharma and Dr. Joyjyoti Goswami for then help and support.

Jabin Akbar
Dept. Of English

মুনমী বৰকটকী
আলোচনী সম্পাদক

সম্পাদকীয়

১৯৬৪ চনত যিগৰাকী স্বনামধন্য চিৰস্মৰণীয় ব্যক্তিয়ে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় স্থাপন কৰিছিল সেই গৰাকী চিৰসমস্য অতি শ্ৰদ্ধাৰ ব্যক্তি গৰাকীক প্ৰনিপাত জনাইছোঁ। আত্মস্বাৰ্থত নিস্পৃহ যি সকল মহানুভব ব্যক্তিৰ আপ্ৰাণ চেষ্টাত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দৰে এক মহান গৌৰৱময় শিক্ষানুষ্ঠান সৃষ্টি হ'ল - সেই সকললৈ পোন প্ৰথমেই মোৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৩-২০১৪ বৰ্ষৰ মুখপাত্ৰ স্বৰূপ 'অৰুণ' আলোচনীখনত সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন লিখিবলৈ পাই মই আনন্দ প্ৰকাশ কৰিছোঁ। এই প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে অসমৰ প্ৰতিগৰাকী স্বহীদলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছো।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰিবলৈ পোৱা বাবে মই নিজক ধন্য মানিছো। এখন আলোচনীৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয় এখনৰ পৰিচয় পোৱা যায়। এনে এখন আলোচনী প্ৰকাশ কৰিবলৈ যাওঁতে বহুতো সমস্যাৰ সন্মুখীন হোৱাৰ উপৰিও কষ্ট স্বীকাৰ কৰিব লগা হয়। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৩-২০১৪ বৰ্ষ 'অৰুণ' আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰিবলৈ যাওঁতেও বিভিন্ন সমস্যাত পৰিবলগীয়া হৈছিল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ পৰা নিৰ্দিষ্ট সময়ত লেখা বোৰ পোৱা নগৈছিল আৰু যিবোৰ লেখা পোৱা গৈছিল তাবে কিছুসংখ্যক আলোচনীৰ বাবে উপযুক্ত নাছিল। গতিকে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰৱৰ্তী সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মই অনুৰোধ জনাইছো, তেওঁলোকে যেন উপযুক্ত সময়ত লেখা সমূহ সুন্দৰ ভাবে লিকিবলৈ প্ৰয়াস কৰে। যাৰ সহায়ত তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়খনৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰাত অৰিহণা যোগাব পাৰিব।

প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰোঁতে সহায় সহযোগীতা আৰু পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰা ব্যক্তি সকলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছো। এই সুযোগতে মই দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় মাননীয় ড. অমৰ শইকীয়া ছাৰক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো, কাৰণ তেখেতৰ অনুমতি আৰু সু-পৰামৰ্শ অবিহনে আমাৰ আলোচনীখন সম্পূৰ্ণ হৈ নুঠিলহেতেঁন। লগতে মোৰ তত্বৱধায়িকা মাননীয়া জেবিন আকবৰ বাইদেউ ওচৰতো চিৰকৃতজ্ঞ, কিয়নো তেখেতৰ উৎসাহ - উদ্দীপনা, সহায় সহযোগিতা আৰু সু-পৰামৰ্শ অবিহনে আমাৰ এই কাৰ্য্য ফলপ্ৰসূ নহলহেতেন। মোক প্ৰতিো কামতে উৎসাহ - উদ্দীপনা দিয়া প্ৰতিগৰাকী ছাৰ - বাইদেউক, কৰ্মচাৰী বৃন্দক মই শলাগৰ শৰাই আগবঢ়ালো। ইয়াৰ উপৰিও মোৰ লগত প্ৰতিটো কামতে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মোৰ সতীৰ্থসকলক মোৰ আন্তৰিক মৰম জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো, কিয়নো তেওঁলোকৰ সহায়ৰ অবিহনে এনে এটা মহান অনুষ্ঠানলৈ সেৱা আগবঢ়াবলৈ মই সুযোগ নাপালোহেঁতেন লগতে আলোচনীখন উৎকৃষ্ট ৰূপ দিয়াত সহায়ৰ হাত আহবঢ়োৱা বেটুপাতৰ শিল্পীক প্ৰীতেৰে শলাগ ল'লো। লগতে আলোচনীখন সুশ্ৰী ৰূপত উলিয়াই দিয়াত এ ৱাই এচ অফচেট প্ৰেছৰ স্বত্বাধিকাৰী আৰু প্ৰেচৰ সমূহ কৰ্মকৰ্তালৈকে মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই সহৃদয়তাৰে আগবঢ়ালো।

'অৰুণ' অষ্টাদশ সংখ্যা ২০১২-১৩ বৰ্ষ

বিজয়া বৰুৱা (ৰাজখোৱা)
MA (Triple) M. Phill Ph. D. D. Litt
Associate Professor
Post Graduate, Deptt of Assamese
Dimoria College Khetri
Research Guide G.U.

সদাব্যস্ত গুৱাহাটী মহানগৰীৰ মাজ মজিয়াত অৱস্থিত ৰাজধানীৰ সমীপতে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় অসমৰ উচ্চ শিক্ষাজগতত কলা আৰু বানিজ্য বিষয়ত স্নাতক শিক্ষা প্ৰদান কৰি অহা এখনি সফল মহাবিদ্যালয়। 'অৰুণ' অৰ্থবহ শিৰোনামাৰে মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ আত্মাভিব্যক্তিৰ মুখপাত্ৰ। আলোচনীখনিয়ে ইতিমধে সোতৰটা বসন্ত অতিক্ৰম কৰি ২০১২-১৩ চনত ৩১ ৰ বছৰ বয়সত ভৰি দিছে। দেখাই শুনাই সুন্দিৰ স্বাস্থোজ্বল যৌৱনোদ্দীপক তজবজীয়া ডেকা। আশা ৰাখিছো 'অৰুণৰ কিৰণ'ত কছৰৎ আৰম্ভ হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ উজ্জলজ্যোতিয়ে ভৱিষ্যত অসমৰ সমাজ, সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ জগতত অৰিহণা যোগাই সমৃদ্ধ কৰি তুলিব।

প্ৰকাশ হ'ব লগা 'অৰুণ'ৰ সম্পাদিকা মুনমী বৰকটকীয়ে পত্ৰযোগে অনুৰোধ কৰিলে ২০১২-১৩ বৰ্ষৰ 'অৰুণ'ৰ এটি সমালোচনা লিখি দিবলৈ। অধ্যাপিকা জেবিন আকবৰৰ তত্বাৱধানত সম্পাদিকা বনশ্ৰী দাসে অসমীয়া ইংৰাজী আৰু হিন্দী তিনিওটা ভাষাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক আকৰ্ষিত আৰু অংশ গ্ৰহণৰ সুবিধাৰে 'অৰুণৰ ৰেঙনি'ত ভিন্নসুৱী স্বাদৰ বিষয়-বস্তুৰে এই সংখ্যাটি সজাই-পৰাই তুলিছে।

মহাবিদ্যালয় জীৱনত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ স্বাধীন আত্মপ্ৰকাশৰ এক ক্ষেত্ৰস্বৰূপ মহাবিদ্যালয় আলোচনীৰ ভূমিকা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। ঘৰ এখন যেনেকৈ এটি শিশুৰ বাবে ভৱিষ্যতৰ সকলো সজাকৰ্মৰ কঠিয়াতলী হ'ব পাৰে ঠিক তেনেকৈয়ে সাহিত্য চৰ্চাৰ বীজ ৰোপনত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক মহাবিদ্যালয় আলোচনীয়ে এক সাৰুৱা ক্ষেত্ৰৰ প্ৰেৰণা যোগাব পাৰে। সৃজন খননৰ এখনি ক্ষেত্ৰ নিৰ্মাণ কৰি দিব পাৰে। মহাবিদ্যালয় পৰ্য্যায়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ কৈশোৰোত্তৰ বয়সৰ ৰঙীণ কল্পনাৰ ইন্দ্ৰজালত সৃষ্টি হোৱা আত্মনুভূতিত যি উদগনিৰ প্ৰয়োজন, সেইয়াও পূৰণ কৰিব পাৰে। মহাবিদ্যালয়ত আলোচনীৰ প্ৰচলন পৰম্পৰাই বিদ্যায়তনিক বিকাশৰ লগে লগে সৃজনাত্মক দলগত কৰ্মনিষ্ঠা, সুস্থ প্ৰতিযোগিতামূলক মনোভাৱৰ বিকাশ সম্ভৱ কৰি তোলে। এইক্ষেত্ৰত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-একতাসভাৰ সৌজন্যত মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক চিন্তন-মননৰ আখৰাৰে সৃজনাত্মক প্ৰতিভাবিকাশৰ যি প্ৰচেষ্টা চলাইছে সেয়া সঁচাকৈয়ে প্ৰশংসনীয়। এই সুযোগতে মই অভিনন্দন জনাইছো আৰু 'অৰুন'ৰ ভৱিষ্যত উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰিলোঁ।

প্ৰথমতেই 'অৰুণ' বেটুপাতত ৰং আৰু তুলিকাৰ স্পৰ্শৰে ব্যক্ত জ্ঞান আৰু শান্তিৰ অন্বেষনমুখী প্ৰতীকধৰ্মী অভিব্যক্তি অতি সুন্দৰ, আকৰ্ষণীয় আৰু আশাব্যঞ্জক হৈছে। আতিথি শিতানৰ উপৰিও শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰছাত্ৰীসকলৰ সন্মিলিত প্ৰচেষ্টাত এই সংখ্যাটিত অসমীয়া , ইংৰাজী, হিন্দী তিনিওটা শাখাতে ভিন্নবিষয়ৰ ত্ৰিশটাতকৈ আধিক লেখা প্ৰবন্ধ শিতানত পঢ়িবলৈ পোৱা গৈছে। প্ৰবন্ধ লিখাৰ প্ৰয়াসে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বাধ্যতামূলক ভাৱে অধ্যয়ন কৰিবলৈ শিকাই, লগতে চিন্তন - মননৰ জৰিয়তে বিশ্লেষণমুখী সমালোচনাত্মক দৃষ্টিভঙ্গীৰ বিকাশ ঘটায়। সাহিত্যৰ এই বিভাগটো সাহিত্যৰ অন্য আত্মনিষ্ঠ সৃষ্টিমূলক ৰসাল গল্প কবিতাতকৈ আদিক সমাজ - বাস্তৱ, তথ্যভিত্তিক, খুব - জ্ঞাপক (informative) আৰু জ্ঞানবৰ্দ্ধক হয়। এই সংখ্যাত সন্নিবিষ্ট নাৰীবাদ, সমাজত নাৰীৰ ভূমিকা, যুৱ-উশৃংখলাতা, ৰেগিং, গোলকীকৰণৰ প্ৰভাৱ, প্লাষ্টিক আৰু পৰিবেশ প্ৰদূষণ, Social media, Fading of Social Value, ৰাজনীতি আৰু অপৰাধ-জগত, ভ্ৰষ্টাচাৰ আদি প্ৰবন্ধৰ যোগেদি বৰ্তমান সমাজৰ ভিন্নমূখী বাস্তৱ সমস্যাসমূহ আলোচিত হৈছে। ড. প্ৰণীতা শৰ্মাই প্ৰশ্নোত্তৰধৰ্মী লিখনীৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মহামানৱ মহাত্মাগান্ধীৰ

জীৱনাদৰ্শক বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিছে। অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাণ প্ৰতিষ্ঠাপক লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই ভাষা, সাহিত্য সংস্কৃতিক্ষেত্ৰত আগবঢ়োৱা অৱদানকো কেইগৰাকী লেখকে উপস্থাপন কৰিছে। পাশ্চাত্যৰ উপন্যাসিক ডমিনিক লেপায়ৰকো ইংৰাজী সাহিত্যৰ ছাত্ৰ অৰ্নব শৰ্মাই চিনাকী কৰি দিছে। সুধাকণ্ঠ ভূপেন হাজৰিকাকো ৰোমন্থন কৰিলে পাপৰি ৰয় আৰু ৰাজীৱ দাসে। জাতীয়জীৱনত ঐতিহ্য চেতনা আৰু ইতিহাস চেতনাৰ দৰ্কাৰ আছে। ড. ৰীতা শৰ্মাৰ 'ঐতিহাসিক অসমে' ঠাইনামৰ (Place Name) ভাষা তাত্ত্বিক, সাংস্কৃতিক গুৰুত্বক দেখুৱাইছে। অধ্যাপক পাঠকে মধ্যবিত্তশ্ৰেণীৰ সমাজ চেতনা আৰু অৱদান বিশ্লেষণ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক জাতীয় জীৱনৰ অতীত বাস্তৱ সোঁৱৰাই দিচে। অমৰনাথ যাত্ৰৰ ৰোমাঞ্চকৰ অভিজ্ঞতাৰে ছাত্ৰী ভূপালী মিশ্ৰই ভ্ৰমণৰ শিক্ষা আৰু আনন্দৰ সোৱাদ দিছে। 'নন্দিনী' ৰ সম্পাদিকা মাইনী মহন্তৰ 'ইপাৰ সিপাৰ' ব্যক্তিগত অনুভূতিৰে সমাজত সাম্য মৈত্ৰীৰ চেতনাৰ প্ৰয়োজন দোহাৰিছে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক।

এইদৰে কিশোৰী অনুৰূপা ডেকাই 'মোৰ এটি লেখনী' ত সমাজৰ ৰূঢ় বাস্তৱৰ লগতে যুৱ প্ৰজন্মৰ আত্ম সচেতন কৰ্তব্যবোধৰে সমাজৰ অগ্ৰজ সকলক সকিয়নি জনোৱাহেতেঁন এটি মননশীল প্ৰবন্ধ হ'লহেতেঁন। একেদৰে 'কিহৰ অন্বেষণত আমি', দিশপুৰ কলেজত মোৰ প্ৰথম দিন' হমাৰী চোচ' আদি অনুভূতি প্ৰৱন মননশীল ৰচনা। 'Our thoughts', 'Art of public speaking, Progeria, Life one big Roller Coanter, কলেজীয়া জীৱনৰ অভিজ্ঞতা আদি লেখনীয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ জ্ঞান-বাৰ্তা কঢ়িয়াই আনিছে।

গল্প, কবিতা সাহিত্যৰ এটি আত্মনিষ্ঠ অনুভূতি ব্যঞ্জক বালাত্মক প্ৰকাশ। সংক্ষিপ্ত ৰূপত থাওকতে পঢ়ি ৰস পান কৰিব পাৰি বাবে গল্প-কবিতাৰ জনপ্ৰিয়তা বেছি দেখা যায়। 'অৰুণ' ত সন্নিবিষ্ট গল্পসমূহত যুৱ প্ৰজন্মৰ ভাৱধাৰা প্ৰকাশিত হৈছে। কবিগুৰুৰ এটি ছুটিগল্পৰ সাৰ্থক অনুবাদ কৰি ড. জয়জ্যোতি গোস্বামীয়ে ৰবীন্দ্ৰসাহিত্যৰ সোৱাদ দিছে। কবিতাৰ ফুকিত ওপজামাটিৰ গোন্ধ, আই, শান্তি, আমাক শান্তি দিয়া, What is life, বাৰিশ্ , আদি কবিতাই বাৰ্তা বহন কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছে। প্ৰায় তিনিকুৰি কবিতাৰ মাজেদি প্ৰকাশ্ৰিশত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ কাব্য ভাৱনা প্ৰশংসাযোগ্য। আলোচনীৰ ৰূপসজ্জাত কেমেৰাৰে ধৰি ৰখা মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন স্মৰণীয় মূহুৰ্তক ৰঙীণ ছবিয়ে আলোচিত কৰিছে। ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সম্পাদক সকলৰ কৰ্ম খতিয়ান, বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগিতাৰ নামৰ তালিকাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক গণতান্ত্ৰিক চেতনাবোধ, কৰ্ম বিশ্লেষনৰ সুবিধা আৰু চেষ্টা, প্ৰতিযোগিতাত যোগদান কৰাৰ উদ্যম বঢ়াই তুলিব। অঙ্গসজ্জাৰ মাজে মাজে সংগত কৰা মহৎ লোকৰ বাসীয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক উপকৃত কৰিব। শেষত আলোচনীখনত বিচৰন কৰি ফুৰোতে Keleidoscope, Vegnets, creation ৰ লগতে ৰত্নেশ্বৰ কুৰ্মিৰ 'দিশপুৰ কলেজ'ৰ সুন্দৰ দৃশ্যপট দেখিলো, লগতে মাজতে দুই ওটা কাৰ্টুন, হাঁহিৰ - সফুৰা থকা হ'লে আলোচনীখনৰ আকৰ্ষনীয়তা আৰু বাঢ়িলহেতেঁন। মহৎলোকৰ বানীৰ দৰেই অঙ্গসজ্জাৰ মাজে মাজে অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ হেৰাই যাব খোজা যোজনা, ফকৰা, দৃষ্টান্ত আৰু প্ৰসাদ পটন্তৰ, জটুৱা ঠাঁচ আদিৰ আদিৰ দুই চাৰিটা অন্তৰ্ভূক্ত হ'লে অসমীয়া সাহিত্যৰ সম্পদৰ চানেকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে পৰিচিত হোৱাৰ অৱকাশ থাকে।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ সন্মিলিত প্ৰচেষ্টা, সম্পাদনা সমিতিৰ কৰ্মনিষ্ঠাক উদগনি জনাই শেষত ইয়াকে দোহাৰিব খোজো যে এই সংখ্যাত বৈ যোৱা অৱকাশ প্ৰকাশিত হব লগা সংখ্যাটিত সম্পূৰ্ণ হওঁক। এইটোও ঠিক যে কাম কৰিলেহে ভূল বা আসোৱাহ ওলায়, নকৰিলে প্ৰশ্নই নুঠে। সেইদিশৰ পৰা 'অৰুন'ৰ জয়যাত্ৰাত প্ৰতিবছৰে নিশ্চয় নতুনত্বৰ সংযোগ ঘটিব। কিয়নো 'অৰুন' ৰ যাত্ৰা সৃষ্টিৰ যাত্ৰা পোহৰৰ সন্ধান আৰু সৌন্দৰ্য্যৰ সন্ধান।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয়তু 'অৰুন'

অৰুণৰ ৰেঙণিত

অতিথি শিতান

নৱ প্ৰজন্ম সমস্যা সমাধান আৰু বৰ্তমান ইয়াৰ প্ৰাসঙ্গিকতা' / ড° ৰীতা শৰ্মা /১১

ALUMNI'S CORNER

কল্পনাৰ ডায়েৰি / বিকাশ ভৰালী /১৫
Tracing the Development of Saktism In the Ancient Brahamaputra Valley/ Nazleen Momtaz Ahmed /১৯
A Note of the Great Master of Odes / Mampi Barman /২১
The Best Days of My Life/ Neeha Saha /২৩

প্ৰবন্ধ / গল্প

জানানে/ ড° প্ৰণীতা শৰ্মা /২৫
অসমৰ বৈষ্ণৱ সাহিত্যত ভিন্ন দেৱ-দেৱীৰ প্ৰভাৱ/ গীতিলেখা দেৱী ভাগৱতী /২৭
বিশ্বায়ন / জয়া শংকৰ /৩০
ইন্টাৰনেট/ জয়া শংকৰ /৩১
কিছু অনুভৱৰ সৈতে বহু বাস্তৱ / ৰবিতা ৰয় /৩২
শিশু শ্ৰমিক আৰু সমাজ ব্যৱস্থা / সীমা বৰ্মন /৩৪
লিও টলষ্টয় / অনামিকা বৰ্মন /৩৬
নিষ্ঠুৰ নিয়তি / জোনালী দেৱী /৩৭
কক্ষপথ / পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী /৩৯
সপোন / মুনমী বৰকটকী /৪০
এটি দুৰ্ঘটনা / প্ৰিয়ংকা ডেকা /৪২
এক অনুভূতি / মুনমী বৰকটকী /৪৪
পৰিৱেশ / চুমি ঘোষ /৪৫
পৰিৱেশ / মৃদুস্মিতা কলিতা /৪৬
পৰিৱেশ / পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী /৪৭
এবাৰী মৰমৰ মাত 'মা' / জোনালি দেৱী /৪৮
সেই পাগলীজনী / মীনাক্ষী কলিতা /৪৯
স্বকীয় মৰম, ভালপোৱা, চাওমিন ইত্যাদি / পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী /৫০

কবিতা

মন কাগজৰ নাওঁ / কুলদীপ মেধি /৫২
আশাৰ বলিয়া বতাহ / শশীমোহন দাস /৫৩
কবিতা / অজিত প্ৰসাদ শৰ্মা/৫৩
প্ৰেম স্বপ্ন / বিপুল দাস /৫৪
ৰমঘুণ / হাফিজুল ৰহমান/৫৪
দেউতা তোমালৈ মনত পৰে / অংগনা তালুকদাৰ/৫৫
খনন কাৰ্য/ পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী/৫৫
"নিষ্পেষিত জনতা" / দিপুঞ্জিতা দাস/৫৬
অনুভৱ / মুনমী বৰকটকী /৫৬
আমাৰ মাতৃভূমি / প্ৰিয়ংকা ডেকা /৫৭
শব্দৰ ৰমঘুণ / আৰজুমা মজিদ /৫৮
ৰঙীন সপোন /জোনালী দেৱী/৫৮
অশান্ত মন / ইমৰাণ শ্বাহ/৫৯
নৈ হ'ব বিচৰা তুমি/ পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী/৫৯
নাৰী/ মৃদুস্মিতা দেৱী /৬০
নাৰী / দ্বীপজ্যোতি বৈশ্য /৬০
নাৰী /পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী /৬১
নাৰী / মৃদুল ডেকা /৬১
ইংলেণ্ড কবি/ পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী /৬১
আতংক/ হীৰামণি নাথ /৬২
মোৰ দেউতা / অনুশ্ৰী তিমুংপি /৬২
স্মৃতি / অনামিকা বৰ্মন /৬৩
এটা আত্মহত্যাৰ কবিতা / পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী /৬৩

ENGLISH SECTION

Article

EVERYDAY HAPPINESS IS A MIRACLE... / Sashi Mohan Das / 65
HIGHER EDUCATION IN INDIA: THE CONTEXT FOR CHANGE / Dr. Ajoy Mitra / 69
THE ROLE OF THE BHARATIYA MAHILA BANK IN FINANCIAL INCLUSION FOR WOMEN SELF HELP GROUPS OF ASSAM/ Dr. Monalisha Choudhury, Daisy Das / 73
Ojapali – The Performing Art form of Assam / Dr. Malabika Bhattacharyya/77
STATUS OF WOMEN IN INDIA / Banashree Das /79
THE KILLER / Sunanda Saha /81

Poems

MY LIFE / Samidul Haque /82
MY MOM / Susmita Purkayastha /82
HER HIGHNESS / Parth Protim Choudhury /83
A TIMELY UTTERANCE / A NOBLE SERVICE / Suparna Sinha /84

HINDI SECTION

रवीन्द्रनाथ ठाकुर / Banoshree Das /86
खेल- कूद का महत्व / Banoshree Das /87

প্ৰতিবেদন /৮৮-১০১

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ফলাফল /১০২-১০৮

অতিথি শিতান

'নৱ প্ৰজন্ম সমস্যা সমাধান আৰু বৰ্তমান ইয়াৰ প্ৰাসঙ্গিকতা'

ড° ৰীতা শৰ্মা
অৱসৰ প্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষা
আৰু
অৰ্থনীতি বিভাগৰ
মুৰব্বী অধ্যাপিকা

পূন্যভূমি ভাৰতৰ জীৱনদৰ্শন, ইতিহাস, সাহিত্য সংস্কৃতি আৰু গুৰুকুল শিক্ষা ব্যৱস্থাত, মানবীয় আৰু শিক্ষাৰ মূল্যবোধৰ গুৰুত্ব যুগে যুগে উল্লেখিত হৈ আহিছে। ভাৰতীয় জীৱনৰ এইয়া নতুন চিন্তাধাৰ নহয়।

ভাৰতীয় সভ্যতা অতি সমৃদ্ধিশালী। নানা জাতি জনগোষ্ঠী, ধৰ্ম, ভাষা সংস্কৃতিৰে সমৃদ্ধ বাৰতবৰ্ষই মানৱজাতিক অগ্ৰগামী চিন্তাৰে, সমন্বয় সততা আৰু মিলাপ্ৰীতিৰে জীয়াই থাকিবলৈ প্ৰেৰিত কৰি আহিছে। পৰিতাপৰ বিষয় যে আজি কিছুদিন ধৰি আমাৰ সমাজত পূৰ্বে সংঘটিত নোহোৱা কিছুমান ঘটনা বাতৰি কাকত, দূৰদৰ্শনৰ মূখ্য বাতৰিত পৰিণত হৈছে।

বৰ্তমান আমাৰ সমাজৰ পৰা হেৰুৱাব লগা বা পাহৰিব বিচৰা প্ৰধান সম্পদটো হ'ল মানবীয় প্ৰমূল্যবোধ আৰু শিক্ষাৰ মূল্যবোধ। এগৰাকী ইংৰাজ ব্যক্তিৰ উক্তিত—

"Education wihtout moral values
is destrutive
But value-based education is
like a gland that protects"

সমাজত কিছুমান যুৱকযুৱতীৰ মাজত সঘনাই দেখা পোৱা উশৃঙ্খলতা আৰু বিপৰ্যয় সহজে নিৰ্মূল কৰা সম্ভৱ নহয় যদিও পিতৃ-মাতৃ, জ্যেষ্ঠজন, সমাজৰ প্ৰতি দায়বদ্ধ সৎজন, আমি শিক্ষাগুৰু সকলোৱে গভীৰ চিন্তা আৰু বিশ্লেষণ কৰি সহযোগীতাৰে সমস্যাসমূহ হ্ৰাস, নিৰ্মূল নকৰিলে আমাৰ বহু ভাল যুৱক-যুৱতী অকাৰণত ভুক্তভোগী হ'ব পাৰে।

এজন সন্তানে মাতৃগৰ্ভত স্থিতি লাভ কৰাৰ পৰাই গৰ্ভতে বিকাশ লাভ কৰি সময়ত ভূমিষ্ঠ হয়। মাতৃত শাৰীৰিক, মানসিক, পৰিবেশৰ প্ৰভাৱ গৰ্ভৰ সন্তানৰ ওপৰত পৰে। নেপোলিয়ন বোনাপাৰ্টৰ মাতৃয়ে এযাৰ কথা কৈছিল—

'A mother's happiness
during pregnancy
is a babys
most vital nourishment'

শিশুৰ শাৰীৰিক, মানসিক বিকাশ, সুন্দৰতা মাতৃৰ গৰ্ভতেই যিহেতু আৰম্ভ হয়, মাতৃগৰাকীৰ তথা নাৰীৰ মৰ্য্যদা ৰক্ষা শাৰীৰিক, মানসিক সুস্থতা লগতে সুস্থ পৰিৱেশ আৰু নিৰাপত্তা প্ৰদান এগৰাকী স্বামী, ঘৰখনৰ প্ৰতিজন লোকৰ দায়িত্ব হ'ব লাগে। তেতিয়া পৰিয়াল, সমাজ আৰু দেশে সু-সন্তান তথা সৎ নাগৰিক পাব।

আমাৰ সমাজ আৰু দেশখনত সদাই সৃষ্টি হোৱা সমস্যাবোৰৰ কাৰণসমূহ আৰ্থিক বা ৰাজনৈতিক যিয়েই নহওঁক লাগে, এইয়াও নুই কৰিব নোৱাৰিযে আমাৰে কিছুমানে পাহৰিছে নিজৰ শিপাদাল, অধিক ভোগবাদত মতলীয়া আৰু বিজ্ঞানৰ সুন্দৰ দানসমূহৰ অপব্যৱহাৰ। মানুহ সুন্দৰ হয় মহান গুনেৰে সততা কৰ্মসংস্কৃতি, নিষ্ঠাৰ আদৰ্শেৰে।

নতুন প্ৰজন্মৰ নিৰাপত্তাহীনতাৰ পৰা মুক্ত কৰি সঠিক শুদ্ধ পথ দেখুওৱা পিতৃমাতৃৰ প্ৰধান দায়িত্ব। আমি সদাই চিন্তিত হওঁ যে আমাৰ সন্তানৰ ভৱিষ্যৎ কি হ'ব, বহুতে জানিবলৈ নিবিচাৰে যে তেওঁলোকৰ মাজতো ভালগুন আৰু প্ৰতিভা আছে। শিশুক পিতৃমাতৃ আৰু ঘৰখনে দিব লগা সবাটোকৈ মূল্যবান উপহাৰটো হ'ল এটি সুন্দৰ শিশুকাল। ইংৰাজীত এষাৰ বাক্য আছে—

'A Happy childhood is one of the best
gift you can give to your child?

শিক্ষাবিদ, মোৰ প্ৰথম শিক্ষাগুৰু, ককাদেউতা প্ৰয়াত ৰত্নকান্ত শৰ্মাদেৱে বাল্য অৱস্থাত ঘৰৰ সকলো শিশু আৰু ওচৰৰ শিশুসকলক শিশুকালতো খেলাধূলাৰ লগতে আনন্দৰে উপভোগ কৰিবলৈ সদায় অনুপ্ৰানিত কৰিছিল।

শিশুৱে সদায়েই পিতৃমাতৃ আৰু ওচৰত পোৱাজন আৰু শিক্ষাগুৰুক অনুকৰণ কৰে আৰু 'ৰলমডেল' ৰূপে গ্ৰহণ কৰে। তেওঁলোকে সদায় চকুখুলি ৰাখে আশেপাশে থকা আদৰ্শলৈহে উপদেশলৈ আওঁকান কৰিবওঁ পাৰে। সুত্ৰ বা সংজ্ঞাৰে বুজোৱাৰ পৰিৱৰ্তে নিজে সুন্দৰ উদাহৰণ আৰু আদৰ্শৰে অনুপ্ৰানিত কৰিলে উঠি অহা প্ৰজন্ম প্ৰভাবান্বিত হ'ব।

সন্তানৰ পিতৃহোৱাটো সাধাৰণ কথা কিন্তু এগৰাকী আদৰ্শবান পিতৃ শতজন শিক্ষকৰ সমতুল্য। জৰ্জ হাৰ্বট নামে এগৰাকী বক্তা তথা কবিৰ ভাষাত—

"One good Father is
more than a hundred
school teachers"

প্ৰকৃত পিতৃমাতৃ হ'বলৈ ত্যাগ সংযম, সততা শুদ্ধ সাকাৰাত্মক চিন্তাধাৰা আৰু দূৰদৰ্শিতাৰ প্ৰয়োজন। এগৰাকী মাতৃ শিক্ষিত হ'লে এটা পৰিয়াল শিক্ষিত হ'ব সমাজতো, বহুত প্ৰভাৱ পৰিব। সেইবাবে মাতৃগৰাকীক 'Home maker' বুলি কোৱা হয়। বৰ্তমান পৰিয়ালবোৰ ক্ষুদ্ৰ (micro) হৈ যোৱাৰ বাবে চাকৰিয়াল মাতৃয়ে সময়ৰ নাটনী বা আন দায়বদ্ধতাৰ হেতু সন্তানক দিব পৰা সময়খিনি কমিছে বুলি ধাৰণা হয়। মাতৃগৰাকীয়ে সদাই সন্তানৰ মঙ্গলৰ চিন্তাই কৰে কিন্তু তাৰ মাজতো বহুমাতৃৰ ভুলৰ বাবে অনুশাসনৰ অভাৱত সমাজত যুৱ উশৃংখলতাই বিস্তাৰ লাভ কৰিছে বুলি ধাৰণা কৰা থল আছে। পিতৃমাতৃ সংস্কৃতিবান হ'লে সমাজে দেশে পাব সত্যনিষ্ঠ উত্তম দক্ষ মানৱ সম্পদ।

ছাত্ৰছাত্ৰীসকলৰ কিছুমানে পাঠ্যপুথি অধ্যয়ন বা পাঠ আয়ত্ব নকৰাকৈ বা কৰ্ম নকৰাকৈ সহজধন উপাৰ্জন কৰি বহুত কিবা হ'বলৈ বিচাৰে। গীতাত ভগবান কৃষ্ণই কৰ্মৰ ওপৰতহে আলোকপাত কৰিছে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল অধ্যয়ন কৰা সৎ কৰ্মত মনোযোগ দিয়া কৃতকাৰ্য্য তোমাৰ পিছে পিছে দৌৰি লগ ল'ব। গুৰুৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা, আত্মবিশ্বাস, মাতৃভাষাৰ প্ৰতি সন্মান, সততা দেশৰ প্ৰতি কৰ্ত্তব্য তোমাৰ লক্ষ্য হ'ব থাকিব লক্ষ্য, নিষ্ঠাবান, সত্যনিষ্ঠ সাহসী সংস্কৃতিবান মানৱসম্পদৰ তত্বাৱধানতহে ভাৰতীয় সংস্কৃতি চিৰস্থায়ী, সুন্দৰ আৰু দৃঢ়তাৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত। আব্ৰাহাম লিঙ্কন আমেৰিকাৰ এজন অতি দৰিদ্ৰ পৰিয়ালৰ লোক আছিল। চৰম দৰিদ্ৰতা আৰু সন্মুখৰ প্ৰতিকুল পৰিৱেশ অতিক্ৰম কৰি কঠোৰ শ্ৰম আৰু একাগ্ৰ অধ্যয়নেৰে শ্ৰেণীত কৃতকাৰ্য্য লাভ কৰিছিল। মনৰ প্ৰবল দৃঢ়তা, আত্মবিশ্বাস, সত্যনিষ্ঠা আৰু মানবীয় মূল্যবোধৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধাৰ বাবে এসময়ত সমগ্ৰ আমেৰিকাবাসীৰ প্ৰিয়ভাজন হৈ আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ ৰাষ্ট্ৰপতি পদ অলঙ্কৃত হৈছিল।

জাতিৰ পিতা গান্ধীজীয়ে, ছাত্ৰসকলক কৈছিল, আমি যি হ'ম বুলি মনেৰে ভাবো সেয়ে হ'ব পাৰো। মানুহে কৰিব নোৱাৰা কাম একো নাই সেইয়া মাথো সততা আৰু বাস্তৱতাৰ ভেটীত প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব লাগে।

শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য মানুহক বিভিন্ন বিষয়ত জ্ঞানপুষ্ট কৰি গুনবান, আদৰ্শবান আৰু দক্ষ মানৱৰূপে গঢ় দিয়াত সহায় কৰা। চৰিত্ৰ মানুহৰ অলঙ্কাৰ শৰীৰৰ এটি অঙ্গস্বৰূপ। চৰিত্ৰৰ নিৰ্মলতাই মানুহক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মহান আদৰ্শবান ৰূপে জিলিকাই ৰাখিব। ইংৰাজীত এষাৰ বাক্য আছে—

'When wealth is lost,
Nothing is lost
When health is lost
Somthing is lost.
When character is lost
Everything is lost?

বৰ্তমান দেখা যায় আৰু দুৰ্ভাগ্যজনক যে গুৰুৰ প্ৰতি সন্মান আৰু শ্ৰদ্ধা ক্ৰমে সমাজত হ্ৰাস পাই আহিছে। গুৰু অবিহনে শিক্ষা জ্ঞান অসম্পূৰ্ণ। প্ৰতিজন মহানলোকৰ জীৱনত এগৰাকী গুৰুৰ অনুপ্ৰেৰণা পৰিলক্ষিত হয়। শাস্ত্ৰত উল্লেখ কৰিছে—

"গুৰু ব্ৰহ্মা গুৰুবিষ্ণু
গুৰুৰ দেৱ মহেশ্বৰ,
গুৰু সাক্ষাৎ পৰম ব্ৰহ্ম
তস্মৈ শ্ৰীগুৰুৱে নমঃ"

ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি, মিচাইল মানৱ মাননীয় এ পি জে আব্দুলকালাম মহোদয়ে ছাত্ৰছাত্ৰীসকল দেশৰ অমূল্য মানৱ সম্পদ আখ্যা দিছিল। তেখেত অতি দৰিদ্ৰ পৰিয়ালৰ আছিল কিন্তু জীৱনত অসফলতা আৰু নৈৰাশ্যই পৰাজয়ৰ বা হাৰ মনাব পৰা নাছিল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক কৈছিল—

"Dream dream transform dream into
thought, thought will result in action."

মাননীয় কালাম মহোদয়ে কৈছিল আধ্যাত্মিক জ্ঞানেই আমাৰ মূল শক্তি। দেশৰ মহান ঐতিহ্য পৰম্পৰা ৰক্ষা কৰা আমাৰ মূল শক্তি। দেশৰ মহান ঐতিহ্য পৰম্পৰা ৰক্ষা কৰা আমাৰ কৰ্তব্য। আধ্যাত্মিকতা আৰু শিক্ষাৰ সমন্বয়ে নতুন প্ৰজন্মক নৈতিকতাৰ শিক্ষা আৰু মানবীয় প্ৰমূল্যবোধৰ কাষ চপাই আনিব। তেখেতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বিভিন্ন অনুষ্ঠানত কৈছিল স্বপ্নই (Dream) সু-চিন্তাধাৰাৰ জন্ম দিয়ে আৰু ইয়েই কৰ্মসংস্কৃতিৰ প্ৰবণতা বৃদ্ধি কৰি সফলতা লাভ কৰাত অৰিহণা যোগায়। আত্ম বিশ্লেষণ আৰু আত্ম উপলব্ধিৰ মাজেৰে নিজৰ প্ৰতি সচেন হ'ব লাগে। প্ৰথমে নিজৰ প্ৰতি দায়িত্বশীল হোৱা নিজৰ দক্ষতা আৰু শুদ্ধ সাকাৰাত্মক (Positive) চিন্তাধাৰাক প্ৰাধান্য দিয়া আৰু সু-পৰিকল্পিতভাৱে পৰিচালনা কৰি যি কোনো পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ'ব পাৰিবা। আমাৰ দেশত মানৱসম্পদ, প্ৰাকৃতিক সম্পদ সংসাধন সকলো আছে কেৱল সেইবোৰৰ প্ৰতি আমাৰ যি দৃষ্টিভংগী তাতহে সমস্যাৰ উদ্ভৱ হয়। সময় ধন আৰু সম্পদৰ অপচয় নকৰাকৈ কৰ্মসংস্কৃতিত গুৰুত্ব দি সততাৰে নিজৰ দেশৰ বাবে বহুত কাম কৰিব পাৰি। সমস্যা পৰিৱেশ, বা কোনো ব্যক্তিক দোষাৰোপ কৰাতকৈ সন্মুখিন হৈ সমাধান কৰাটোহে সাফল্য। তেখেতে নতুন প্ৰজন্মক স্বাভাৱিক শক্তিৰ আধাৰত উন্নয়নৰ নিজা আৰ্হি প্ৰস্তুত কৰিবলৈ উন্নয়নত সহযোগীতা আগবঢ়াবলৈ আহ্বান কৰিছিল। মানৱজাতিৰ কল্যানৰ বাবে বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ ফল লাভ কৰিবলৈ আৰু আধ্যাত্মিকতাৰ ঐক্যসাধনৰ আৱশ্যকতাৰ কথা কৈছে। লগতে গাঁওবোৰক অৱহেলিত নকৰিবলৈ আহ্বান জনাই কৈছে যে ভাৰতক জ্ঞানৰ আৰু উন্নয়নৰ বিভিন্ন দিশ আৰু খণ্ডতে বৃহৎশক্তি ৰূপে গঢ় দি আগুৱাই নিবলৈ হ'লে গ্ৰামীন বিকাশ অতি প্ৰয়োজন। দূৰদৃষ্টি সম্পন্ন ভাৰতবৰ্ষৰ মহান দক্ষ মানৱ সম্পদ মাননীয় এ পি জে কালাম চাৰ আমাৰ সকলোৰে নমস্য পথ প্ৰদৰ্শক। তেখেতৰ মূল্যবান গ্ৰন্থসমূহ ছাত্ৰছাত্ৰীসকলে অধ্যয়ন কৰিলে উপকৃত হ'ব।

ভাৰতক অন্যতম মহাপুৰুষ যুৱপ্ৰজন্মৰ পথ প্ৰদৰ্শক স্বামী বিবেকানন্দৰ উক্তিৰে নতুন প্ৰজন্মক আহ্বান কৰিলো—

"আত্মসংযমে প্ৰবল মানসিক শক্তিৰ উৎপন্ন কৰে আৰু চৰিত্ৰ মহান কৰে। স্বাস্থ্যবান শৰীৰ আৰু পবিত্ৰ চিন্তাধাৰা থকাজনেই আদৰ্শবান।

::::

ALUMNIS' CORNER

বিকাশ ভৰালী
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

কল্পনাৰ ডায়েৰি

লিনা, উঠ আকৌ.... আঠ বাজিবৰে হ'লচোন, আজি তোমাৰ প্ৰথম কলেজ নহয় জানো.. চাও উঠা উঠা!! মাকে শুই থকা লিনাৰ ৰুমৰ পৰ্দাখন মেলি দিয়াত সুৰুযৰ হেঙুলীয়া কিৰণে আজি লিনাৰ চকুত ভাঁহি থকা সপোনৰ সুন্দৰ পৃথিৱীখনক দূৰ দিগন্তলৈ ঠেলি পঠিয়ালে। এঙামুৰি এটা লৈ লিনাই মুখত ব্ৰাছ লৈ অইন দিনাৰ দৰে খবৰ কাগজখনৰ তৃতীয় পৃষ্ঠাত থকা দৈনিক ৰাশিফলটো চাই দেখিলে— "আজি কোনোবা বিশেষ ব্যক্তি এজনৰ লগত সাক্ষাত হ'ব, হঠাৎ মনত দুখ অনুভৱ হ'ব পাৰে, বিদ্যাত শুভ আৰু প্ৰেমত কিছু খেলি মেলি।"

ঘড়ীত ৯ বজাৰ বেলটো পৰাৰ লগে লগে লিনাই নতুন কলেজলৈ বুলি ভগৱানৰ ওচৰত সেৱা এটা কৰি ওলালে। নতুন কলেজ, তাতে আকৌ আজি ল'ৰা-ছোৱালীও তেনেই কম, সেয়ে ছাগে লিনাই দুটামান ক্লাছ কৰি এনেই কলেজৰ ভিতৰতে সোমাই নাথাকি অকণমান বাটলৈ ওলাই আহিল। কলেজৰ বাটতে শাৰী পাতি থকা কৃষ্ণচূড়া গছৰ তলে তলে খোজকাঢ়ি গৈ থাকোতে হঠাতে পিছফালৰ পৰা এখন চেঁচা হাতে তাইৰ পিঠি স্পৰ্শ কৰিলে। হাতত খাৰু, কপালত ফোট, মূৰত কপালি, জত বন্ধা একোচা দুৰ্দান্ত কপিলা চুলি, পিন্ধনত লেতেৰা চাৰ্ট আৰু লংপেন্ট পিন্ধা এজনী অদ্ভুত পাগলীক দেখি ভয়তে টেটুফালি চিএঞৰাত পাগলীটোৱে ভয় খাই দৌৰ মাৰিলে। সেইদিনা আৰু লিনাৰ ক্লাছ কৰা নহ'ল। কেনেবাকে দেহাটোক চোচৰাই চোচৰাই আনি ঘৰ সুমুৱালেহি।

খোৱা-লোৱা শেষ কৰি ৰাতি শুৱৰ সময়ত হঠাতে তাইৰ চকুৰ আগত ভাঁহি আহিল দুপৰীয়াৰ সেই অদ্ভুত পাগলীটোৰ দৃশ্য। তাই সেইখিনি সময়ত মন নকৰিলে যদিও এতিয়া মন কৰিলে যে সেইখিনি সময়ত পাগলীজনীক চকুদুটা জলজলীয়া হৈ আছিল। জানোচা তাইৰ ভোক লাগিছিল, সেইবাবেই মোৰ পৰা কিবা অলপ বিচাৰিছিল, ধেৎ... মই হে মিচাতে চিএঞৰটো মাৰি তাইক খেদি দিলো বুলি কৈ মুৰটো খজুৱাই খজুৱাই টোপনি গ'ল।

পিছদিনা পুৱা তাই কলেজলৈ ওলাওতে লগত এটা ব্ৰেডৰ পেকেটো ল'লে; হয়তো সেই পাগলীজনীক দিব খাবৰ বাবে। লিনাই ক্লাছৰ অন্তত চাৰিওপিনে চকুফুৰাই দেখিলে, কলেজলৈ আহিব পৰা দুই নং বাইলেনটোৰ ওচৰতে থকা GMCৰ জাবৰৰ দম কেইটাৰ কাষতেই সেই পাগলীটো পৰি আছে। তাইৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট ঘৰ নাছিল যদিও তাইৰ লগত

আচ-বাবৰ প্ৰায় সকলোখিনি যোগাৰেই আছিল কলা তিৰপাল এখনৰ তলত এটা সৰু পাহাৰৰ তিলাৰ দৰে। লিনাই সভিটকৈ গৈ সেই পাগলীজনীৰ ওচৰলৈ গৈ সেই ব্ৰেডৰ টোপোলাটো তাতেই থৈ ঘৰলৈ গুছি আহিল।

তাৰ পিছদিনৰ কথা ; লিনাই কলেজলৈ বুলি সেই পাগলীজনীৰ বাসস্থানৰ ওচৰৰ পথটোৰেই আহিছিল। এনেতে তাই এটা অদ্ভুত দৃশ্য দেখা পালে। যোৱা কালি তাই পাগলীটোক দি থৈ যোৱা ব্ৰেডৰ টোপোলাটো এতিয়া আধা খালী হৈ পৰি ৰৈছে আৰু পেকেটতোত উজ্জ্বল আখৰেৰে লিখা Thank you STRANGER শব্দ তিনিটা এই পাগলীজনীয়েই যে লিখিছে সেইটো কথা মানি ল'বলৈ লিনাই কিছু টান পাইছিল যদিও পিছত পাগলীজনীৰ হাতত লাগি থকা কলমৰ চিয়াহীবোৰ চাই সেইটো কথা স্পষ্ট হৈ পৰিল। কিন্তু পাগলী এজনীয়ে ইংৰাজী লিখিব কেনেকৈ পাৰে, এয়া হ'বই নোৱাৰে, আদি নানান প্ৰশ্নৰ ভাৰ মুৰত জাপি দি একে ঠাইতে স্থিৰ হৈ ৰৈ থাকিল। অৱশ্যে পাগলীজনী মুৰলৈ কম্বল উৰি শুই আছে বাবেহে তাই ইমান পৰ এনেকৈ থিয় দি থাকিব পাৰিছে।

এনেতে কলেজৰ বেলৰ শব্দ শুনি তাই লৰা-লৰিকৈ আহি ফোপাই-ফোপাই ক্লাছ ৰুমত উপস্থিত হ'লহি। ১২ বজাৰ ক্লাছটো শেষ হোৱাৰ পিছতেই জাননি এখন আহিল যে 'কলেজৰ আলোচনীৰ বাবে ইচ্ছুক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰা গল্প, কবিতা আদি বিচৰা হৈছে। অনুগ্ৰহ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে উক্ত লিখাবোৰ অহা ২১ আগষ্টৰ আগে আগে জমা দিয়ে যেন।' গল্প, কবিতাৰ প্ৰতি লিনাই আগ্ৰহ নাছিল বাবেই জাননিক্ষনৰ কথাখিনি তাই সকোলেৰে সোকাণেৰে সোমাই বাওঁকাণেৰে উলিয়াই দিওতে বেছিপৰ নালাগিল।

কলেজ ছুটি হলত লিনাই ঘৰলৈ বুলি অহা বাটেৰে উভতি যাবলৈ ধৰাত সেই GMC ৰ দাস্তবিনৰ কাষতে এটা মানুহ জুম দেখা পালে। ওচৰ পাই তাই বুজিব পাৰিলে যে সেই পাগলীজনী আৰু এইখন পৃথিৱীত নাই। পাগলীজনীৰ নিথৰ দেহটোক চাই এনেকুৱা লাগিছে যে তাই যোৱা নিশাই ভগৱানৰ প্ৰিয় হৈছে। মানুহৰ গোটটোৱে পাগলীজনীক তাইৰ বয়-বস্তুবোৰৰ সৈতে লৈ গ'ল শ্মশানৰ অভিমুখে। হঠাতে লিনাৰ চকুত পৰিল মানুহে ভাঙি নিয়া পাহাৰৰ সৰু তিলা সদৃশ পাগলীজনীৰ বয়-বস্তুৰ পৰা খহি পৰা এখন হালধীয়া ৰঙৰ ডায়েৰি। লিনাই দৌৰি গৈ সেই ডায়েৰিখনৰ তুলি ল'লে আৰু নিজৰ বেগত ভৰাই ঘৰলৈ গুচি আহিল। অহা কাইলৈ কলেজ বন্ধ বাবেই লিনাই নিতৌ ৰাতি ২ ঘণ্টাকৈ পঢ়িবলৈ বনোৱা ৰুটিনখনৰ কথা পাহৰি নাক বজাই শুই থাকিল।

লিনা.... লিনা.. উঠাচোন !! ধুৱলী কুঁৱলী পৰিৱেশ এটাৰ মাজেৰে এজনী ধুনীয়া বগা সাজ পিন্ধা তিৰোতাই কাতৰ হৈ লিনাক অনুৰোধ কৰিছে— অনুগ্ৰহ কৰি মোক মুক্তি দিয়া, ঘুৰাই দিয়া মোক মোৰ মৰমৰ ডায়েৰিখন ঘুৰাই দিয়া.. ঘুৰাই দিয়া... !!!

ঘামেৰে লুটুৰি পুটুৰি হোৱা লিনাই উচপ খাই নিজৰ বিছনাখনতে জপিয়াই বহি পৰিল আৰু দীঘল দীঘল দুটামান হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ৰুমটোৰ চাৰিওপিনে নজৰ দি বুজিব বাকি নাথাকিল যে এইটো তাইৰ এটা সপোনহে আছিল। ওচৰতে থকা পানীৰ গ্লাছৰ পৰা পানী অলপ খাই পুনৰ শুব বিচৰাত তাইৰ মনত পৰিল বেগৰ ভিতৰত থকা সেই হালধীয়া ডায়েৰিখনৰ কথা। একে চোচাই বিচনা এৰি পঢ়া টেবুলৰ কাষ পালেহি। বেগৰ পৰা ডায়েৰিখন উলিয়াই বিচনাৰ কাষতেই থকা খিড়িকিখন খুলি দোকমোকালিৰ ক্ষীণ সূৰ্য্যৰ পোহৰত ডায়েৰিখন মেলি ল'লে।

আকাশৰ মেঘৰ মোহনাত
পূৰ্ণিমাৰ জোনটিৰ উজ্জ্বল জ্যোৎস্নাত
লুইতৰ কোলত দেখিছো সাতটা টৌ
দক্ষিণৰ মলয়াৰ স্নিগ্ধতাই
কোবাইছেহি মোৰ সুশীল মন
জানোচা উৰুৱাই নিব তৰাৰ দেশলৈ... !!

ব্ৰহ্মপুত্ৰ পাৰত বহি শান্ত নৈখনৰ সৈতে কিছু কথা পাতি কলমৰ আগত কবিতা উলিয়াবলৈ ভাগ্য লাগে আৰু তেনে ভাগ্যবান ছোৱালী বুলি কল্পনাক নুবুলিলে ভুল কৰা হ'ব। ঘৰৰ কাষেৰেই বৈ যোৱা নৈখনৰ লগত কথা পাতিবলৈ কল্পনাই নিতৌ এপাক মাৰেগৈ। কিন্তু আজি দুদিনমান আগৰে পৰা কল্পনাই লক্ষ্য কৰিছে যে তাই নিতৌ বহা ঠাইখিনিৰ নিচিও ওচৰত থকা দুটটা শিলৰ ফাকত এখিলা কাগজ গুজি থোৱা আছে। আজি তাই নিজৰ হাতখনকে আগবঢ়াই দি সেই কাগজখিলা তুলি ল'লে—

কল্পনাৰ পৃথিৱীখন যে কিমান বিশাল,
কিমান ৰঙীণ ;
যিবিলাকে কল্পনাৰ মাজতেই থাকি ভাল পাই
তেওঁলোকক এই কল্পনাই
প্ৰতিটো পলেই
আনন্দৰ টৌৱে দোলাই ৰাখে।
কল্পনাৰ মাজেৰে হয়তো
সিহঁতে অলৌকিক পৰিৱেশতো
খন্তেকৰ বাবে
ভুমুকি মাৰে।
কল্পনাই তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ
নিসঙ্গতাৰ লগৰি।
হাঁহিত-কান্দোন,
দুখত-সুখ দিব পৰাটোৱেই
কল্পনাৰ সৌন্দৰ্য্য।
যিসকলে কল্পনাক বুজি পাইছে।
তেওঁলোকে কিবা এটী পাইছে।

অন্ধকাৰ.... !!
কল্পনাৰ অবিহনে বাস্তৱ জীৱন
একেবাৰেই অন্ধকাৰ ;
এন্ধাৰৰ এই পৃথিৱীত যিয়ে
কল্পনাক বিচাৰি পাইছে,
তেওঁৰ মতে সেয়াই তেওঁৰ
সাহসৰ একমাত্ৰ শক্তি।।

কবিতাফাঁকি পঢ়ি কল্পনাই ভাবিবলৈ ধৰিলে, নেদেখা নদীৰ সিপাৰে থকাজনে কেনেকৈ জানিলে যে এই কল্পনাইও কল্পনা কৰিবৰ বাবেহে ইয়ালৈ আহে? কল্পনাৰ মন চুই যোৱা সেই কাগজটুকুৰাটো লৈ ল'লে তাইৰ ডায়েৰীৰ মাজত। দিনটোৰ ব্যস্ততাত সন্ধিয়া আকৌ কল্পনাই পিছ দিনাৰ দৰে একে ঠাইতে উপস্থিত হ'ল আৰু উলিয়াই ল'লে নিজৰ প্ৰিয় ডায়েৰীখন। হঠাতে তাইৰ চকুযুৰি সেই শিল দুটটাত পৰিল। যোৱা কালিৰ দৰে আজিও তাত এখন কাগজ, আজিও তাত এটা নতুন কবিতাৰ সুৰ ভাহি আহিল মলয়াৰ চেঁচা বতাহ জাকৰ লগত। এনেকৈ কল্পনাই নিতৌ পৰিচয় বিহীন কৱিৰ নতুন নতুন কবিতাৰ প্ৰেমত বাৰুকৈয়ে সোমাই পৰিল।

এদিন কল্পনাৰ জানিবৰ মন গ'ল, দেখিবৰ মন গ'ল এই কাগজখিলাৰ আঁৰত লুকাই থকা ব্যক্তিজন বাৰু কোন, দেখিবলৈ কেনে, তেওঁ তেওঁৰ কবিতাবোৰতকৈও ধুনীয়া হ'বনে ; এইবোৰ নানান প্ৰশ্ন ভাবি ভাবি আজি তাই এই নেদেখা নুশুনা মানুহজনক লগ কৰিব বিচাৰে বুলি লিখা চিঠি এখন সেই শিল দুটটাৰ মাজতে গুজি থৈ আহিল। চিঠি লিখাৰ পিছদিনাৰে পৰা তাই তাত কোনো ধৰণৰ কবিতাৰ কাগজৰ সন্ধান নাপালে। কবিতাৰ অভাৱত তাইৰ মনটো বিষাদৰ কলা ডাৱৰেৰে ভৰি পৰিল আৰু নৈৰ পাৰতে নিতৌ উচুপি উচুপি কান্দে, জানোচা তাই হেৰুৱালে অচিনাকি ব্যক্তিৰ চিনাকি কবিতাৰ সুৰ। এনেতে এদিন হঠাতে সেই স্থানতে পিছপিনৰ পৰা হাতত এখন উকা কাগজ চকুপানী মচিবলৈ তাইৰ পিনে আগবঢ়াই দিলে। উচপ খাই তাই পিছপিনে ঘুৰি চালত দেখিলে একালৰ বন্ধু অনুভৱ থিয় দি হাতত লৈ আচে কেইখিলামান উকা কাগজ। অনুভৱে নিৰ্ভয়ে তাইৰ আগত থিয় দি ক'লে— ময়েই তোমাৰ কবিতাৰ নেদেখা নদীৰ সিপাৰৰজন। স্কুলত পঢ়োতেই ভালপাই থকা কল্পনাক নিজৰ মনৰ কথা খুলি ক'ব নোৱাৰাৰ বাবেই অনুভৱে আজি সাহস অকণমান গোটাই তাইৰ ওচৰত আঠু লৈ প্ৰেমৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াই দিলে। কল্পনা কৰিব নোৱাৰা অনুভৱৰ এনে এটা প্ৰস্তাৱ হঠাতে পোৱাত কল্পনাৰ চাৰিওপিনে লাজে-ভয়ে আগুৰি ধৰিলে। ল'ৰাজনে দেখাত সিমান এটা সুন্দৰ নহয় যদিও তাৰ স্বভাৱ চৰিত্ৰত খুত দেখিবলৈ পোৱাতো প্ৰায় টান বুলিয়েই ক'ব পাৰি।

অনুভৱৰ প্ৰস্তাৱক কল্পনাই সেন্দুৰীয়া গালৰ গুলপীয়া ওঠৰ ক্ষীণ হাঁহিৰে আকোৱালি ল'লে। অনুভৱে আৰু পলম নকৰি দুদিনমানৰ ভিতৰতে কল্পনাৰ মাক-দেউতাকক তাইৰ হাত খুজিবলৈ উপস্থিত হ'লগৈ। কল্পনাৰ কোনো আপত্তি নথকাত দুয়োৰে বিয়াৰ তাৰিখ থিক কৰিবলৈ বেছি পলম নালাগিল। অগ্নিদেৱতাক সাক্ষীৰূপে লৈ পৰস্পৰে বৰমালা পিন্ধি এটা নতুন জীৱনত খোজ পেলাবলৈ দুয়ো আগবাঢ়ি গ'ল। এখোজ দুখোজ কৈ আজি ৭ টা বছৰে পাৰ হ'ল। সকলোবোৰ একেই আছে অৰ্থাৎ দুয়োৰে মৰম ভালপোৱা, এজনৰ আনজনৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা ইত্যাদি ইত্যাদি। মাত্ৰ এটা পৰিৱৰ্তন ঘটিল। আগতে ইজনৰ মৰম সিজনক দিছিল, কিন্তু এতিয়া দুয়োৰে মৰমৰ আধা অংশ কাঢ়ি ল'বলৈ তৃতীয় এজনৰ আৱিৰ্ভাৱ হ'ল মানে কল্পনা-অনুভৱৰ অতিকৈ মৰমৰ ৰাজশ্ৰী। ৰাজশ্ৰী তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ তিনি বছৰীয়া আলসুৱা সন্তান। মাক-দেউতাকৰ দৰে তাইৰো ওঠত অনবৰেতই হাঁহি এটা

এটা ভুলি থাকে। সৰু সুখী পৰিয়ালটোলৈওযে কাল অনামিশা নামি আহিব হয়তো সেই কথা কোনেও ভৱা নাছিল। নভৱা-নিচিন্তাকৈ ভগৱানে অনুভৱক তেওঁৰ কাষলৈ লৈ গ'ল। অনুভৱক নি তেওঁ কি পালে বা নাপালে তাই নাজানে, কিন্তু তাই বহুত বস্তুৱেই পালে ; এযোৰ বগা সাজ, ডেৰ কুড়ি দুখৰ টোপোলা, অনবৰতেই নিগৰি থকা চকুপানী ধাৰ, দুবেলা দুমুঠিৰ বাবে কেতিয়াবা অকণমান আধাসিজা চাউল আৰু কেতিয়াবা পানী। ভিক্ষুক মাক-জীয়েকৰ বাবে এতিয়া লাজ-ভয় দুয়ো অচিনাকি। ভিক্ষা মাগি মাগিয়েই দুয়োৰে কেনেকুৱাকৈ পেটতো আধা ভৰ্তি কৰে যদিও বেছিভাগ সময়তে পেটত গাঠিয়ে লগাব লগা হয়। ভিক্ষুক জীৱনৰ ব্যস্ততাত ৰাজশ্ৰী আৰু কল্পনাই পাহৰি গৈছে হাঁহি বোলা বস্তুটো যে এটা সময়ত দুয়োৰে ওঠত আছিল।

কিন্তু বিধিৰ কি বিধান, কণাৰ লাখুতি ৰাজশ্ৰীকো জহনীয়ে কাঢ়ি নিলে কল্পনাৰ পৰা বহু দুৰলৈ। অনুভৱৰ মৃত্যুত পোৱা উপহাৰবোৰ এতিয়া ৰাজশ্ৰীয়ে লৈ গ'ল তাইৰ লগত অচিন দেশলৈ বুলি।

"কাঁহৰ বাচনৰ শব্দৰ দৰে এটা
ক্ষীণ যন্ত্ৰনাৰ সুৰ
এতিয়াও বাজে মোৰ কোমল হৃদয়ত
সি সুৰৰ আৰম্ভণি আছে
কিন্তু অন্ত নায়....

ইয়াৰ পিছত অৰ্থাৎ ডায়েৰিখনৰ আধাৰ পৰা পাতবোৰ উকা দেখি লিনাই বুজিবলৈ বাকি নাথাকিল যে এইয়াৰ কবিতাই কল্পনাৰ উন্মাদৰ আগৰ শেষ কবিতা।

কাহিনীও মন বেজাৰ নকৰা লিনাৰ মন আজি বিষাদৰ ক'লা আৱৰণেৰে আবৃত। আকবি লিনাৰ হৃদয়ত কবিতাৰ লহৰি তুলি কল্পনা আঁতৰি গ'ল এখন কল্পনাৰ জগতলৈ। কল্পনাক জীয়াই ৰখাৰ মনোবিত্তিৰে তাই কল্পনাৰ ডায়েৰিখনৰ জীৱনীটোৰে এটা গল্পৰে সাজাই কলেজ আলোচনীৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰিলে।

*****

TOPIC :- TRACING THE DEVELOPMENT OF SAKTISM IN THE ANCIENT BRAHAMAPUTRA VALLEY

Nazleen Momtaz Ahmed
M.A. 3rd sem
History
Gauhati University
Ex-student
Dispur College

Assam was originally a land of the Karate (Monjoloid) who were animists. Their animistic beliefs included fertility cult, head hunting. Human sacrifice, ancestor worship, rites connected with the dead, belief in spirits, magic and sorcery. With the coming of the Syrians speakers, particularly the Brahmans Vedic rites entered Assam. However, the Aryanv assimilated many non-Aryan beliefs and practices into their religious fold. Vedic culture and religion centres around the workshop of deities like visnu, Surya, Indra, etc. evidence of which we find in the Brahmaputra Vally. However there is a stronger tradition of the worship of siva and associated deities, as well as shaktism.

Saktism is associated with the worship of the rother yoddess or Devi. It is based on the fertility cult which was represented by natural objects like stones and rocks, as well as the Yoni. The worship of linza and Yoni was very extensive in prehistoric times and even before the coming of the Aryans. They are the anionic representation of the male and female organs of procreation. The Yoni was later on been personified as the rather Goddess and came to be known by different names such as Durga, Kali, Uma, Chandi, Kamakhya, Camunda etc. The procedure of worshipping the goddess is mainly found in the mantras. The Brahmaputra valley was an important centre of the Sakti Cult. Kamarupa has been recognized as the principal centre of the Saktism with its chief Shrine at Kamakhya where the Yoni of Devi Sati is believed to have fallen. Through the ages Kamakhya has remained the most celebrated centre of the Sakti cult in Assam. The Kalika Purana was composedin ancient Kamrupa for the very purpose of glorifying the Yoni goddess Kamakya. Iconographic representations of the Devi under various names have been found in the archaeological ruins discovered in different parts of Assam. The Tamreswari temple at Jadiya was another important centre of Sakti worship. In the Doolei and Nidhanpur Grants of Bhaskarvarman and the Tezpur and Parvatiya grants of vanamalavarmadeva we find traces of the prevalence of Saktism in ancient Assam.

Closely allied with Saktism, Antiracism was also prevalent in the Bhamaputra Valley. Generally believed to be of non-Aryan origin many of its elements are also found in other pre-literate cultures of the world which include the use of magic and charms, esoteric rites, the use of wine, the belief In the efficacy of mantras (Chants) and senual orgies. These practices were assimilated into the Brahmanical cult of Sakti. Some Tantric works such as the yosini Jantra and Kamarupa Tantra were composed in Kamarupa. Both the Indian and Tibetan sources refe to the prevalence of Buddhism in the form of Vajrayana in Assam. In the Buddhist Tantric literature Kamarupa and Kamakhya are said to be sacred. In the Buddhist tantric text Sadhanamala the four paithas of the cult are named as kamakhya or kamarupa, Srihatta, Purnajiri and odijana. It is significant that the Kalika pmana also names almost the same places as holy pithas where the sacred limbs of sati fell.

Besides the prevalence of vaisnavism, Jainism and Saktism we also find prevalence of other religions in the Brahmaputra valley like Buddhism and Jainism. However, with the introduction of vedic rites and rituals, bought about changes in the religious life of the people. Society came to be divided into two divisors – the Brahamanas and the Sudras. The religious sphere witnessed grousing aryanisation and Sankritisation. Vedic deities likes visnu gained popularity along with siva and Sakti.

*****

A NOTE OF THE GREAT MASTER OF ODES

Mampi Barman

Introduction :

Originally, ode was a Greek form of verse. It meant a poetic composition written to be sung to the music of lyre. So, it come to be known as basically lyrical in character. In the context of English poetry, ode can be defined as a lyrical poem which expresses exalted or enthusiastic emotions in respect of a theme which is dignified, and it dopes so in a metrical form which is as a rule complex or irregular. John Heats, tried his pen at various forms writing, but none of them yielded him as great success as the ode form. After every reading of his poetry his odes alone fascinate the attention of the readers to the highest degree. Therefore, keats is always remembered chiefly as a writer of odes. Not only this, Keats also holds a leading rank among the ode – writers of English literature. Here, importance has been giving on the qualities of his eodes which make him one of the great masters of odes.

Unity of Impression in Keats' Odes :

The first and formost quality of Keats' odes is their unity of impression. The major odes of Keats – "Ode to a Nightingle," "Ode on a Grecian ......" and " Ode on Melancholy" have a common subject and theme. They have a common mode to depict and last. The development of this common made is more or less similar to that of drama, i.e. first the mood takes birth, it develops, reaches a climax and finally the anti-climax takes place. Thus, Keats' odes are like abridged dramas and in this lay the secret of their success.

Juxtaposition of the objective and subjective :

In the odes of Keats there is a slight deviation from the drama from of writing. Whereas drama tends to be purely objective, there is an element of subjectively in the odes of Keats. There is in them, a very interesting juxtaposition of the subjective and objective; but at the same time it is found that Keats progresses from one ode to the ether he goes on becoming more and more objective and it is

finally in "Ode to Autumn" that Keats shows his naturity at its highhest point.

Style of Keats' odes is as unifying a fact as their mood and theme. Every ode has the same perfection of language. He makes use of a beautiful vocabulary but beauty is not divorced from thought. Every word is as full of meaning as it is beautiful. The languageis consise, exact and concentrated. The right word has been used at the right place. By virtue of these distinct features the odes of Keats carry weight with them.

Conclusion :

Finally, when ode form came to Keats it reached the height of perfection and subjectively. It was primary under the influence of shakespear's negative capabilty that Keats came to adopt this from of verse for the later period of his literary career. For him, negative capability was a capability, "when a man is capable of being in uncertanties, doubts, without any irritable reaching after fact and reason. Keats has been able to acquiro this negative capability in his odes and this is his individual contribution to this form of verse.

THE BEST DAYS OF MY LIFE

Neeha Saha

We entered into a worlds that was new,
To find out that we were the chosen few,
All things around were strange and queer,
But something said that there was nothing to fear.

Time progressed neat and clear,
Reminding us that the end was near,
Looking back the days gone by,
Gives us a reason to cherish and cry,

We struggled hard to give our best
So in peace and calm, we may rest
We wept when the days were led,
The end was the best, which made us glad.
We enjoyed the way very few knew
With lidy thoughts, they were free from deues.
We met people who made us blush,
No longer did we realize that had a crush.

Days and weeks we sat and listened
Only to realize that nothing glistened,
We longed for the days that were to come.
Our hopes clinged onto reasons that were some.

We had our days under the sun
Which were nothig but full of fun.
With every passing day, we hear the end,
We long for the past that we could mend.

With hope and despair equally spread,
Its the wourld outside we dread,
But like the rosy days that we discussed,
All this could not pass without fun.

The world we know was full of highfives,
Needless to say, those were the best
days of my life.
The best days of my life - my college life.

প্ৰবন্ধ / গল্প

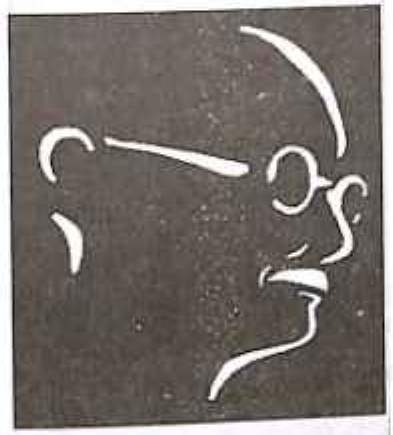

ড° প্ৰণীতা শৰ্মা
মুৰব্বী অধ্যাপিকা,
দৰ্শন বিভাগ

জানানে

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল যোৱা বৰ্ষৰ 'অৰুণ'ত মহাত্মা গান্ধীৰ কিছুমান তথ্য আগবঢ়াইছিলো। আশাকৰো তোমালোকে মনোযোগেৰে পঢ়িছা আৰু জানিছা। এইবছৰত আকৌ মহাত্মা গান্ধীৰ কিছু তথ্য আগবঢ়ালো। আশাকৰো তোমালোকে মনোযোগেৰে পঢ়িবা আৰু জানিবা।

১। গান্ধী কোন চনত বেৰিষ্টাৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিছিল?

উত্তৰ ঃ ১৮৯১ চনৰ ১০ জুনত গান্ধীয়ে বেৰিষ্টাৰৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিছিল।

২। এগৰাকী আদৰ্শ নাৰী হিচাপে গান্ধীৰ জীৱনত আটাইতকৈ বেচি প্ৰভাৱ কোনে পেলাইছিল?

উত্তঃ গান্ধীৰ মাতৃ পুতুলীবাঈ।

৩। মহাত্মা গান্ধী আৰু কস্তুৰবাৰ সন্তান কিমানজন আছিল?

উত্তৰ ঃ চাৰিজন আছিল। চাৰিজন সন্তানৰ নাম হ'ল হৰিলাল (জন্ম ১৮৮৮ চন), মনিলাল (জন্ম ১৮৯২ চন), ৰামদাস (জন্ম ১৮৯৭ চন) আৰু দেৱদাস (জন্ম ১৯০০ চন)।

৪। ডাৰবানৰ পৰা প্ৰিটোৰিয়ালৈ ট্ৰেইনত যাওঁতে বাটতে কোন ষ্টেচনত গান্ধীক বলপূৰ্বক নমাই দিয়া হৈছিল?

উত্তৰ ঃ মেৰিটজ বাৰ্গ।

৫। গান্ধীয়ে জোহান্সবাৰ্গৰ পৰা ২১ মাইল দূৰত ১১০০ একৰ মাটিৰ এক ফাৰ্ম গঢ়ি তুলিছিল। সেই ফাৰ্ম খনৰ নাম কি?

উত্তৰ ঃ টলষ্টয় ফাৰ্ম।

৬। টলষ্ট ফাৰ্মৰ উদ্দেশ্য কি আছিল?

উত্তৰ ঃ টলষ্টয় ফাৰ্মত এক সৰু আবাসিক এলেকাও আছিল, য'ত গান্ধীৰ সত্যাগ্ৰহ আন্দোলনৰ কিছু সহকৰ্মী আৰু অনুগামীয়ে বাস কৰিছিল। গান্ধীয়ে ফাৰ্মৰ আয়েৰে যাতে সত্যাগ্ৰহী সকল আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালবৰ্গ চলি থাকিব পাৰে, তাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল।

৭। ১৯১৫ চনত ইংলেণ্ডৰ ৰজাৰ জন্মদিন উপলক্ষে সন্মান জনোৱা লোক সকলৰ তালিকাত গান্ধীৰ নামো আছিল। তেওঁ কি উপাধি লাভ কৰিছিল?

উত্তৰ ঃ 'কাইজাৰ-ই-হিন্দ' উপাধি লাভ কৰিছিল।

৮। গান্ধীৰ আশ্ৰমৰ কেইটামান নিয়ম আছিল। সেই নিয়মবোৰ কি?

উত্তৰ ঃ সত্য, অহিংসা, অস্পৃশ্যতা দূৰীকৰণ, শাৰীৰিক পৰিশ্ৰম, ভয়হীনতা আদি।

৯। গান্ধীৰ সেৱাগ্ৰাম ক'ত অৱস্থিত?

উত্তৰ ঃ ৱাৰ্ধাৰ ওচৰৰ ছেগাঁও গাঁৱত সেৱাগ্ৰাম অৱস্থিত। পিচলৈ এই সেৱাগ্ৰাম ভাৰতৰ ৰাজনৈতিক কাম কাজৰ কেন্দ্ৰ হৈ পৰিল।

১০। 'গান্ধীবাদী' শব্দটো গান্ধীয়ে পচন্দ কৰিছিল নে?

উত্তৰ ঃ গান্ধীবাদী শব্দটো গান্ধীজীয়ে পচন্দ কৰা নাছিল। কোনোবাই নিজকে গান্ধীবাদী বুলি কোৱাটো তেওঁ বিচৰা নাছিল। তেওঁৰ মতে এই পৃথিৱীত গান্ধীবাদী এজনেই আছে আৰু সেইজন হ'ল তেওঁ নিজেই।

১১। সাংবাদিকতাৰ ক্ষেত্ৰখনত গান্ধীজীৰ অৱিহণা কি?

উত্তৰঃ (ক) দক্ষিণ আফ্ৰিকাত থাকোতে তেওঁ 'ইণ্ডিয়ান অপিনিয়ন' নামৰ এখন কাকত সম্পাদনা কৰিছিল।

(খ) ভাৰতলৈ অহাৰ পাচতো তেওঁ কেইবাখনো কাকত আলোচনী সম্পাদনা কৰিছিল। সেই কেইখন হ'ল 'হৰিজন', 'ইয়ং ইণ্ডিয়া' আৰু 'নৱজীৱন'। তেওঁৰ প্ৰায় সকলোবোৰ ৰচনা ভাৰত চৰকাৰে ১৯৬০ ৰ দশকত 'দ্যা কালেক্টেড ৱৰ্কছ অৱ মহাত্মা গান্ধী' নামেৰে প্ৰকাশ কৰি উলিয়াইছে। তাত প্ৰায় এশটা খণ্ডত আৰু মুঠ প্ৰায় ৫০,০০০ পৃষ্ঠাত তেওঁৰ ৰচনাবোৰ সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে।

১২। গান্ধীৰ দ্বাৰা লিখিত গ্ৰন্থসমূহ কি কি?

উত্তৰঃ (ক) 'মাই এক্সপেৰিমেণ্ট উইথ ট্ৰুথ'

(খ) 'সত্যাগ্ৰহ ইন ছাউথ আফ্ৰিকা'

(গ) 'হিন্দ স্বৰাজ অৰ ইণ্ডিয়ান হ'মৰুল' আদি।

১৩। গান্ধীৰ লিখনিত কিবোৰ বিষয়ৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছে?

উত্তৰঃ গান্ধীৰ লিখনিত ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, আহাৰ, সামাজিক সংস্কাৰ, স্বাস্থ্য, ধৰ্ম, দৰ্শন আদি বিভিন্ন বিষয়ৰ সম্পৰ্কত তেওঁৰ স্পষ্ট মতামত প্ৰকাশ পাইছে।

১৪। ১৯৩০ চনত 'টাইম' আলোচনীয়ে তেওঁক কি সন্মানেৰে বিভূষিত কৰিছিল?

উত্তৰঃ 'মেন অৱ দ্য ইয়েৰ' সন্মানেৰে বিভূষিত কৰিছিল।

১৫। মহাত্মাগান্ধী কোন চনত এবাৰ কংগ্ৰেছৰ সভাপতি হৈছিল?

উত্তৰঃ ১৯২৫ চনত।

১৬। গান্ধীজীয়ে কিয় ভগতসিং, সুখদেৱ, উধামসিং আৰু ৰাজগুৰুৰ ফাঁচী দণ্ডৰ প্ৰতিবাদ কৰা নাছিল?

উত্তৰঃ সত্য আৰু অহিংসাৰ ভক্ত মহাত্মা গান্ধীয়ে তেওঁৰ ব্যক্তিগত আৰু ৰাজহুৱা কামত নীতিৰ পৰা বিচ্যুৎ হোৱা নাছিল। গান্ধীৰ বিবেচনাত ওপৰত উল্লেখ কৰা ব্যক্তিসকলে হিংসাত্মক উপায় গ্ৰহণ কৰি প্ৰতিশোধ লৈছিল বা দেশ মাতৃৰ সেৱা কৰিব বিচাৰিছিল বাবে গান্ধীয়ে তেওঁলোকৰ ফাঁচী দণ্ডৰ প্ৰতিবাদ কৰা নাছিল।

১৭। অনতি পলমে ব্ৰিটিছ চৰকাৰে ভাৰতৰ সংবিধান সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰৰ সমাধান কৰিব যে এই কথা ভাৰতীয় সকলক বুজোৱাৰ উদ্দেশ্যে ১৯৪৬ চনৰ আৰম্ভণিত ইংলেণ্ডৰ শ্ৰমিক দলৰ চৰকাৰে ভাৰতলৈ এক সৰ্বদলীয় সংসদীয় দল পঠিয়ায় আৰু একে চনৰ মাৰ্চ মাহত তিনিজন কেবিনেট মন্ত্ৰী ভাৰতত আহে। তেওঁলোক তিনিজনৰ নাম কি আছিল?

উত্তৰঃ (১) মন্ত্ৰী লৰ্ড পেথিক লৰেন্স

(২) ষ্টাৰষ্টাৰ্ফোড ক্ৰিপছ আৰু

(৩) এ ভি আলেকজেণ্ডাৰ।

১৮। ভাৰতৰ কংগ্ৰেছৰ হৈ আলোচনাত কোন কেইজন ব্যক্তি বহিছিল?

উত্তৰঃ আবুল কালাম আজাদ আৰু তেওঁক সহায় কৰিছিল জৱাহৰলাল নেহেৰু আৰু বল্লভাই পেটেল।

১৯। নাথুৰাম গডছে গান্ধীজীক গুলীয়াই হত্যা কৰাৰ সময়ত গান্ধীৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা শেষ কথাষাৰ কি আছিল?

উত্তৰঃ 'হে ৰাম!'

***

অসমৰ বৈষ্ণৱ সাহিত্যত ভিন্ন দেৱ-দেৱীৰ প্ৰভাৱ

গীতিলেখা দেৱী ভাগৱতী
প্ৰৱক্তা, অসমীয়া বিভাগ
আংশকালীন

নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্তক মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে সাহিত্য-জগতত প্ৰৱেশ কৰা কালৰেপৰা অৰ্থাৎ ১৫শ শতিকাৰ শেষ ভাগৰপৰা ১৭শ শতিকাৰ শেষ ভাগলৈ এই সময়ছোৱাকে শংকৰী বা বৈষ্ণৱ যুগ বুলি পণ্ডিতসকলে উল্লেখ কৰি গৈছে। শংকৰী যুগত মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ পিছতে উল্লেখযোগ্য কবিসকল হৈছে মহাপুৰুষজনাৰ শিষ্য মহাপুৰুষ মাধৱদেৱ, ৰামসৰস্বতী, চন্দ্ৰভাৰতী বা অনন্ত কন্দলী আদি। ১৭শ শতিকাৰ শেষ ভাগৰ পৰা আৰম্ভ হোৱা শংকৰোত্তৰ যুগতো শেষ ভাগৰ পৰা আৰম্ভ হোৱা শংকৰোত্তৰ যুগতো বৈষ্ণৱ সাহিত্য ৰচিত হৈছে।

বৈষ্ণৱ সাহিত্যিকসকলৰ প্ৰধান উপাস্য দেৱতা বিষ্ণু, কৃষ্ণ বা ৰাম। আৰাধ্য দেৱতাৰূপে হৰিক স্মৰণ কৰাৰ পিছতো লক্ষ্যণীয়ভাৱে দৃষ্টিগোচৰ হৈছে বৈষ্ণৱ সাহিত্যসমূহত আন দেৱ-দেৱীয়েও স্থান পাইছে নেকি? এইটো প্ৰায় সকলোৱে জ্ঞাত যে বৈষ্ণৱ যুগত মনসা মাহাত্মবিষয়ক এক শ্ৰেণীৰ সাহিত্য সৃষ্টি কৰিছিল পীতাম্বৰ, মনকৰ, দুৰ্গাবৰ আৰু সুকবি নাৰায়ণ নামৰ পাচালী কবি চাৰিজনে। গুৰুত্বপূৰ্ণ বিচাৰ্য বিষয়টো হ'ল মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে নেতৃত্ব দিয়া বৈষ্ণৱসকলৰ ৰচনাসমূহ চালি-জাৰি চাইহে বোধগম্য হ'ব যে বৈষ্ণৱ সাহিত্যত বিষ্ণু ব্যতিৰেকে আন দেৱ-দেৱীয়েও কিছু পৰিমাণে আসন লাভ কৰিছেনে?

পোনতে মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ আগবয়সৰ ৰচনা 'হৰিশ্চন্দ্ৰ উপাখ্যান'ৰ বিষয়বস্তুলৈ দৃষ্টিপাত কৰিলে প্ৰথমে লক্ষ্য কৰা যায় যে ৰজা হৰিশ্চন্দ্ৰই গণেশক নুপূজি বিষ্ণুক পূজা কৰা বাবেই নানা দুখ দুৰ্গতিৰ সন্মুখীন হৈছিল। যদিও হৰিশ্চন্দ্ৰই শেষত বিষ্ণুভক্ত হোৱা কাৰণে স্বৰ্গলাভ কৰিছে; কিন্তু কাহিনীৰ আৰম্ভণিতে ৰজা হৰিশ্চন্দ্ৰই গণেশৰ কোপৰ বলি হোৱা কথাটিয়ে বিশেষ গুৰুত্ব লাভ কৰিছে। মহাপুৰুষজনাই 'হৰিশ্চন্দ্ৰ-উপাখ্যান'ৰ বিষয়বস্তু মাৰ্কণ্ডেয় পুৰাণৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিছে।

মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ ৰচিত নাটসমূহৰ বিষয়বস্তু যেন কৰা হৈছে প্ৰধানকৈ 'হৰিবংশ', 'বিষ্ণুপুৰাণ' আৰু 'ভাগৱত'ৰপৰা। শ্ৰীকৃষ্ণ বা বিষ্ণুৱেই নাটকেইখনৰ প্ৰধান নায়ক। আনহাতে একে ৰাতিৰ ভিতৰত ৰচনা কৰা শেষ নাট 'ৰামবিজয়'ৰ কাহিনী কবিয়ে গ্ৰহণ কৰিছে 'ৰামায়ণ' আৰু 'অগ্নিপুৰাণ'ৰ পৰা যিখন নাটকত 'হনুমান্নাটক'ৰ প্ৰভাৱো দেখা যায় বুলি ড° হেমন্তকুমাৰ শৰ্মাই 'অসমীয়া সাহিত্যত দৃষ্টিপাত' গ্ৰন্থৰ 'অংকীয়া নাট সাহিত্য' নামৰ পাঠটিৰ ২৩৮ পৃষ্ঠাত উল্লেখ কৰিছে।

মহাপুৰুষ শংকৰদেৱ প্ৰৱৰ্তিত একশৰণ নামধৰ্মত ৰাধাৰ স্থান নাই যদিও তেখেতৰ ৰচিত ছয়খনি নাটৰ অন্যতম 'কেলিগোপাল' নাটতে ৰাধাৰ নাম থকাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ। নাটখনৰ ১২নং শ্লোকত ৰাধাৰ নাম এনেদৰে আছে—

"... ৰাধা বিৰধায় হৃদয়ে তত্যাজ ব্ৰজঘোষিত ঃ।।"

নাটখনৰ সূত্ৰ আৰু কথাৰ ছয় ঠাইত ৰাধা শব্দৰ উল্লেখ পোৱা যায়। নাটখনত শ্ৰীকৃষ্ণই ৰাধাক কোকাত লৈ যোৱাৰ উক্তিৰ উল্লেখ থকাটো মন কৰিবলগীয়া কালিৰাম মেধি ডাঙৰীয়াই মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ 'কেলিগোপাল' নাটত 'ৰাধা' নামৰ উল্লেখ থকাটো

'অংকাৱলী'ত উল্লেখ কৰিছে এইদৰে—

"A point of great importance calls for scruting In sloka (sanskrit verse) no. 12 the word Radha appears in the tree manuscripts consulted. (Introduction, pg. Lxxii, Lxxiii)

অৱশ্যে ৰাধা নামটো কালিৰাম মেধিয়ে 'প্ৰক্ষিপ্ত' অৰ্থাৎ লিখনিৰ মাজত পৰৱৰ্ত্তী কালত অৰ্ন্তভূক্ত হোৱা বুলি মন্তব্য কৰিছে— "The word Radha in these places appears to be an interpolation." (অঙ্কাৱলী : Lxxiii)

মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ নাম প্ৰসংগ সম্বন্ধীয় গ্ৰন্থ 'কীৰ্ত্তন-ঘোষা'ৰ 'চতুৰ্বিংশতি অৱতাৰ' খণ্ডত বিষ্ণু দহ অৱতাৰৰ লগতে বিভিন্ন পূজাৱান ঋষি মুনিকো চতুৰ্বিংশতি অৱতাৰৰ অন্ত ৰ্ভূক্ত কৰা হৈছে। উদাহৰণস্বৰূপে সনত কুমাৰ, নাৰদমুনি, পৃথু ৰজা কপিল, ঋষভ, পুৰাণ-মহাভাৰত প্ৰণেতা ব্যাসদেৱক চতুবিংশতি অৱতাৰৰ অন্যতম বুলি ধৰা হৈছে। 'কীৰ্তন-ঘোষা'ত—

"ব্যাস নামে ভৈলা সত্যৱতীৰ সন্ততি।
দেখিলাহা প্ৰজা ভৈল অল্পমতি।।
কৰিলা অনেক শাকা চাৰিও বেদৰ।
পুৰাণ ভাৰত-শাস্ত্ৰ নিৰ্মিলা বিস্তৰ।। ২৫

নাৰদৰ বিৱৰণ 'চতুৰ্বিংশতি অৱতাৰ'ত এনেধৰণৰ—

"ভৈলাহা নাৰদ ঋষি নামে অৱতাৰ।
পঞ্চৰাত্ৰ নামে তন্ত্ৰ কৰিলা প্ৰচাৰ।।
যাক আচৰিলে মহা মোক্ষ-পদ পাই।
হৰিৰ কীৰ্তন কৰি ফুৰা বীণা বাই।।" ১৬

মহাপুৰুষ মাধৱদেৱৰ নামত ৰচিত ঝুমুৰা 'ব্ৰহ্মামোহন', 'ৰাস-ঝুমুৰা' আৰু 'কোটোৰা খেলা'ত ৰাধা চৰিত্ৰৰ অবৃত্তাৰণা কৰা হৈছে। অসমৰ বৈষ্ণৱ সাহিত্যত ৰাধাৰ স্থান নথকা হেতু উক্ত ঝুমুৰা কেইখন মাধৱদেৱৰ ৰচিত নহয় বুলি পণ্ডিতসকলে সন্দেহ কৰিছে যদিও এয়া যে বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰেই অন্তৰ্ভূক্ত তাক নিশ্চিতভাৱে ক'ব পাৰি।

মহাপুৰুষ মাধৱদেৱৰ পিছতে তেওঁৰেই প্ৰিয় শিষ্য ভৱানীপুৰীয়া গোপাল আতা বা গোপালদেৱৰ ৰচিত 'জন্মযাত্ৰা'ত ব্ৰহ্মাই শ্ৰীকৃষ্ণৰ জন্মৰ সময়ত দেৱতাসকলক গোকুলত জন্ম ল'বলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। যোগমায়াৰ অৱতাৰ ধাৰণ 'জন্মযাত্ৰা'ত এইদৰে ঘোষিত হৈছে—

কৃষ্ণক জনম নিমিত্তে ঃ অনন্ত যোগমায়া অৱতাৰ ধৰহ ১১।।" (অঙ্কাৱলী ; পৃ ৩৯২)

মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ শিষ্য অনন্ত কন্দলীৰ 'কুমাৰ-হৰণ কাব্যৰ আৰম্ভণি মঙ্গলাচৰণম গণেশ দেৱতাৰ প্ৰাৰ্থনাৰে আৰম্ভ হৈছে। লগতে স্তুতি কৰা হৈছে মহেশ্বৰ, লক্ষ্মী-সৰস্বতী আদি অন্যান্য দেৱ-দেৱীসমূহকো। উদাহৰণস্বৰূপে কুমাৰ-হৰণ কাব্য'ত—

"জয় জয় গণেশৰ জয় দিনকৰ।
জয় দামোদৰ জয় জয় মহেশ্বৰ।।
জয় জয় মহালক্ষ্মী দেৱী জয় সৰস্বতী।
একেবাৰে সবাহাকো কৰোহো প্ৰণতি।।"১

ইয়াৰ পিছতহে আৰম্ভ হৈছে— 'জয় নমো কৃষ্ণ-বিষ্ণু বৈকুণ্ঠ মাধৱ' পদেৰে।

কাব্যৰ অন্তৰ্গত চৰিত্ৰ শিৱভক্ত বাণৰজাৰ কাহিনী আৰু জীয়ৰী উষাই ভক্তিৰ বলত গৌৰীৰ বৰ লাভৰ কথাই শৈৱ ধৰ্মৰ প্ৰভাৱৰ ইংগিত বহন কৰে। বৰ্তমান তেজপুৰ জিলাৰ মহাভৈৰৱী মন্দিৰ উষাৰ বসতি স্থল বুলি জনা যায় য'ত শাক্ত ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ বিজড়িত বুলি ক'ব পাৰি।

অনন্ত কন্দলীৰ ৰচিত 'মহীৰাৱন বধ' কাব্যখনত 'কৃত্তিবাসী ৰামায়ণ'ৰ প্ৰভাৱ সুস্পষ্ট। ইয়াত ৰাৱণপুত্ৰ মহীৰাৱণৰ কবলত পৰা ৰাম-লক্ষ্মণক হনুমাণৰ প্ৰভাৱ গুৰুত্বপূৰ্ণ। ৰাৱণৰ ল'ৰা মহীৰাৱণে ৰাম-লক্ষ্মণক হৰণ কৰি নি পাতালত বেতাল-চণ্ডীৰ আগত বধ কৰিবলৈ আয়োজন কৰে। তেতিয়া হণুমানে যৌগিক ক্ষমতাৰ বলত আৰু মাছৰোকা চৰাই এটিৰ সহায়ত পাতাললৈ গৈ চণ্ডীৰ মুৰটো ছিণ্ডি পেলায়। শেষত মহীৰাৱণ আৰু তেওঁৰ গৰ্ভৱতী ৰাণীক বধ কৰি ৰাম-লক্ষ্মণক উদ্ধাৰ কৰে। হনুমানে ৰাণীৰ গৰ্ভৰপৰা বাহিৰ হোৱা গৰ্ভাসুৰকো বধ কৰে।

বৈষ্ণৱ কবি ধনঞ্জয়ৰ ৰামায়ণী কাব্য 'গণক চৰিত্ৰ' বা মন্দোদৰীৰ মণিহৰণ'ত হণুমানৰ অলৌকিক মাহাত্ম্য দেখুওৱা হৈছে।

বৈষ্ণৱ সাহিত্যিকসকলৰ ভিতৰত অন্যতম কবি ৰামসৰস্বতীৰ ৰচনাসমূহলৈ দৃষ্টিপাত কৰিলেও দেখা যায় যে শ্ৰীকৃষ্ণৰ লগতে আন দেৱতাৰো প্ৰভাৱ তেওঁৰ ৰচনাত বিৰাজমান। সাধাৰণতে কোনো এজন দেৱতাক উপাসনা কৰাৰ প্ৰাক্-মুহূৰ্তত গজানন গণপতি সিদ্ধিদাতা গণেশক মিনতি কৰা

হয়, উদাহৰণস্বৰূপে ৰামসৰস্বতী প্ৰণীত 'অশ্বকৰ্ণ বধকাব্য' আৰম্ভ হৈছে "ওঁম নমো গণেশায়।।" শ্লোকেৰে, তাৰপিছতহে প্ৰস্তাৱনা আৰম্ভ হৈছে 'জয় জয় কৃষ্ণ বান্ধৱ মাধৱ" পদেৰে।

পুৰাণৰ অনুবাদসকলৰ ভিতৰত অন্যতম নিজকে ৰামসৰস্বতীৰ পুত্ৰ বুলি পৰিচয় দিয়া কলা পচন্দ্ৰদ্বিজে "ৰাধা চৰিত' নামৰ এখন সৰু কাব্য ৰচনা কৰে। এনে কাব্যই প্ৰমাণ কৰে যে অসমৰ বৈষ্ণৱ সাহিত্যত ৰাধাৰ প্ৰভাৱ বিদ্যমান। কাব্যখনত ৰাধা কৃষ্ণ ভক্তিত তদ্‌গদ্‌চিত্তা ভক্তা। কৃষ্ণৰ মুখত ৰাধাৰ প্ৰশংসা শুনি ঈৰ্ষান্বিতা ৰুক্মিণীয়ে যেতিয়া উদ্ধৱক বৃন্দাবনলৈ ৰাধাক চাবৰ কাৰণে পঠাই দিয়ে তেতিয়া উদ্ধৱে গৈ দেখা পালে—

"আছন্ত আসনে বসি ৰাধিকা গোঁসানী।
সদায়ে নছাড়ে মুখ ৰামকৃষ্ণ বাণী।"

অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত পৃষ্ঠা ১৯৪)

ৰামায়ণ, মহাভাৰত আৰু পুৰাণৰ কাহিনী লৈ বৈষ্ণৱ কবিসকলে যি ৰামায়ণী কাব্য, বধকাব্য প্ৰণয় কাব্য আদি ৰচনা কৰিছিল সেইবোৰৰ কিছুমান কাব্যত চণ্ডীপূজা, নৰবলি প্ৰথা, যোগ আৰু তন্ত্ৰৰ কথা আছে কাৰণে তাত 'শাক্তপথ আৰু তান্ত্ৰিক আচাৰৰ প্ৰভাৱ থকা বুলি উপেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ লেখাৰুদেৱে মত দিছে। (দ্ৰষ্টব্য ঃ অসমীয়া সাহিত্যত দৃষ্টিপাত, পৃ ১৫২)

পুৰাণসমূহৰ ভিতৰত স্কন্দ পুৰাণখন শিৱপুত্ৰ স্কন্দ অৰ্থাৎ কাৰ্তিকৰ নামত প্ৰচলিত। এইখন শৈৱ পুৰাণ। মন কৰিবলগীয়া কথা এয়ে যে বিষ্ণুৰ প্ৰাধান্য থাকিলেও শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ 'উৰেষা বৰ্ণন' ৰত্নাকৰ মিশ্ৰৰ 'ব্ৰহ্মগীতা'ৰ অংশ স্কন্দ পুৰাণৰে অনুবাদ। বৈষ্ণৱ সাহিত্যত 'কালিকা-পুৰাণ' এখন হৰ-গৌৰী বিবাহ সম্পৰ্কীয় সৰু অথচ জনপ্ৰিয় কাব্য।

এনেদৰে বিচাৰ কৰিলে বোধগম্য হয় যে বৈষ্ণৱ সাহিত্যত মুখ্য বা প্ৰধান দেৱতাৰূপে স্থান লাভ নকৰিলেও গৌণভাৱে হ'লেও আন দেৱ-দেৱীয়েও যে আসন লাভ কৰিছে যি অনস্বীকাৰ্য। সাধাৰণতে মুখ্য চৰিত্ৰক সমুজ্জ্বল কৰি তুলিবলৈ বা কাব্যৰ ৰস আস্বাদনৰ কাৰণে আনুষাঙ্গিক পাৰ্শ্ব চৰিত্ৰসমূহৰ আৱশ্যক হয়; কিন্তু ঈশ্বৰ শ্ৰীকৃষ্ণকেন্দ্ৰিক বৈষ্ণৱ সাহিত্যত অন্যান্য দেৱ-দেৱীৰ কেৱল ভূমিকাই নহয়, লগতে তেওঁলোকৰ প্ৰতি প্ৰাৰম্ভতে জনোৱা প্ৰাৰ্থনা স্তুতিয়ে কি সূচাইছে? ইয়াৰদ্বাৰা বৈষ্ণৱ কবিৰ শ্ৰীকৃষ্ণৰ প্ৰতি থকা ভক্তিৰ গভীৰতা কিমান সেই বিষয়ে স্বাভাৱিকতে প্ৰশ্নৰ উদয় হয়। ভৱিষ্যতলৈও ই হৈ ৰ'ব এক বিচাৰ্য বিষয়।

সহায়ক গ্ৰন্থ ঃ

১। ড° সত্যেন্দ্ৰনাথ শৰ্মা ঃ অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত
২। ড° হেমন্ত কুমাৰ শৰ্মা ঃ অসমীয়া সাহিত্যত দৃষ্টিপাত
৩। কালিৰাম মেধি (সম্পা) ঃ অঙ্কাৱলী
৪। ড° নবীনচন্দ্ৰ শৰ্মা (সম্পা) ঃ অনন্ত কন্দলী বিৰচিত কুমৰ-হৰণ
৫। নলিনী কুমাৰ চক্ৰৱৰ্ত্তী (সম্পা) ঃ ৰামসৰস্বতী অশ্বকৰ্ণ বধ (বনপৰ্ব-পাতাল খণ্ড)

জয়া শংকৰ
তৃতীয় ষান্মাসিক

বিশ্বায়ন

ইয়াত কোনো সন্দহে নাই যে বিশ্বায়নে আমাক বহুত দিছে। মুহূৰ্তত সুমেৰুত থকা মৰমৰ বন্ধুজনৰ সৈতে কুমেৰুৰ বন্ধুজনে কেৱল বাৰ্তালাপেই কৰা নাই জীৱন্ত ছবিও দেখিবলৈ পাইছে আধুনিক যন্ত্ৰৰ যাদুত। যি খবৰ বিচাৰি কেতিয়াবা মাহ বছৰ দিন হাবাথুৰি খাবলগীয়া হৈছিল, সেই খবৰ আজি এইটা মাথোন বুটাম টিপিলেই উপলব্ধ হৈছে। মাত্ৰ কেই ঘণ্টামানতে আমাৰ মৰমৰ পৃথিৱীখন এপাক মাৰিব পৰা হৈছে একবিংশ শতিকাৰ জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানুহে। আজি গোটেই পৃথিৱীখন পৰিণত হৈছে এখন আধুনিক গাৱঁলৈ য'ত ৰাজনৈতিক, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক সীমাডাল সংকুচিত হৈ পৰিছে। সৰ্বত্ৰ যেন সৰ্বসমান।

এইখিনিতে যেন মনত এইটা প্ৰশ্নৰ উদ্ৰেক হয়— নিঃসন্দেহে বিশ্বায়নে দেশ-জাতি আৰু ভাষা-সংস্কৃতিৰ ব্যৱধান নোহোৱা কৰি তুলিছে, সমগ্ৰ বিশ্বখনক এখন মাত্ৰ গাৱঁলৈ ৰূপান্তৰ কৰিছে; তেন্তে এসময়ত জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানুহে জাতি-সংস্কৃতি আৰু দেশ-মহাদেশ সীমাৰেখাডাল টানিছিল কিয়? কিবা এটা জটিল, অথচ অতি প্ৰয়োজনীয় তথা উপকাৰী কৰণ নিশ্চয় নাছিলনে? তেন্তে, বিশ্বায়নে সেই কাৰণটোৰ বা সেই প্ৰয়োজনীয়তাৰ বিলুপ্তি সাধন কৰিলে নেকি? তাৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ উপলব্ধি নিঃশেষ কৰিলে নেকি যে ভাষা-সংস্কৃতি-জাতি আৰু দেশৰ সীমাডাল ক্ৰমান্বয়ে ক্ষীণকায় হৈ গ'ল?

আমাৰ ধাৰণা, নিশ্চয় সেই কাৰণ বিলুপ্ত হোৱা নাই। বস্তুবাদৰ চমৰ চমকত সি মাথোন আমাৰ বোধ দৃষ্টিত ধৰা দিয়া নাই। কিয়নো সেই কাৰণৰ জন্ম জীৱ সৃষ্টিৰ আদিতেই বুলিলেও অত্যোক্তি কৰা নহয়। সেই কাৰণ অস্তিত্বৰ কাৰণ, অস্তিত্বৰ ৰক্ষা আৰু বিকাশৰ কাৰণ। মানুহ সৃষ্টি হৈয়ে নিশ্চয় পোন প্ৰথমে চৌপাশৰ শক্তিশালী, হিংস্ৰ জন্তুবোৰৰ সৈতে যুঁজিবলগীয়া হৈছিল নিজৰ প্ৰাণৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ্থে। ক্ৰমান্বয়ে সেই যুঁজৰ পৰিধি, প্ৰকাৰ আৰু কাৰকসমূহে প্ৰতিদিনে প্ৰসাৰতা লাভ কৰিলে। আনহাতে, সেই প্ৰতিটো কাৰকৰ অন্তৰালত নিহীত হৈ আছিল প্ৰতিজন মানুহৰ সত্বা আৰু অস্তিত্বৰক্ষাৰ লক্ষ্য। অস্তিত্ব যি জীয়াই থকাৰ প্ৰমাণ আৰু উপকৰণ স্বৰূপ। মানুহে সেয়েহে অস্তিত্বক লৈ যুঁজিলে, নিৰ্মাণ কৰিলে নানা অস্ত্ৰ আৰু অস্তিত্বৰ এই ৰক্ষা কৱচসমূহৰ নাম দিলে কেতিয়াবা জাতি কেতিয়াবা সংস্কৃতি বা কেতিয়াবা দেশ বুলি। বিশ্বায়নে সেই কৱচসমূহ ক্ৰমান্বয়ে দুৰ্বল কৰি তুলিছে নেকি বিশ্বখনক এখন ক্ষুদ্ৰ গাৱঁৰ দৰে গঢ়ি তোলাৰ মানত? অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ ভাষাপ্ৰভূতি অস্ত্ৰসমূহত মামৰৰ প্ৰলেপ সানিছে নেকি বিশ্বায়নে?

জয়া শংকৰ
তৃতীয় ষান্মাসিক

ইন্টাৰনেট

ইন্টাৰনেট হ'ল বৈজ্ঞানিকৰ এটা আতি চমৎকাৰিক আৱিস্কাৰ। বৰ্তমান ইইন্টাৰনেট আমাৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় আহিলা। আমি বিজ্ঞানক এৰি যেনেদৰে এক মূহুৰ্ত্ত কটাব নোৱাৰো তেনেদৰে নৱ প্ৰজন্মই ইন্টাৰনেট অবিহনে এক মূহুৰ্ত্তও পাৰ কৰিব নোৱাৰে।

ইন্টাৰনেটৰ জৰিয়তে আমাৰ বিশাল পৃথিৱীখন হাতৰ মুঠিত কৰি লব পাৰিছো। ইন্টাৰনেটৰ বাবেই এই বিশাল পৃথিৱীখনক আমি সৰু যেন অনুভৱ কৰো। ইয়াৰ সহায়ত আমি পৃথিৱীৰ দূৰ - দূৰণীৰ খা-খবৰ এক মিনিটতে পাব পাৰো। পৃথিৱীৰ যিকোনো মহাদেশৰ মানুহৰ লগত কথা বতৰা পাতিব পাৰো পৃথিৱীৰ যিকোনো প্ৰন্তৰ লোকৰ লগত বন্ধুত্ব গঢ়ি তুলিব পাৰো। লণ্ডন, আমেৰিকা, ইউৰোপ, অষ্ট্ৰেলীয়া আদি যিকোনো ঠাইত ভ্ৰমণ কৰিবলৈ হলে আমি আমাৰ সময় নষ্ট নকৰি তৎক্ষণাত ইন্টাৰনেটৰ জৰিয়তে ৰেল বা উৰা জাহাজৰ টিকট সংগ্ৰহ কৰিব পাৰো।

আমি অধিক মূল্যৰ কিতাপসমূহ কিনিব নোৱাৰিলেও ইন্টাৰনেটৰ জৰিয়তে কিতাপৰ সকলো তথ্য সংগ্ৰহ কৰিব পাৰো।

গতিকে আমি বুজিব পাৰো যে বিশেষকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে ইন্টাৰনেট অতি লাগতিয়াল তথা প্ৰয়োজনীয় বস্তু।

কিন্তু ভালৰ লগত যেনেদৰে বেয়া জড়িত হৈ থাকে ঠিক তেনেদৰে ইন্টাৰনেটৰ ভাল গুণৰ লগত কিছুমান কু-ফলো জড়িত হৈ আছে।

আমাৰ বাবে ইন্টাৰনেট অতি আৱশ্যকীয় আহিলা যদিও নৱ -প্ৰজন্মই এই গুৰুত্বপূৰ্ণ আহিলাটোক ভাল দিশতকৈ বেয়া দিশত বেছিকৈ ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়। কাৰণ কিশোৰ-কিশোৰীয়ে ভালতকৈ বেয়া দিশত বেছি আকৰ্ষিত হয়।

ইন্টাৰনেটত যেনেদৰে ভালটো তৎক্ষাণাত পোৱা যায় ঠিক তেনেদৰে অতি নিষিদ্ধ বস্তুও অনায়াসে চাবলৈ পোৱা যায়। কিছুমান ৱেবছাইট খুলিলেই বিজ্ঞাপন আকাৰে এইবোৰ দেখুওৱা হয়।

ইন্টাৰনেট আজিকালি মবাইল ফোনতো সহজলভ্য। ইন্টাৰনেটৰ পৰা ল'ৰা - ছোৱালীবোৰে সকলো নিষিদ্ধ অভিজ্ঞতা লাভ কৰিব পাৰে। যুৱক - যুৱতীসকলৰ কিছুমান অপৰাধমূলক কাৰ্যৰ হয়ো এক কাৰণ। ইন্টাৰনেট ড্ৰাগছতকৈয়ো ভয়ংকৰ নিচা; এবাৰ যি এই নিচাৰ কবলত পৰিছে সি গোটেই ৰাতি উজাগৰে থাকিও ইন্টাৰনেটত ব্যস্ত থাকে। এইবোৰ কাৰণতে ইন্টাৰনেট এক প্ৰকাৰৰ সামাজিক ব্যধিত পৰিণত হৈছে।

ফেচবুক আদিয়েও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওপৰত বেয়া প্ৰভাৱ পেলাইছে। এইবোৰে আমাৰ যথেষ্ট সময় নষ্ট কৰে।

গতিকে অভিভাৱক তথা শিক্ষা গুৰু সকলে এইবোৰ কথালৈ লক্ষ্য কৰি নৱ-প্ৰজন্মক সু-পথে পৰিচালিত কৰিবলৈ গুৰুত্ব দিব লাগিব। আমি নৱ প্ৰজন্মইও ইন্টাৰনেটৰ ব্যৱহাৰ কৰি সু-পথেৰে আগুৱাই যাবলৈ চেষ্টা কৰা উচিত।

ৰবিতা ৰয়
তৃতিয় ষান্মাসিক

কিছু অনুভৱৰ সৈতে বহু বাস্তৱ

গণেশগুৰিৰ কোনোবা এখন কিতাপৰ দোকানত ১৩ আগষ্টৰ দিনাখন মই দুখন ৰাজনীতি বিজ্ঞানৰ কিতাপ কিনিলো। মোৰ লগত মোৰ দুজনী বান্ধৱী তাৰে এজনী অসমীয়া মেজৰৰ। তাই সেই সময়ৰ কোনোবা এজন বিখ্যাত কবিৰ কবিতাপুথি এখন কিনি বাটতে লাহে লাহে আমাক দুটামান কবিতাৰ শাৰী পাঠ কৰি শুনালে, এনেতে আন বান্ধৱীজনীয়ে চিঞৰি উঠিলে— "তামাম্ প্ৰেমৰ কবিতা দেখোন, ল'ৰা হ'লে তোৰ প্ৰেমতে পৰি গ'লো হয়।" আমি গিৰ্জনি মাৰি হাঁহিবলৈ ধৰিলো।

গণেশগুৰিৰ বাছ ষ্টপেজটোৰ কাষ পাওঁতেই হঠাৎ আমি দেখিলোঁ— বাছষ্টপেজটোৰ চাৰিওফালে কিছু মানুহ গোট খাই আছে। উৎসুকতাৰে আমিও আগুৱাই গ'লো। দেখিলোঁ ফুটপাথত এগৰাকী বৃদ্ধা পৰি আছে। বৃদ্ধাগৰাকীৰ এসময়ৰ পিন্ধি থকা বগা কাপোৰ মোৰ মলিয়ন হৈ পৰিছে। কোনোবাই বৃদ্ধা গৰাকীৰ মৃত শৰীৰটোৰ ওপৰত পৰি ৯-১০ বছৰীয়া ফটা-ছিটা ফ্ৰক এটা পিন্ধা ছোৱালী এজনীয়ে কান্দি আছে। ভিৰৰ পৰাই কোনোবা এজনে কোৱা শুনিলো— "এহে এওঁ শইকীয়াৰ ঘৰত কাম কৰা বুঢ়ীজনী চোন।"

আন এজনে দুখ প্ৰকাশ কৰি ক'লে— "বেচেৰীৰ তিনি বছৰ আগতে ৩০ অক্টোবৰৰ বোমাত পুতেক বোৱাৰীয়েক ঢুকাল। বুঢ়া মানুহ বাবে চৰকাৰে পইচা দিম দিম বুলি ঠগিলে। নাতিনীয়েকজনীক অত-তত খুজি মাগি, দুই এখন কাম কৰি পোহ-পাল দি আছিল। এতিয়া !!!"

হঠাৎ এখন স্কৰপিঅ'ৰ পৰা কোনোবা লোক এজন নামি আহি ছোৱালীজনীক লৈ গুচি গ'ল।

বহুজনৰ মুখৰ পৰা শুনিবলৈ পালো। এইজনেই হেনো শইকীয়া বোলা লোকজন। কোনোবা এটা শক্তিশালী পাৰ্টিৰ সদস্য। বুঢ়ীজনীতকৈ ছোৱালীজনীক কামত লগাই বেছি ভাল পায়। তেনে এজন লোকৰ পৰা শিশুজনীক "ৰেচ্কিউ" কৰাৰ আশা ক্ষীণ।

আমি জুমটোৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ। ১০ মিনিট আগতে আমাৰ মুখত থকা হাঁহিটো একপলকতে নাইকীয়া হৈ পৰিছিল। শৰীৰৰ নোমবোৰ শিয়ৰি উঠিছিলো। কবিতাৰ ভাষাত, "ঠিক বসন্তৰ আগৰ লঠঙা গছডাল।" কৈশোৰৰ কোনোবা দিনত আমি দুখ-কষ্ট, দৰিদ্ৰতা, শোষণ, শিশুৰ ওপৰত অত্যাচাৰ, অন্ন, বস্ত্ৰ, বাসস্থানৰ বাবে হাহাকাৰ ইত্যাদি কথা শুনিছিলো যদিও খুব কমকৈহে অনুভৱ কৰিছিলোঁ।

সেই সময়ত সেইদিনা গনেশগুৰিত যেন প্ৰথমবাৰৰ বাবে আমি নিষ্ঠুৰ বাস্তৱৰ মুখামুখি হৈছিলোঁ। ভাবিবলৈ বাধ্য হৈছিলো বহুতো কথা। হঠাৎ বৰ্ণিহাটৰ বাছখন আহি পালে। বৰ্ণিবাছসমূহ পঞ্চল্লিছ মিনিটৰ মূৰে মূৰেহে আহে। সেইপিনৰ বাছ কম, সেইবাবেই নেকি!!! এইখনত নুঠিলে আৰু এঘণ্টা ৰখিব লাগিব। দৌৰাদৌৰিকৈ বাছখনত উঠিলোঁ। ভিৰৰ মাজতেই যেনেতেনে খিৰিকিৰে সেইফালে চালো। মানুহৰ জাকটো লাহে লাহে কমি আহিল। পথটোত আগৰদৰেই বৃদ্ধা গৰাকী পৰি আছে।

ক্ৰমাৎ বাছখন চলিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। মোৰ মনটো অলপ পাতলোৱাৰ উদ্দেশ্যে খিৰিকীৰ কাষৰ চিতটোত বহি বাহিৰৰ দৃশ্যাবোৰ উপভোগ কৰাৰ মানসেৰে বাহিৰলৈ চালো। কিন্তু খিৰিকীৰে অহা বতাহজাকৰ লগে লগে মোকো বিভিন্ন ভাবনাই আগুৰি ধৰিলে।

পৰহি ১৫ আগষ্ট স্বাধীনতা দিৱস। কিন্তু যি স্বাধীনতাৰ পৰশ পাই এসময়ত দেশবাসী আত্মহাৰা হৈ উঠিছিল সেই স্বাধীনতাৰ ৰং ক্ৰমান্বয়ে হালধীয়া হৈ আহিছে। ইয়াৰ বাবে দায়ী আমাৰ শাসকসকল। নিৰ্বাছনৰ সময়ত প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ফুলজাৰীৰে আমাৰ মন স্বপ্ন বিভোৰ কৰি তোলে। প্ৰতিবাৰ নিৰ্বাচনৰ অন্তত ৰাইজে ভাবে এইবাৰ অন্ততঃ কিবা এটা হ'ব। কিন্তু সকলো ফুটুকাৰ ফেন। প্ৰতিশ্ৰুতিবোৰ একাষৰীয়াকৈ থৈ তেওঁলোক নিজ ভঁৰালবোৰ চহকী কৰাতহে ব্যস্ত হৈ পৰে।

ৰাইজৰ গনতন্ত্ৰৰ ওপৰৰ পৰা লাহে লাহে বিশ্বাস হেৰুৱাবলৈ লৈছে। বিশ্বাস নেহেৰুৱাবনো কিয়। আজি স্বাধীনতাৰ সাতষষ্ঠি বছৰে ৰাইজে পালে কি? মাথো ঠগ, প্ৰৱঞ্চনা, বিশ্বাসঘাতকতা! আজি ক্ষমতাত থকা সকলৰ, শোষণকাৰীসকলৰ বাদে আন মানুহখিনিৰ অৱস্থা... সম্পূৰ্ণ বিপৰীত, দুখীয়াৰ বাবে বিভিন্ন আঁচনি অথচ দৰিদ্ৰতাৰ হ্ৰাস নাই। লজ্জা নিবাৰণৰ বাবে এটুকুৰা কাপোৰ, ভোক নিবাৰণৰ বাবে এসাজ আহাৰৰ হাঁহাকাৰ। আৰু বাসস্থান!!!

ভয়ংকৰ প্ৰাকৃতিক দুৰ্য্যোগৰ সময়ত ৰাইজৰ প্ৰতিনিধিৰ ৰাইজৰ মাজত থাকিবলৈ সময় নাই। বহুতৰে মৰমৰ ঘৰখন বানত উটি গৈছে; মৰমৰ সেউজীয়া পথাৰখন বানত পুত গ'ল এইবিষয়ে পৰিকল্পিত চিন্তা কৰিবলৈ চৰকাৰৰ আহৰি নাই। ৰাইজৰ চৰম বিপদৰ সময়ত নিজৰ বিবেকক বিক্ৰী কৰি দুৰ্গতসকলৰ বাবে অহা সাহাৰ্য্যত লুণ্ঠন কৰিবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰে। প্ৰতি নিৰ্বাচনতে আমাৰ শাসকসকল সলনি হয় কিন্তু তেওঁলোকৰ চৰিত্ৰ একে থাকে।

নৱপ্ৰজন্মৰ সুখ-শান্তিৰ বাবে যিসকলে নিজৰ প্ৰাণ হাঁহি মুখে উৎসৰ্গা কৰিলে, তেওঁলোকে ভাবিছিলনে যে স্বাধীনতাৰ পিছত সুঠাম তেজাল যুৱকক নিষ্ঠুৰ বাবে হত্যা কৰা হ'ব আৰু চৰকাৰৰ পৃষ্ঠপোষকতা, পেট্ৰ'ল ঢালি টায়াৰৰ ওপৰত কেইবাটাও মৃতদেহ জাপি জ্বলাই দিয়া হ'ব। ৰাজপথত, পথাৰত সন্ত্ৰাসবাদীৰ ভয়ত নাইবা অমানবীয়তাত বৃদ্ধা, গাভৰুৰ মৃতদেহ দুই-তিনিদিনলৈ নীৰহ ভাৱে পৰি থাকিব? পিতৃ-ভ্ৰাতৃৰ সন্মুখত জীয়ৰী-বোৱাৰীয়ে সকলোৰে আগত নগ্ন হ'ব লাগিব? কামাখ্যাৰ দৰে তীৰ্থস্থানলৈ যাওঁতে 'অলকায়দা' বা বিভিন্ন সন্ত্ৰাসবাদী গোটৰ ভয়ত নিজকে পৰীক্ষা কৰি যাব লাগিব? ইমানেই নহয় হয়তো তেওঁলোকে কল্পনাও কৰা নাছিল যে তথাকথিত গণতন্ত্ৰৰ মুখাপিন্ধা ভাৰতৰ দেশৰক্ষকৰ অত্যাচাৰত অতিষ্ঠ হৈ ভাৰতীয় নাৰীয়ে ৰাজপথত নগ্ন হৈ প্ৰতিবাদ সাব্যস্ত কৰিব। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ ওপৰত ভাৰত ৰাষ্ট্ৰই ১৯৮০ চনৰ পৰা "সেনাবাহিনী বিশেষ ক্ষমতা আইন" (১৯৫৮) জাপি দি নাগৰিকৰ সকলো স্বাধীনতা কাঢ়ি নিলে।

শাসনৰ নামত শোষণ চলোৱা শোষণকাৰীসকলৰ বিৰোদ্ধে ৰাইজে আজি বিদ্ৰোহ কৰিবলৈ ধৰিছে। আজিৰ জনসাধাৰণৰ শিক্ষিত।

শীত তাপ নিয়ন্ত্ৰিত কোঠাত বহি নিজকে ৰাইজৰ প্ৰতিনিধি বুলি ভবাসকলৈ, ৰাজনৈতিক দাদালসকললৈ জনসাধাৰণে আৰু ভয় নকৰে। কাৰণ তেওঁলোকে জানে গণতান্ত্ৰিক দেশত 'ৰাইজেই ৰজা।' স্বাধীনতা দিৱস সমাজৰ উচ্চস্থানত অৱস্থান কৰা কেৱল কেইজনমান নগন্য ব্যক্তিৰ বাবে নহয়, স্বাধীনতা দিৱস নিম্ন শ্ৰেণীৰ বাবেও।

দীঘল এটা ব্ৰেক মাৰি বাছখন আঠমাইল'ত ৰখাই দিলে। হেণ্ডিমেন্জনে ক'লে, 'বাইদেউ আজি ইয়াত নানামে নেকি?'

মই ক'লো, "নামিম নামিম" অলপ আগতে গনেশগুৰিত হেৰুওৱা হাঁহিটো ওঠত পুনৰ বিৰিঙি উঠিল। লগৰজনীয়ে সুধিলে 'কি হ'ল তোৰ?' মই ক'লো 'এইবাৰ স্বাধীনতা দিৱস আমিও পালন কৰিম।'

শিশু শ্ৰমিক আৰু সমাজ ব্যৱস্থা

সীমা বৰ্মন
তৃতিয় ষান্মাসিক

বৰ্তমানৰ সমাজ ব্যৱস্থাত শিশু শ্ৰমিক সমস্যাটোৱে সমাজৰ বাবে এক গুৰুত্ব পূৰ্ণ ব্যাধিস্বৰূপে দেখা দিছে। যি সময়ত শিশুসকলে হাঁহি মাতি, পঢ়া-শুনা কৰি বং ধেমালীৰ মাজেদি জীৱন অতিবাহিত কৰিব লাগিছিল, সেই সময়তে একাংশ কোমল মনৰ শিশুৱে নিজৰ জীৱনৰ সোণাময় অমূল্য শিশু কালছোৱা শ্ৰমিকৰূপে অতিবাহিত কৰি নিজৰ জীৱনৰ লগতে দেশ বা জাতিৰ জীৱনলৈ অন্ধকাৰ নমাই আনিছে। এই ঘটনা যিদৰে অত্যন্ত হৃদয় বিদাৰক, ঠিক সেইদৰে লজ্জাজনকো, কিন্তু এয়াই বাস্তৱ আৰু এয়াই সত্য। বৰ্তমানৰ শিশুক ভৱিষ্যতৰ নাগৰিক বুলি কোৱা হয়, গতিকে যদিও এখন দেশ বা জাতিয়ে শিশুসকলৰ প্ৰয়োজনীয়তাবোৰ পূৰণ কৰিব পাৰে তেতিয়াহে শিশুৰ লগতে এখন দেশ বা জাতিৰ, ভৱিষ্যত গঢ় লৈ উঠিব পাৰে, অন্যথা এনে ধৰণৰ গুণৰ অধিকাৰী হোৱাটো অসম্ভৱ।

শিশু শ্ৰমিকৰ ধাৰণাটো কিন্তু অকল বৰ্তমানৰ সমস্যা নহয়। এই সমস্যাটো অতীতৰ সমাজ ব্যৱস্থাৰ পৰা আহিছিল। শিশু শ্ৰমিকৰ ধাৰণাটো বিকাশ লাভ কৰিছিল ইংলণ্ডত। উদ্যোগিক বিকাশৰ ধাৰা প্ৰৱৰ্তন হোৱাৰ লগে লগেই শিশু শ্ৰমিকৰ সমস্যা উদ্ভৱ হৈছিল। শিশু শ্ৰমিকৰ উৎপত্তিৰ কাৰণ হৈছে দৰিদ্ৰতা, যি দেশত দৰিদ্ৰ সীমা ৰেখাৰ তলত বসবাস কৰা লোকৰ সংখ্যা অধীক সেইবোৰ দেশতে শিশু শ্ৰমিকৰ সংখ্যাও অধিক হোৱা দেখা যায়, গতিকে শিশু শ্ৰমিক, এই জ্বলন্ত সমস্যাটো কোনো হঠাৎ উদ্ভৱ হোৱা ঘটনা নহয়। দেশ বা সমাজৰ আৰ্থ সামাজিক দুৰ্বলতাৰ সুৰুঙাৰে প্ৰৱেশ কৰা এই শিশু শ্ৰমিকৰ সমস্যাটোৱে জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ লগে লগে ক্ৰমশঃ বৃদ্ধি পাই গৈ আছে আৰু দিনে দিনে এই সমস্যাটো জটিলৰ পৰা জটিলতালৈ গতি কৰিব ধৰিছে আৰু বৰ্তমানৰ সমাজত শিশু শ্ৰমিকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিছে। সেয়েহে শিশু শ্ৰমিক সমস্যাটো বিশ্ববাসীৰ বাবে এক অভিশাপত পৰিণত হৈছে।

শিশু শ্ৰমিকৰ কৰ্মস্থল সাধাৰণতে নিৰ্ণয় কৰিব পৰাটো কঠিন, তথাপি থোৰতে ক'বলৈ হ'লে সেয়ে এনেদৰে কোৱা উচিত যে শিশুৱে কৰিব পৰা এনে কোনো কৰ্মস্থল নাই, য'ত শিশু শ্ৰমিক জড়িত নহয়। সাধাৰণতে উদ্যোগত বা কাৰখানাবোৰ চহৰৰ পৰা বহু

নিলগত স্থাপন কৰা হয়, গতিকে মালিক কৰ্তৃপক্ষসকলে শিশু শ্ৰমিকবোৰক মকলৰ কৰি কাৰখানাৰ ভিতৰত থকা খোৱাৰ নূন্যতম সুবিধা দি বাহিৰা জগতখনৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে আঁতৰত ৰাখি বিভিন্ন ধৰণৰ কৰ্ম ক্ষেত্ৰত অনৈতিক ভাৱে লিপ্ত কৰোৱা দেখা যায়। তথাপি কেইটামান নিৰ্দিষ্ট স্থলত শিশু শ্ৰমিক সততে জড়িত হৈ থকা দেখা যায়। এই স্থলসমূহ হ'ল ঃ ৰেল-বাছ সেৱাৰ যাত্ৰীৰ মাল পৰিবহন, কয়লা বোটলা, চিমেণ্ট উদ্যোগ, হোটেল আৰু ৰেষ্টুৰেণ্ট'ত বিভিন্ন ধৰণৰ কামত খটোৱা ইত্যাদি। এনেবোৰ ক্ষেত্ৰত হাজাৰ হাজাৰ শিশু শ্ৰমিকে শ্ৰমিকৰূপে কাম কৰে। ইয়াৰ বাহিৰেও উচ্চ আৰু মধ্যবিত্ত পৰিয়ালৰ গৃহ সহায়কাৰী হিচাপে অসংখ্য শিশুৱে শ্ৰমদান কৰে। প্ৰত্যেক দেশতে শিশুসকলৰ ৰক্ষণাবেক্ষণৰ বাবে আইন আছে যদিও আইনী ব্যৱস্থাই শিশু শ্ৰমিক নিয়োগ কৰাটো বন্ধ কৰিব পৰা নাই।

বিশ্বৰ ৰাষ্ট্ৰবোৰে শিশুৰ অধিকাৰ অভিবৰ্তনত স্বাক্ষৰ কৰিছে ১৯৯০ চনত। ছোমালিয়া আৰু আমেৰিকাৰ বাহিৰে আনবোৰ ৰাষ্ট্ৰই স্বাক্ষৰ কৰি শিশু শ্ৰমিক ব্যৱস্থাটো আইন সংগত নহয় বুলি মানি লৈছিল। সেই সময়ত ছোমালিয়াত চৰকাৰ নাছিল সেয়েহে তেওঁলোকে ২০০২ চনতে স্বাক্ষৰ কৰে। প্ৰায় সকলো দেশে বিষয়টো মানি লৈছিল যদিও আজিলৈ শিশু শ্ৰমিক ব্যৱস্থাটো বন্ধ হোৱা নাই। সাধাৰণতে আনবোৰ দেশৰ তুলনাত ভাৰতবৰ্ষ আৰু বাংলাদেশত শিশু শ্ৰমিকৰ সংখ্যা অধিক পৰিমাণৰ। ভাৰতবৰ্ষত বৰ্তমানেও প্ৰায় ৭০ৰ পৰা ৮০ মিলিয়ন শিশু শ্ৰমিক আছে বুলি সমীক্ষাৰ পৰা জানিব পৰা গৈছে ভাৰতবৰ্ষৰ ডাঙৰ ডাঙৰ চহৰ আৰু নগৰবোৰৰ সৰু ডাঙৰ কাৰখানাবোৰত এই সময়ছোৱালৈকে অগনন শিশু শ্ৰমিকে বিভিন্ন ধৰণৰ কামত লিপ্ত হৈ থাকিব লগীয়া হৈছে। দৰিদ্ৰ শ্ৰেণীৰ লোকৰ শিক্ষা নোহোৱাৰ ফলত তেওঁলোক ল'ৰা-ছোৱালীৰো সংখ্যা অধিক সেয়ে নিজ ল'ৰা-ছোৱালীকে ধন অৰ্জনৰ অৰ্থে ধনী পৰিয়ালবোৰত ঘৰুৱা চাকৰ হিচাপে থৈ গৌৰৱ অনুভৱ কৰা দেখা যায়। তেওঁলোকে বিষয়টো উপলব্ধি কৰিবলৈ প্ৰয়াস নকৰে বাবেই এনে ধাৰণাৰ উদয় হয়।

আৰ্থ সামাজিকি উন্নতিৰ অবিহনে শিশু-শ্ৰমিকৰ সমস্যাৰ ওৰ পৰা কোনোপধ্যে সম্ভৱপৰ নহয়। তৃতীয় বিশ্বৰ গৰীব দেশসমূহতে শিশু শ্ৰমিকৰ সমস্যাটো অধিক ব্যাপক। গতিকে তৃতীয় বিশ্বৰ সমগ্ৰ দেশসমূহৰ উন্নতি অৱনতিৰ সৈতে শিশু শ্ৰমিকৰ সমস্যাটোও ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত। সেয়ে এই দেশসমূহৰ আৰ্থসামাজিক অৱস্থাৰ উন্নতি নঘটিলে এইবোৰ দেশৰ পৰা শিশু শ্ৰমিকৰ জটিল সমস্যাটো কিছুপৰিমানে হ'লেও লাঘৱ কৰাত সহায় কৰিব পাৰে। সমাজকৰ্মী, সমাজ সেৱা প্ৰতিষ্ঠান, সংগঠন, ৰাজনৈতিক নেতা, শিল্পী সাহিত্যিক, সমাজবিজ্ঞানী আৰু প্ৰধানকৈ চৰকাৰেও সেই সমস্যাটোৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰি ইয়াৰ নিৰাময়ৰ বাবে যথোচিত প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিলে সমস্যাটো একেবাৰে নিৰ্মূল কৰা কঠিন হ'লেও অন্ততঃ সমস্যাটো কিছু লাঘৱ কৰিব পৰা যাব। গতিকে এই সমস্যা ওৰ পেলাবলৈ অধিক চিন্তা-চৰ্চা কৰা প্ৰয়োজন। এই ক্ষেত্ৰত সকলোৱে এনে লক্ষ্য লোৱা উচিত যাতে ফুল-কুমলীয়া শিশুসকলক আমি ফুলৰ দৰে ফুটি উঠা বা বিকশিত হোৱাৰ সুযোগ সুবিধা প্ৰদান কৰিব পাৰোঁ। কাৰণ আজিৰ শিশু কাইলৈ দেশৰ নাগৰিক। আমাৰ কাইলৈৰ নাগৰিকসকলেই হ'ল আমাৰ দেশৰ ধৰণী।

*****

অনামিকা বৰ্মন
প্ৰথম ষাণ্মাসিক

লিও টলষ্টয়

১৮২৮ খ্ৰীষ্টাব্দৰ ২৮ আগষ্টত কাউন্ট লিও নিকোলেভিচ টলষ্টয় ৰুছিয়াৰ ইয়াস্নায়া পোলিয়ানা নামৰ ঠাইত এক ডাঙৰ জমিদাৰ বংশত উপজে। তিনি বছৰ বয়সত তেওঁ মাকক হেৰুৱায় আৰু ছবছৰ পাচত বাপেকৰ মৃত্যু হয়। পোন্ধৰ বছৰ বয়সত তেওঁ কাজান (KAZAN) বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়িবলৈ লয়। সকৰে পৰা টলষ্টয়ৰ অসাধাৰণ স্মৰণ শক্তি আছিল। কিন্তু ৰাজসুখত থাকি তেওঁ বং ধেমালি কৰিয়ে দিন কটাইছিল। অভিভাৱক নথকা জমিদাৰৰ ল'ৰাৰ সাধাৰণতে যি অৱস্থা হয় তেওঁৰো সেইয়ে অৱস্থা হৈছিল। জীৱনৰ আগছোৱা কাল উচ্ছাংখল ভাৱে কটাইছিল। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাধি লাভ কৰিব নোৱাৰি তেওঁ আদৰ্শ জমিদাৰ হ'বলৈ চেষ্টা কৰে। কিন্তু জমিদাৰীৰ কাম ভাল নলগাত তেওঁ ২৩ বছৰ বয়সত সৈনিক বিভাগত সোমায়। সৈনিক হিচাপে তেওঁ বৰ সাহসী আৰু কষ্ট সহিষ্ণু আছিল। ২৪ বছৰ বয়সত তেওঁৰ প্ৰথম কিতাপ "Child Hood" ওলায়। আৰু তাৰ পিছতে আন তিনিখন কিতাপ লিখে। ক্ৰিমিয়াৰ যুদ্ধৰ পৰা আহি তেওঁ "Tales From Sebastopal" প্ৰকাশ কৰে।

এইখন কিতাপ প্ৰকাশ হোৱাত তেওঁৰ নাম চাৰিওফালে জনাজাত হৈ পৰিছিল। তেতিয়াবে পৰা খেতিয়ক সকলৰ উন্নতিৰ কাৰণে লেখনি ধৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে সকলো শক্তি, ধন ব্যয় কৰিবলৈ থিৰাং কৰে। সেই কাৰণে তেওঁ জাৰ্মানী, ইটালী, ইংলেণ্ড, ফ্ৰান্স, চুইজাৰলেণ্ড আদি দেশ ভ্ৰমণ কৰি মনীষীসকলক লগ ধৰে। দেশ বিদেশৰ মহাপুৰুষ সকলে যিদৰে সমাজ গঠন কৰিছিল, তেৱোঁ সেই বাটকে ধৰিছিল।

১৮৬১ চনত ৰুছীয়াৰ পৰা দাস প্ৰথা উঠি যায়; কিন্তু টলষ্টয়ে তাৰ আগতে নিজৰ দাসসকলক মুকলি কৰি দিছিল। খেতিয়কসকলৰ কাৰণে শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰে আৰু তেওঁলোকক ধৰ্মোপদেশ দিয়ে। ১৭৬২ চনত তেওঁ বিয়া কৰায়। তেওঁৰ বৈবাহিক জীৱন বৰ সুখৰ আছিল। তেওঁ সাহিত্য সেৱাত ঘৈণীয়েকে যথেষ্ট সহায় কৰিছিল। তেওঁলোকৰ তেৰটা ল'ৰা-ছোৱালী হয়। শিক্ষা আৰু সমাজ সংস্কাৰত পোন প্ৰথমে উঠি পৰি লাগিছিল ঋষি টলষ্টয়ে। মানুহৰ চিন্তা আৰু অনুভূতিক জগাই দিছিল টলষ্টয়ে।

ভালবেয়া সকলো প্ৰকৃতিৰ মানুহৰ লগহৈ তেওঁ বিশেষ অভিজ্ঞতা লাভ কৰিছিল। তেওঁ একেধাৰে ঔপন্যাসিক, দাৰ্শনিক সমাজ সংস্কাৰক আছিল। চল্লিছ বছৰ বয়সত তেওঁৰ শ্ৰেষ্ঠ গ্ৰন্থ "War And Peace" ছপা হৈ ওলায়। এই কিতাপখনত ১৮০৫-১৮১৫ চনলৈকে ৰুছ সমাজৰ অৱস্থা বৰ্ণোৱা আছে। "My Confession" বোলা কিতাপখনত তেওঁ গিৰ্জাৰ বিৰুদ্ধে লিখে। "ধৰ্মৰ নামত ব্যভিচাৰে ঠাই পালে সমাজৰ অৱনতি হয়। বিকৃত ধৰ্ম সামাজিক ধৰ্মৰ অন্তৰায়। ভগৱান যদি এক, ধৰ্ম দুই হ'ব নোৱাৰে।" এই কিতাপখন লিখাৰ বাবে তেওঁক ১৯০১ চনত সমাজচ্যুত কৰা হয়।

জীৱনৰ প্ৰায় আধাখিনি সময় তেওঁ পৃথিবীৰ সকলো সুখভোগ কৰি কটাইছিল। কিন্তু ভোগ বিলাসৰ কৱলে ভগৱানে তেওঁক পঠিওৱা নাছিল। ১৮৮৮ চনত নিজৰ জমিদাৰী ঘৈণীয়েকৰ নামে লিখি দি তেওঁ খেতিয়কসকলৰ লগত খেতিয়ক হৈ সমাজ সংস্কাৰক আৰু দীন-দুখীয়াক সহায় কৰিছিল। সেই সময়তে তেওঁ জগত বিখ্যাত সাধুবোৰ লিখে। এই সাধুবোৰ তেওঁ নিজ অভিজ্ঞতাৰ পৰা লিখে। খেতিয়ক সকলৰ মাজত উত্তেজনাৰ ভাৱ সুমুৱাই দিয়া বুলি চৰকাৰে কেইটামান সাধুৰ প্ৰকাশ বন্ধ কৰি দিছিল। শেষ অৱস্থাত তেওঁৰ ঘৰুৱা জীৱনত অশান্তিয়ে দেখা দিয়ে। ট্ৰেনেৰে যাওঁতে এজন ষ্টেচন মাষ্টৰৰ ঘৰত ১৯১০ চনৰ ১৬ নৱেম্বৰ তাৰিখে পৰলোক হয়।

ঋষি টলষ্টয়ক যুগাৱতাৰ বুলিব পাৰি। জমিদাৰৰ ল'ৰা হৈও তেওঁ খেতিয়ক সকলৰ কাৰণে মনে-প্ৰাণে লাগিছিল এনে আদৰ্শ পৃথিৱীত বিৰল তেওঁ জীৱনৰ শেষ কালছোৱাত ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিছিল। তেওঁ যীচু, বুদ্ধৰ দ্বাৰাই অনুপ্ৰাণিত, গতিকে তেওঁৰ বাণী সকলো দেশতে সত্য।

জোনালী দেৱী
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

নিষ্ঠুৰ নিয়তি

ৰাতিপুৱাৰে পৰা আজি আমাৰ ঘৰলৈ বহুতো মানুহৰ সমাগম ঘটি আছে। বিয়া ঘৰত বিয়া খাবৰ অহাৰ দৰে মানুহে জুম পাতি নিজৰ মাজতে কিবা কোৱা মেলা কৰি আছে। টেলিভিছনৰ সাংবাদিক সকলেও উপস্থিত হৈ স্থানীয় লোক সকলক প্ৰশ্ন কৰি আছে। নিজৰ বায়েক জনী হৈ কিয় তেনেকুৱা কৰিলে? পৈত্ৰিক সম্পতি লোভ? নে কাৰোবাৰ লগত কিবা প্ৰেম জনিত কাৰণত মুঠৰ ওপৰত নানান প্ৰশ্ন। পুলিচেও নিজৰ তদন্তত ব্যস্ত। ইতিমধ্যে মৃত দেহটো পৰীক্ষাৰ বাবে নিলে।

মিলী মোৰ একমাত্ৰ ভনী জনী। মিলীক জন্ম দিয়ে মায়ে ইহসংসাৰ ত্যাগ কৰে। তেতিয়া মোৰ চৈধ্য বছৰ। মোৰ জন্মৰ বহু বছৰ পিছত মিলী জন্ম হ'বৰ সময়ত 'মা' দেউতা বহুত সুখী হৈছিল। কিন্তু মিলীক জন্ম দিয়াৰ পিছদিনাই দুয়ো জনীৰ ছোৱালীৰ দায়িত্ব দেউতাৰ হাততদি মায়ে মৃত্যু বৰণ কৰিছিল। দেউতায়ো আমাৰ দুয়োজনীৰ মুখলৈ চায়ে এই দুখ পাহৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল। কিন্তু বিধাতাৰ লিখন নাযায় খণ্ডন দেউতাই মোৰ মেট্ৰিক পৰীক্ষাৰ ৰিজাল্ট লৈ আহিব দিনা এটা গাড়ী দুৰ্ঘটনাত তেওঁৰো মৃত্যু হৈছিল। মিলী আৰু মই হৈ পৰিছিলো পিতৃ মাতৃ হাৰা। দপৰছৰীয়া মিলীক লৈ মই চাৰিওফালে অন্ধকাৰ দেখিছিলো। বহুত কান্দিছিলো। কিন্তু মিলীৰ মুখ খনলৈ চাই মই নিজকে সংযত কৰিলো। মিলীক নিজৰ ভৰিত তোলাৰ বাবে দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞা হ'লো। যথেষ্ট কষ্ট কৰি বেলেগৰ ঘৰত কাম কৰি ঘৰ চলাইছিলো মিলীৰ জীৱনৰ বাবে। মিলীক নিজৰ বুকুত বান্ধি ডাঙৰ কৰিলো। তাইক আছিল ৰঙীন পখিলী জনীৰ দৰে। মুক্ত মনে আকাশত বিচৰণ কৰি ভাল পায়। সকলো সময়তে মুখত হাঁহিৰ বোল থকা ছোৱালী জনী কাষৰ সকলোকে হুম্বাইছিল। মই দেউতাৰ মৃত্যুৰ পাছতো পঢ়া বাদ দিয়া নাছিলো। কাৰণ পঢ়ি শুনি চাকৰি কৰি মিলীক ভাল মানুহ গঢ়াৰ মোৰ সপোন আছিল। বি.এ. পাছ কৰাৰ পিছতে এটা মই চাকৰি পাইছিলো। তেতিয়াৰ পৰাই আমাৰ জীৱনত সুখ আহিছিল। আতৰিছিল দুখ।

মিলী লাহে লাহে যৌৱনত ভৰি দিলে। কিন্তু তাইৰ শিশু সুলভ স্বভাৱটোহে নগ'ল। অফিছৰ পৰা আহি পোৱাৰ লগে লগে তাই প্ৰশ্ন হ'ল — 'ৰুমা বা মোৰ চকলেট ক'ত'? মই তাইক কও যে 'এতিয়া তই ডাঙৰ হলি কলেজ পালি চকলেট খোৱাৰ বয়স নাই তোৰ। তাই মোক সাবটি ধৰি কয় যে নাই ৰুমা বা মই সদায় তোমাৰ সৰু ভন্টিয়ে হৈ থাকিব খোজো। মা দেউতাৰ মুখ মনত নাই। গতিকে তুমিয়ে মোৰ মা তুমিয়ে দেউতা তুমিয়ে সকলো। ময়ো মৰমৰ সুৰত কওঁ বেৎ মোৰ পাগলী জনী। নাপায় এইবোৰ ক'ব।

মিলীক মই নিজতকৈও অধিক মৰম কৰিছিলো। তাইৰ সুখৰ বাবে অভিনাসে মোক দিয়া বিয়াৰ প্ৰস্তাবো নাকচ কৰিছিলো। মই বিয়া হৈ গ'লে কিজানি মিলীৰ বহুত কষ্ট হয়। মোৰ অন্তৰেও বহুত কান্দিছিল যেতিয়া অভিনাসক মোৰ জীৱনৰ পৰা আতৰাই পঠাইছিলো। লুকাই চুৰকৈ বহুত কান্দিছিলো। কিন্তু মিলীৰ হাঁহিভৰা মুখখনিলৈ চাই সেই দুখ পাহৰিছিলো। মিলী যেতিয়া বি. এ. দ্বিতীয় বৰ্ষৰ ছাত্ৰী আছিল। তাইৰ উৰিব খোজা মনটোক পাখি লগাবলৈ আহিছিল নীলোৎপল হাজৰিকা। তাই ভাল পাইছিল নীলোৎপলক। নীলোৎপলেও তাইক বহুত ভাল পাইছিল। সিহঁত দুয়োতা একেলগে পাৰ্কত গৈছিল চিনেমা চাবলৈ গৈছিল। মুঠৰ ওপৰত মিলী ডাঙৰ হৈছিল। এদিন গধুলি মোৰ কাষলৈ আহি মিলীয়ে কৈছিল যে তাই নীলক ভাল পোৱাৰ কথা লগতে কৈছিল যে মোৰ অপচন্দ হ'লে নীলক এৰি দিব তাই। কিন্তু নীলক লগ পাই প্ৰথম চিনাকিতে তাক ভাল লাগিল। উচ্চ পদত চাকৰি কৰা ইঞ্জিনিয়াৰ ল'ৰা এজন যিয়ে মিলীক বহুত ভাল পায়

তেনে ল'ৰাৰ লগত মিলীক বিয়া দিব পাৰিলে সুখৰ কথা। মিলীৰ বিয়া নীলৰ লগত থিক হ'ল। বিয়ালৈ মাত্র দহদিন বাকী আছিল। মই আৰু মিলী দুয়োতা বিয়াৰ বজাৰ কৰিব খোজিছিলো। এনেতে মিলীয়ে ৰাস্তাৰ সিপাৰে থকা দোকান এখন যাব খোজোতে তীব্র বেগেৰে আহি থকা গাড়ী এখনৰ খুণ্ডাত মিলী দূৰলৈ ছিটিকি পৰিল। চকুৰ পচাৰতে হোৱা এক্সিডেন্টত মোৰ চাৰিওফালে যেন অন্ধকাৰ নামিল। মিলীক তৎক্ষণাত চিকিৎসালয়ত ভৰ্ত্তি কৰা হ'ল। মিলীৰ মৃত্যু নহ'ল তাই বাচিল লগে লগে মোৰ উশাহ আহিল। কিন্তু গাড়ী দুৰ্ঘটনাত মিলীয়ে নিজৰ ভৰি দুখন হেৰুৱালে লগতে তাই দুয়োতা চকুৰ দৃষ্টি শক্তি হেৰুৱালে। মোৰ মূৰত যেন সৰগ ভাঙি পৰিল। মিলী সেইদিনা বেছি দুখী হৈছিল যিদিনা নীলে তাইক বিয়া নকৰাও বুলি কৈছিল। নীলে কৈছিল সি এজনী পংগু আৰু অন্ধ ছোৱালীৰ লগত গোটেই জীৱন কটাব নোৱাৰে। তাই হেৰুৱাই পেলাইছিল নিজৰ মানসিক ভাৰসাম্য। তাইৰ নিঠৰুৱা দেহটোক লৈ সদায় মই নিজকে অসহায় অনুভব কৰিছিলো। বহুত কান্দিছিলো মই, কিয় নিয়তিয়ে মোৰ লগত নিষ্ঠুৰ খেলা কৰিলে। বিচনাত পৰি থকা পংগু দেহটোক দেখি মোৰ অন্তৰে হাহাকাৰ কৰিছিল। মই মনতে থিৰাং কৰিলো যে তাই সদায় মৰি মৰি জীয়াই থাকতকৈ এই পৃথিৱীৰ পৰাই মুক্তি দিও। যোৱাৰাতি তাইৰ ভাতৰ লগত বিহ মিলাই মই নিজ হাতেৰে তাইক খুৱাইছিলো শেষ বাৰৰ বাবে আৰু তাই ভাত কেইটা খায়েই মোৰ কোলাত মূৰটো থৈ শুই পৰিছিল চকু মুদিছিল চিৰ দিনৰ বাবে। মই কান্দা নাই নাকান্দো। কাৰণ মোৰ মিলী বহুত সুখত আছে মা দেউতাৰ সৈতে।

কোনো দুখ নাই মোৰ মিলীৰ। কিয় এনেকুৱা হ'ল তাইৰ সৈতে। আচলতে দুখী কোন ..... নীল নেকি যিয়ে তাইক বিৱাহৰ প্ৰস্তাৱ দি শেষত নাকচ কৰিছিল.... নে মই যিয়ে তাইক বিহ খুৱাই মাৰি পেলালো নে নিষ্ঠুৰ নিয়তিৰ যিয়ে তাইক পংগু কৰিলে..।

মহৎ লোকৰ বাণী

মানুহে এতিয়ালৈকে উচ্চাৰণ কৰা মহত্তম শব্দটো হ'ল কিতাপ— বাৰ্ণাড লেভিন

যেতিয়া তুমি পৃথিৱীলৈ আহিছিলা তেতিয়া তুমি কান্দি কান্দি আহিছিলা আৰু ওচৰ চুবুৰীয়াসকলে হাঁহিছিল কিন্তু তুমি যেতিয়া পৃথিৱী এৰি যোৱা তেতিয়া যেন হাঁহি হাঁহি যোৱা আৰু তোমাৰ বাবে যেন হিয়া ভুকুৱাই কান্দে।—

আব্রাহাম লিংকন

মূৰ্খ আৰু অজ্ঞানীয়ে সত্য কি বস্তু নাজানে— বুদ্ধদেৱ।

প্ৰতিশোধ হৈছে মানুহৰ বিবেচনাহীন বিচাৰ। — ফ্ৰান্সিচ বেকন

ভগবানে সেইসকলক ঘৃণা কৰে যি নিজৰ প্ৰশংসা কৰে।— ৰবীন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰ।

শিক্ষক এভাল মমৰ দৰে যি নিজে জ্বলি আনক পোহৰ দিয়ে।— চক্ৰেটিছ।

নভবা-নিচিন্তাকৈ মানুহক কথা নিদিবা, এবাৰ যি কথা দিব তাক প্ৰাণ দি হ'লেও ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিবা। —

মহাত্মা গান্ধী

খাবলৈ জীয়াই নাথাকিবা জীয়াই থাকিবলৈহে খাবা।— মহাত্মা গান্ধী

কেইখনমান ভাল কিতাপ নথকা ঘৰখন শৰীৰত আত্মা নথকাৰ দৰে। — চিচ্ৰো।

কক্ষপথ

পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী
পঞ্চম যান্মাসিক

ৰাগিণী, ৰাগিণী বৰুৱা তেওঁৰ নাম। কোনো এক গল্প উপন্যাসৰ কক্ষ দিচ্যুত নাৰীৰ দৰেই তেওঁৰ জীৱন। নৱনীতা দেৱসেনৰ অনুবাদ উপন্যাস অসমীয়া দৈনিকত পঢ়িছিলো। কিন্তু এওঁ ৰাগিণী বৰুৱা অৰ্থাৎ মেডাম বহুত বেলেগ ধৰণৰ। শান্ত সমাহিত চকুত এযোৰ দামী স্পেকছ আৰু এযোৰ গুণাৰ সাজ। দৈনন্দিন কাৰ্য সূচীৰ মতে তেওঁ পঢ়াই যায় চচাৰ, শ্বেক্সপীয়েৰ আৰু প্ৰেমতত্ত্ব ইত্যাদি। আচলতে মানুহগৰাকীৰ প্ৰতি মোৰ এক অদ্ভুত আকৰ্ষণ আছে। বয়স কিমান হ'ব বা, ত্ৰিশ বা তাতোকৈ বেছি। তেওঁৰ প্ৰতি থকা মোৰ ভাৱ কোনো চেঙেলীয়া আকৰ্ষণ নহয়। সন্মান, ভয় আৰু ভাললগা আৰু নলগাৰ মাজেৰে কিবা এটা। তেওঁ যেতিয়া ইউৰোপীয়ান প্ৰেমতত্ত্ব বুজাই যায় তেতিয়া তেওঁক দেখিলে নালাগে যে তেওঁ প্ৰেমত ধ্বংস হোৱা এগৰাকী মানুহ। বিয়া হৈছিল বুলি শুনিছিলো। গুৱাহাটীত। বিফল। সম্পূৰ্ণ বিফল হৈছিল তেওঁৰ বিয়া। প্ৰেমতত্ত্ব বুজোৱা মেডাম জীৱন তত্ত্বও জানিছিল। মানি লৈছিল নিজৰ বিফলতা।

চাৰি নম্বৰ বাছখন এৰি দৌৰি গ'লো ক'লেজ ষ্টাটেদি। আজি বৰষুণ দিছে। ধাৰাসাৰ বৰষুণ। বৰষুণৰ পানীবোৰ কদৰ্যময় ৰূপলৈ নলাত পৰিছে। ব'দ দিয়ে মানে ৰাস্তাটো চাফা হ'ব। ভালেই হৈছে। বৈশালীয়ে বৰষুণ ভাল পায়.....।

মাতিলে —

"অই তই কাণেৰে নুশুন' নেকি?"

".............."

"খবৰ এটা আছে... মেডামে এটা এন. জি. অ.ত জইন কৰিছে, আৰু সেইদিনা যে আহিছিল ঋষভ গোস্বামী, তেওঁ থকা এন. জি. এ. টোতে।"

"এতিয়া?"

"তেওঁ কৈছে তেওঁলোকৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত আমি থাকিব লাগিব আৰু লগৰবোৰকো ক'ব দিছে।"

"হ'ব দে।"

গতানুগতিকতা বাদ দিলে আমাৰ জীৱনটো এটা অতি কম সময়ৰ গল্প। ক্লাছৰুমত সোমালো। ক্লাছৰুমত ভালদৰে মন নহবিল। কিছুমান বস্তু ক্লাছত ফাষ্ট বেঞ্চত বহিও দেখা পোৱা নাযায়। কেনেও ভালদৰে মন নকৰিলেও মই ঠিকেই মন কৰিলো মেডামৰ মুড বেলেগ। হয়তো বা এন. জি. অ. টোক লৈ বা আন ভাল খবৰ.....। কিন্তু প্ৰেমতত্ত্ব বুজোৱা মানুহৰ গৰাকী এনেদৰে থাকিলেই হয়।

শেষবাৰ মেডামক লগ পাইছিলো বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চৌহদত। আগতকৈ অলপ বেলেগ। দূৰত ঋষভ ছাৰে গাড়ী পাৰ্ক কৰিছিল। প্ৰেমতত্ত্ব, লাভ ইত্যাদি। ইয়াৰ ব্যাখ্যা? প্ৰকাণ্ড প্ৰশ্ন- প্ৰেম আগত আৰু তত্ত্ব পিছত। মেডানে মোৰ খা-খবৰ লৈছিল। মোৰ প্ৰতিক্ৰিয়া ভয় আৰু সন্মান মিশ্ৰিত। মোৰ কাম শেষ হোৱাৰ পিছত বহিকত ষ্টাৰ্ট দিলো আৰু ঘূৰি আহিলো। বিশ্ব বিদ্যালয়ৰ চৌহদত কৃষ্ণচূড়া আৰু ৰাধাচূড়া ফুলিছে। আজি পৰিৱেশ বেলেগ যেন কোনো উপন্যাসৰ পাতৰ পৰা তুলি অনা ছবি; চিত্ৰকল্পৰ সমাহাৰ। আচলতে আমাৰ জীৱনবোৰ একোটা গ্ৰহৰ দৰে। নিজকো অৱৰ্তন কৰি আমি একোটা কক্ষপত ঘূৰি থাকো। আমাৰ এই কক্ষপথ বিলাকত কেতিয়াবা আহি দেখা দিয়ে। ব্ৰহ্মাণ্ডত হেৰাই যোৱা একোটা নক্ষত্ৰ বা তৰা, ঠিক যেনেকৈ মোৰ কক্ষপথত মেডাম। তথাপিও আমি আমাৰ নিজৰ কক্ষপথত ভ্ৰমি থাকো। মেডামৰ দৰে এটা পোহৰহীন তৰা মোৰ কক্ষপথেদি পাৰ হৈ গৈছিল। মোৰ আৱৰ্তন কালত মই অলপ দেখা পালো তৰাটোৰ। মহাজাগতিক নিয়ম অনুসৰি পিছৰখিনি দেখা নাপালো। কিন্তু এই কম সময়ৰ পৰিঘটনা মোৰ এটা গল্প।

সপোন

মুনমী বৰকটকী
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

মাজনিশা শেৱালীৰ হঠাৎ টোপনি ভাগিল তাই লাইটটো জ্বলাই ঘড়ীটো চালে তেতিয়া সময় ৰাতি ২ বাজি ২০ মিনিটৰ ট্ৰেইনৰ উকিৰ শব্দৰ বাহিৰে একো শব্দ তাই কাণত পৰা নাছিল। তাই লাহেকৈ জাৰটোৰ পৰা এগিলাচ পানী উলিয়াই খাই আকৌ বিচনাত পৰিল। বিচনাত পৰিয়েই তাই মনলৈ আহিল তাই ঘৰ এৰি গুৱাহাটীলৈ অহা দিনটোৰ কথা।

৫ বছৰৰ আগত তাই এই অচিনাকি চহৰখনলৈ আহিছিল। সিদিনা তাই গুৱাহাটিত আহি পোৱা যথেষ্ট পলম হৈছিল। তাই খানাপাৰ বাছষ্টপেজ পাওতে ৰাতি ৯ টা বাজি গৈছিল। শীতে কোঙা কৰি পেলাইছিল মহানগৰখন। তাই বাছৰ পৰা নামি ইফাল-সিফালে ঘূৰি চাইছিল, কিন্তু কতো গাড়ী নাছিল। এনেকৈ অকলশৰে তাইক দেখি বহুতেই তাইক বেয়া ইংগিত দি গৈছিল। কিন্তু তাই সেইবোৰক গুৰুত্ব দিয়া নাছিল। কাৰণ তাই মনত আছিল প্ৰচন্দ সাহস আৰু কিবা এটা কৰি দেখুৱাৰ আকাংক্ষা। হঠাৎ তাই ওচৰত এখন অটো ৰ'ল আৰু ক'ত যাব সুধিলে। তাই সেইখনত উঠি তাই আগতে ঠিক কৰি থোৱা ভাৰাঘৰ পাইছিল গৈ। তেনেকৈয়ে আৰম্ভ হৈছিল তাইৰ জীৱনযুদ্ধ।

তাইৰ এটাই সপোন তাই এজনী ভাল অভিনেত্ৰী হোৱা। হাতত কেইকপিমান ফটো আৰু নিজৰ প্ৰমাণ পত্ৰবোৰ লৈ তাই এজনৰ পিছত সিজন পৰিচালকক লগ কৰি তাই প্ৰমাণ পত্ৰবোৰ দেখুৱালে। কিন্তু কোনেও গুৰুত্ব নিদিলে। তাই দেখাত ধুনীয়া আছিল, গতিকে বহুতেই তাইৰ শৰীৰতোৰ বিনিময়ত তাইক এটা সুযোগ দিয়াৰ কথা ক'লে। আৰু বহুতেই ধনৰ বিনিময়ত। কিন্তু তাই সেইবোৰক গুৰুত্ব দিয়া নাছিল। তাই নিজৰ প্ৰতিভাৰ বলেৰেহে আগুৱাই যাব বিচাৰিছিল। কিন্তু তাই নিৰাশ হৈ পৰিছিল এনেকৈ সময়ৰ গতিত কেইমানমান উটি ভাহি গল। এদিন তাইক এখন নাটক কৰিবৰ কাৰণে আমন্ত্ৰণ জনালে। তাইও আমন্ত্ৰণ ৰক্ষা কৰি নাটকখনৰ মুখ্য চৰিত্ৰত অভিনয় কৰিবলৈ আগবাঢ়ি গ'ল। তাই মন প্ৰাণ ধালি চৰিত্ৰটো ফুটাই তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। নাটকখন গুৱাহাটীৰ ৰবিন্দ্ৰ ভৱনত মঞ্চস্থ কৰা হৈছিল। তাই কৰা অভিনয়ে সকলোকে আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। তাই অভিনয় দেখি চলচিত্ৰৰ এজন মান থকা পৰিচালকে তাইক তেওঁৰ আগন্তুক চিত্ৰখনৰ মুল চৰিত্ৰত অভিনয় কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনালে। এনেকৈয়ে তাই অভিনয় জীৱনৰ পাতনি মেলিলে। আৰু তাই যি আগুৱাই গ'ল আৰু পিছলৈ চাব লগা নহ'ল। ৫ বছৰৰ আগৰ শেৱালি আৰু

এতিয়া শেৱালিৰ মাজত আকাশ পাতাল পাৰ্থক্য হৈ পৰিল। তাই জীৱনত এতিয়া সকলো আছে। ভাৰাঘৰৰ সলনি ফ্লেটত, বিলাসী দামী গাড়ি আজি তাইৰ একো অভাৱ নাই। কিন্তু তাই আজিও অনুভৱ কৰে তাই সকলো পাইও একোৱেই পোৱা নাই। কাই কলেজত থাকোতে এজন ল'ৰাক ভাল পাইছিল তাৰ নাম ৰূপম...। কিন্তু ল'ৰাটোৰ মনত তাইৰ প্ৰতি কি ভাব আছিল তাই গম পোৱা নাছিল। কিন্তু তাৰ বাহিৰে কোনো পুৰুষৰ কথা তাই কল্পনা কৰা নাছিল। কলেজ শেষ হোৱাৰ পিছৰ পৰা তাই তাক লগ পোৱা নাই। বহুতকে তাৰ কথা তাই সুধিলে কিন্তু কোনেও তাৰ ঠিকনা দিব পৰা নাছিল। তাইৰ এটাই বিশ্বাস এদিন সি তাই ওচৰলৈ ঘূৰি আহিব আৰু সি তাইক তাৰ মনৰ কথাবোৰ ক'ব। তাৰপিছত, সিহঁত দুইও এখন সুন্দৰ প্ৰেমময়ী সংসাৰৰ গৰাকী হ'ব। কিন্তু...এইবোৰ কথা ভাবি থাকোতেই তাই কেতিয়া টোপনি আহিল গমেই পোৱা নাছিল। ৰাতিপুৱা এৰ্লামৰ শব্দত তাই সাৰ পালে। ঘড়িত তেতিয়া ৬ বাজি ৩০ মিনিত। তাই আজি এটা নতুন কামত চহী কৰাৰ কথা। তাই ল'ৰা লৰিকৈ বিচনাৰ পৰা উঠি গা ধুব সোমাল। গা ধুই আহি গোসাই ঘৰত চাকি গছ জ্বলাই ওলাই আহিছেহে তেনেতে মবাইলটো বজাৰ শব্দ শুনিলে। এটা অচিনাকি নম্বৰ.. । তাই ৰিচিভ কৰিলে....

হেল্লৌ কোনে কলে..?

মই ৰূপম বৰুৱাই কৈছো.....।

Some Great Lines

Supriya Saikia, B.A. 4th Sem

1. How poor are they who have not
Patience ! What wound did ever heal but by degress.
William Shakespear

2. Get not your friends by bare
Compliments, but by giving them
sensible tokens of your love.
Socrates

3. The only good is knowledge and the
only evil is ignorance.
Socrates

4. Be great in act, as you have bear in thought.
William Shakespear

5. Think not those faithful who praise
all their words and actions, but those
who kindly reprove their faults.
Socrates

6. Remember what is unbecoming to do
is also unbecoming is speak of
Socrates

এটি দুৰ্ঘটনা

প্ৰিয়ংকা ডেকা
প্ৰথম ষান্মাসিক

"Hellow, মা কোৱা" — পাহিয়ে বাজি থকা ফোন টো উঠাই ক'লে।
"মাজনী, Happy birthday" — সেইফালৰ পৰা ভাহি অহা মাতটোৱেই ক'লে অৰ্থাৎ পাহিৰ মাক।
"মা, Thank You......তুমি প্ৰথম শুভেচ্ছা জনাইছা মা" — পাহিয়ে ক'লে।
মাকে এক আচৰিত ভাৱত কৈ উঠিলে — "কিয় বিশ্বই শুভেচ্ছা জনোৱা নাই??"
অলপ সময় বাবে পাহি মনে মনে বৈ গ'ল.........তাৰ পিছত ক'লে — "নাই নাই জনাইছে.......তোমালোকৰ ফালৰ পৰা প্ৰথম" এক উশাহতে কৈ গ'ল পাহি।
"অ' ঠিকে আছে দিয়া ..... ৰাখিছো মাজনী" —— মাকে ক'লে।
"হব মা, ৰখা ..... Bye মা.." বুলি পাহিয়ে ফোনটো থৈ দিলে।.......
তাই উচুপি উঠিল, মনত এক দুখৰ ভাৱ।
"কি কপাল মোৰ.... আজি জন্মদিনটো মিছা কথা কলো, তাকো মাক" —— নিজে নিজে কৈ পাহিয়ে কান্দি কান্দি ভাগি পৰিল আৰু ওচৰতে থকা চকি খনত বহিলে।
"বিশ্ব, বিশ্বই মোক শুভেচ্ছা জনাব!! আজি মোৰ জন্মদিন বুলি পাহৰিলে বিশ্বই" — উচুপি উচুপি নিজে নিজকে ক'লে।
হঠাৎ কাৰোবাৰ মাতত পাহিয়ে হাত দুখনেৰে গাললৈ বৈ অহা চকুপানী মচিলে আৰু ঠিয় হল.
"পাহি পাহি ...." বিশ্বই চিঞৰি চিঞৰি শুবনিকোঠাৰ দুৱাৰেদি সোমাই আহিল।
"কি হ'ল.... ইমানকৈ চিঞৰিছা কিয়? —— পাহিয়ে ক'লে।
"চিঞৰি! হয়টো চিঞৰা কথা..., মোৰ ৰুমাল ক'ত?" — পাহিৰ ফালে চকু বেকাকৈ চাই বিশ্বই কৈ পৰিল।
নিয়াৰিকৈ ৰখা কিতাপৰ মেজৰ ওপৰৰ পৰা ৰুমাল আৰু পাৰ্চটো আনি বিশ্বৰ হাতত দিলে আৰু পাকঘৰলৈ গ'ল।
ব্ৰেদত বাটাৰ লগাই তাই ভাবিলে —
'আজিৰ দিনটোত, অলপ ভালকৈ মাতিব নোৱাৰেনে।'
পাকঘৰৰ পৰা ব্ৰেডৰ প্লেটখন লৈ
ডাইনিং টেবুলত থলে আৰু বিশ্বক কলে —
"আজি অলপ সোনকালে আহিব।
কিয়?? কিহৰ বাবে ?? ....মোৰ অফিচত বহুত কাম আছে...., নোৱাৰো আহিব।"
— বিশ্বই বাতৰিকাকতখনত চকু ফিৰাই থকাৰ পৰাই কলে।
চকু পানী ওলাও ওলাও কৰিলে পাহিয়েও নাকান্দিলে... আনৰ আগত নিজৰ দুৰ্বলতা দেখাবলৈ বেয়া পায় পাহিয়ে।"
"হব নেলাগে আহিব"... বুলি কৈ পাহি চাহ আৰু ব্ৰেড বিশ্বক দি ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল।

বিশ্বই পাহিলৈ অলপ সময়ৰ বাবেও মূৰ ভাঙি নাচালে।
ব্ৰেড আৰু চাহ খাই বিশ্বই ক'লে —
"যাঁও মই" — বুলি উলাই গ'ল।
তথাপিও পাহি এক ক্ষন্তেকৰ বাবে ওলাই নাহিল। খিড়িকেৰে বাহিৰত চাই চাই পুৰণা কথা মনত পেলালে.... 'বিশ্ব মোৰ পৰা ইমান আঁতৰি কিয় গৈছে, 'বিয়াৰ আগলৈকে আমাৰ মাজত বহুত মৰম আৰু এজনে আনজনক বুজি পোৱা বিশ্বাস আছিল। কিন্তু আজি!! মাই কিজানি ঠিকে কৈছিল Love Marriage, Not Good.... ভাবি ভাবি দীঘলকৈ উশাহ কাঢ়িলে পাহিয়ে।
হঠাৎতে বাজি উঠা ফোনৰ শব্দই তাইক ভাবনাৰ পৰা জগালে.. আৰু আই ফোন উঠাই ক'লে— "Hellow" পাহী, — Happy birthday– সেইফালৰ পৰা ভাবনাৰ মাত ফাঁহি আহিল।
"ভাবনা, ... , কি খবৰ তোমাৰ??"— পাহিয়ে মুখত এক মিছিকীয়া হাঁহিলৈ ক'লে। ভাবনাৰ ফোনটো পাই দুখৰে আবৰি থকা মনটোৱে অলপ আনন্দৰ জোৱাৰ অনুভৱ কৰিলে।
আছে ভালে, তোমাৰ??.. বিশ্বই শুভেচ্ছা জনালেনে??— ভাবনাই কোৱা কথা শুনি পাহিৰ মনটো যেন আকৌ দুখৰ মাজত সোমাই গ'ল...
তাই ক'লে— "নাই"
"আজি তোমাৰ Birthday Party ত যাব নোৱাৰিম", .. ভাবনাই ক'লে—
ভাবনাৰ কথা শুনি পাহি আচৰিত হৈ ক'লে কি? কিন্তু মই মতা নাই।।
হা হা হা.. বিশ্বই তোমাক Surprise দিব।
Good ভাবনাই হাঁহিৰে ক'লে।
পাহিৰ মনটো যেন আনন্দত উথলি উঠিল— বিশ্বই?? ইমান ভুল ভাবি আছিলো তাক। সুধিব লাগিব Oh God মোৰ জানে মোৰ বাবে Party....
"নাই নাই, নুসুধিবা... নহ'লে Surprise এনে যাব।" — ভাবনাই চিঞৰি উঠিল।
হ'ব নুসোধে— পাহিয়ে সন্মতি জনালে।
"Bye" কৈ পাহিয়ে ফোনটো ৰাখিলে আৰু জপিয়ালে। তাইৰ যেন আনন্দৰ সীমা নাই। ভিতৰলৈ গ'ল আৰু বিশ্বৰ ফটোখনত চুমা এটা দি ক'লে— "জান, তোমাক ইমান ভুল বুজিলো মই, .. Love you... Sorry" পাহিৰ আনন্দৰ সীমা নাই। তাই বিশ্বৰ বাবে কি কৰিম, কি পিন্ধিম ভাবি ভাবি আনন্দত মতলীয়া হৈ পৰিল...।
প্ৰথম দেখাতে বিশ্বই পাহিক দিয়া ৰঙা শাৰীখন পিন্ধি বিশ্বলৈ অপেক্ষা কৰিলে। "আঠ বাজিল, বিশ্ব ক'ত?? অহা নাই যে"— নিজে নিজক কৈ পাহিয়ে বিশ্বক ফোন কৰিব লওতে বিশ্বৰ ফোন আহিল—
Hellow– পাহিয়ে ক'লে।
জান, I love you আৰু Happy Birthday বিশ্বই ক'লে।
পাহিয়ে মৰমতে ক'লে— "Hellow, জান .. জান..
"Hellow, বিশ্ব..."
সেইফালপৰ পৰা একো শব্দ নাই বিশ্বৰ। কেৱল মানুহৰ কোলাহ'ল। পাহীৰ মনটোত হঠাতে যেন কিবা হাতুৰীৰে মৰা শব্দ পালে.. ভয়েৰে ভৰি পৰিল মনটো...।
আকৌ ক'লে তাই—— 'বিশ্ব'

কিন্তু একো শব্দ নাই।

অলপ পিছত এটা মাত ভাঁহি আহিল— "Hellow....."

কিন্তু বিশ্বৰ মাত নহয় সেইটো... কাৰ মাত ?? কাৰ ??

"Hellow"– অলপ সময় মনে মনে থকা পাহিয়ে ক'লে।

"Medam, আপোনাৰ Husband ৰ accident হৈছে.. তেওঁ আৰু নাই..."

মাতটো ভাহি আহিল।

লগে লগে ফোন পাহিৰ মুৰত সৰগ ভাঙি যেন পালে। পাহীৰ হাতৰ পৰা ফোনটো পৰি গ'ল। আৰু তাই অচেতন হৈ তলত পৰি ৰ'ল..।

এক মিনিটৰ ভিতৰত পাহিৰ আজিৰ আৰু ভৱিষ্যতৰ সুখবোৰ কাঢ়ি নিলে এটি দুৰ্ঘটনাই। যদি বিশ্বই গাড়ী চলাই থাকোতে ফোন নকৰিলেহেঁতেন..।

কাৰ ভুল?? বিশ্বৰ নে নিয়তিৰ?? যি ভুলে পাহিৰ জীৱন দুখেৰে ভৰাই পেলালে...।

এক অনুভূতি

মুনমী বৰকটকী
চতুৰ্থ যান্মাসিক

কেতিয়াবা কিয় জানো এনে লাগে নাজানোঁ। গল্প লিখিবলৈ মন যায়। কবিতা লিখিবলৈ মন যায়, কেতিয়াবা গীত গাবলৈও মন যায়। কেতিয়াবা কিবা এটা নোপোৱাৰ দুখত বুকুখনে ওচুপি উঠে। কেতিয়াবা কিবা এটাৰ অভাৱ যেন অনুভৱ হয় বুকুৰ কোনোবা এক কোনত। আৰু তাকেলৈ কেতিয়াবা অকলে অকলে কথা পাতোঁ। আচৰিত লাগে, মনটোৱে কেতিয়াবা ভয়ো কৰে। জানোছা...। নিজকে পাগল অনুভৱ কৰোঁ।

ফুলবোৰ সঁচাকৈ ভাল লগা হৈ আহিছে। বগা, ৰঙা, নীলা, হালধীয়া ফুলবোৰৰ পাতবোৰ সদায় সেউজীয়াই হয়। হয়তু ইহঁতৰো যৌৱন আছে, আশা আছে। কিন্তু কিছুমান পাত আকৌ ভিন্ন ৰঙীও হয়। সেই পাতবোৰতো সৌন্দৰ্য্য বিৰাজমান, সেইফুলবোৰৰ দৰে।

কিন্তু ৰঙা গোলাপ পাহিৰ সৌন্দৰ্য্য অতিকৈ ধুনীয়া সকলোৰে দৃষ্টি কাঢ়িলে আহিব পৰা এক আকৰ্ষণীয় ৰূপৰ অধিকাৰী। লহপহকৈ ঠনধৰি বাঢ়ি অহা ফুল পাহিৰ যৌৱনময়ী আমোলমোল গোন্ধই চাৰিওপালে মনোমুগ্ধৰ সৃষ্টি কৰিছে। বহুদূৰৰ পৰাই ভোমোৰা আৰু ভিন্নৰঙৰ পখিলাবোৰক ইয়াৰ সৌন্দৰ্য্য আৰু গোন্দই আকৰ্ষণ কৰি নিজৰ ওচৰলৈ টানি আনিছে। ময়ো যে সেই যাদুৰে চিকাৰ হ'লো এনে লাগিছে। ফুলপাহীৰ মায়াবী আকৰ্ষণে মোক দিন-ৰাতি, ভোক-পিয়াহ আদি পাহৰি পেলাইছে। কিয় জানো মোৰ ঈৰ্ষা জন্মে, যেতিয়া ভোমোৰাবোৰে গোলাপপাহীৰ চাৰিওফালে উৰি গীত জুৰি ফুৰে আৰু ভিন্ন ৰঙী পখিলাবোৰে মতলীয়া নৃত্য কৰি ফুৰে। হয়তু সিহঁতবোৰে গোলাপ পাহীৰ মনটোক ভোলাব খুজিছে। ইয়াত মই আগতে কোনো ভোমোৰ আৰু পখিলাৰে অস্তিত্ব আৱিস্কাৰ কৰা নাছিলোঁ। গোলাপ ফুল পাহিৰ যৌৱনৰ আকৰ্ষণীয়তাই আনিছে। সিহঁতবো আশা কিজানি সেই গোলাপ পাহীৰেই ভোমোৰাবোৰৰ মন পৰশা গীত আৰু গুন গুন গীতৰ লহৰে লহৰে সৰু-ডাঙৰ নানাৰঙী পখিলাবোৰৰ উন্মৎ নৃত্যবোৰ দেখি অনবৰতে মিচিকিয়াই থকা ৰঙা-গোলাপ পাহীক দেখিলে মোৰ মনটো অসহায় যেন অনুভৱ হয়। মই যে ভোমোৰাবোৰৰ দৰে সুন্দৰ গীত গাব নোৱাৰোঁ আৰু পখিলাবোৰৰ দৰে নাচিব নোৱাৰোঁ।

সেউজীয়া পাতবোৰৰ আৰেঁ আঁৰে আগুৰি লুকাই আছে তীক্ষ্ণ তীক্ষ্ণ কাইটবোৰ। ৰঙা গোলাপ পাহীৰ দেহৰক্ষী যেনহে লাগে। গোলাপ পাহীক সেই দেহৰক্ষীবোৰে সংৰক্ষণ কৰি থকাত মোৰ ভালেই লাগিছে। কমছে কম উতনুৱা ভোমোৰাবোৰৰ পৰা গোলাপ পাহীয়ে নিজকে ৰক্ষা কৰিব পাৰিব। কিন্তু পাৰিব জানো? ভোমোৰাবোৰৰ শৰীৰত যিটোহে কঠিন কলা কবচ আছে। হয়তু ভোমোৰাবোৰে বিষাক্ত দেহৰক্ষীবোৰৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ বুলি এনে কঠিন কবচ পিন্ধি ৰাখিছে।

ভাবিলে আচৰিত লাগে যে, এনে কি গুন আছে যে যৌৱনৰ দুৱাৰদলিত খুজ দিয়েই এটি ৰঙা গোলাপৰ প্ৰেমত মতলীয়া। আতৰৰপৰা উপভোগ কৰি থকা দুই নয়নে এবাৰ ৰঙা গোলাপ পাহীক নিচেই ওচৰৰ পৰা চাবলৈ আৰ্তনাদ কৰা যেন লাগে। ফুলপাহীক নিচেই ওচৰতে পাবলৈ মনটোৱে ফুলপাহীৰ নিচেই কাষলৈ যাব খুজে। এবাৰ কাষলৈ গৈ স্পৰ্শ কৰিব খুজোতেই বিষক্তি দেহৰক্ষী কাইটবোৰে অতি বেয়াকৈ আক্ৰমণ কৰাত দ্বিতীয়বাৰ চেষ্টা কৰাৰ সাহস গোটাব পৰা নাই। কিন্তু গোলাপাহীৰ মিচিকীয়া হাহিটোৱে মোক আতৰি আহিবলৈও অনুমতি দিয়া নাই।

পৰিৱেশ

চুমি ঘোষ
চতুৰ্থ যান্মাসিক

আৰম্ভনি ঃ- পৰিৱেশ বুলি প্ৰাণীয়ে শান্তিপূৰ্ণভাৱে সহৱস্থান কৰিব পৰা এক পৰিস্থিতিকে বুজা যায়। গতিকে জৈৱ আৰু অজৈৱ উপাদানৰে গঠিত এক সংগঠিত ৰূপকে পৰিৱেশ বোলে।

পৰিৱেশ চাৰিটা উপাদান বায়ুমণ্ডল, জলমণ্ডল, অশ্মমণ্ডল আৰু জীৱ মণ্ডল।

পৰিৱেশ প্ৰদূষণ কাৰণ ঃ- পৰিৱেশ প্ৰদূষণ বুলিলে পৰিৱেশৰ গুণাগুণ নষ্ট হোৱাকে বুজায়। উদ্যোগৰ পৰা নিৰ্গত ধোৱা, মানুহৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ মলমূত্ৰ, গাড়ী-মটৰৰ ধোৱা আৰু অত্যাধিক্ শব্দৰ ফলত পৰিৱেশত বিভিন্ন প্ৰদূষণৰ সৃষ্টি হৈছে। এই প্ৰদূষণ চাৰি প্ৰকাৰৰ — শব্দ প্ৰদূষণ, বায়ু প্ৰদূষণ, জল প্ৰদূষণ আৰু স্থল প্ৰদূষণ।

পৰিৱেশৰ ৰক্ষণাবেক্ষৰ ব্যৱস্তা ঃ- পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ বাবে আমি পদাৰ্থবোৰৰ পুনঃব্যৱহাৰ, সীমিত ব্যৱহাৰ আৰু পুণৰাবৰ্তৰ ব্যৱস্থা ল'ব লাগিব। বহনক্ষম উন্নয়নৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব লাগিব। খনিজ তেল আৰু পদাৰ্থৰ সীমিত ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। সৌৰ শক্তিৰ ব্যৱহাৰে খনিজ পদাৰ্থৰ ৰক্ষণাবেক্ষনত সহায় কৰিব। হাবিত পোৱা ভোট এৰা গছৰ পৰা তেল পোৱা যায়। যাৰ উচিত ব্যৱহাৰ আৰু নিষ্কাশন কৰ উপযোগী কৰি তুলিব পাৰি।

আনহাতে ঘৰৰ পেলনীয়া পলিথিন পুৰি পেলাব লাগে আৰু পাচলিৰ বাকলি পচন সাৰত ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। ইয়াৰ ফলত স্থল প্ৰদূষণৰ মাত্ৰা কমিব। দীপৰ বিল, ভৰলু নৈ আদি নদ নদীৰ সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। পানীৰ গুণাগুন, ৰং স্বাদ আদিৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে পদক্ষেপ লোৱা উচিত। কাজিৰঙাৰ যাদৱ পায়েং নামৰ ব্যক্তি, যিয়ে এখন বৃহৎ অৰণ্যৰ সৃষ্টি কৰিছিল, তেওঁৰ পৰা অনুপ্ৰেৰণা লৈ আমিও পৰিৱেশ সংৰক্ষণত গুৰুত্ব দিয়া উচিত। চৰকাৰ আৰু জনসাধাৰণৰ সহযোগে পৰিৱেশ সংৰক্ষণত সহযোগ কৰিব।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা ৰচনা প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

******

মৃদুস্মিতা কলিতা
চতুৰ্থ যান্মাসিক

পৰিৱেশ

বৰ্তমান বিশ্বৰ আটাইতকৈ বেছি আলোচিত বিষয়টো পৰিৱেশ বুলি ক'লে নিশ্চয় বঢ়াই কোৱা নহ'ব। পৰিৱেশ বুলিলে বৰ্তমান সময়ত আমাৰ চৌদিশৰ বাতাৱৰণতে সীমাবদ্ধ হৈ নাথাকি ইয়াৰ অধ্যয়ন সুদূৰ প্ৰসাৰী হৈছে। ৰাজনৈতিক আৰু অৰাজনৈতিক সংগঠন সমূহেও এই বিষয়ৰ অধ্যয়নত আগভাগ লৈছে।

জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ লগে লগে মানুহে অৰ্থ, অন্ন, বস্ত্ৰ, বাসস্থানৰ খাটিৰত চৌপাশৰ পৰিৱেশ বিনষ্ট কৰিছে। বায়ু, মাটি, পানীৰ প্ৰদূষণ গছ-গছনি, মানুহ- জন্তু তথা সমস্ত জীৱকুলৰ বাবে সংশয়ৰ কাৰণ হৈ পৰিছে। ৰাষ্ট্ৰসংঘকে আদি কৰি বিশ্বস্তৰীয় সংস্থাসমূহেও এই সম্পৰ্কে ইয়াৰ কাৰণ আৰু ফলাফল সম্পৰ্কে বিস্তৃত প্ৰতিবেদন দাঙি ধৰিছে।

পৰিৱেশ অবিহনে কোনো জীৱ জীয়াই থাকিব নোৱাৰে, বিশুদ্ধ পানী, সাৰুৱা মাটি, বিশুদ্ধ বায়ু অবিহনে জীৱৰ অস্তিত্ব সম্ভৱ নহয়। অন্যথা গোলকীয় উষ্ণতা বৃদ্ধিৰ দৰে ভাবুকিয়ে সমস্ত জীৱ-জগতকে ধ্বংসৰ গৰাহলৈ ঠেলি দিব।

সেয়ে জীৱশ্ৰেষ্ঠ হিচাপে আমাৰ প্ৰতিজন নাগৰিকৰে দায়িত্ব সজাগ হোৱা আৰু পৰিৱেশ সুজলা, সুফলা, শস্য, শ্যামলা আৰু নিৰ্মল কৰি ৰখা।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা ৰচনা প্ৰতিযোগীতাত দ্বীতিয় পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী
চতুৰ্থ যান্মাসিক

পৰিৱেশ

পৰিৱেশ, চাৰিওফালৰ গছ-গছনি, ঘৰ-দুৱাৰ, চাহ দোকান, ইত্যাদিৰে গঢ়ি উঠে এক পৰিৱেশ। পৰিৱেশ বিজ্ঞানীৰ মতে মানুহে নিজৰ সুবিধা অনুযায়ী গঢ়ি তোলে পৰিৱেশ য'ত থাকে সকলো মানুহ, মন, সমাজ, আশা-আকাংক্ষা ইত্যাদি। এনেদৰে পৰিৱেশ বোৰ চলি থাকে কেতিয়াবা অৱনতিও ঘটে অৱশ্যে এই অৱনতিও ঘটে। অৱশ্যে এই অৱনতি ভিন্ন ধৰণৰ হয়। উপযুক্ত পৰিৱেশত সকলো বস্তুৰে বিকাশ সম্ভৱ। ঠিক যেনে এতিয়া মোৰ সন্মুখত সাহিত্য চৰ্চাৰ এক বিশাল আয়োজন। এই আয়োজনৰ বিকাশ অনিবাৰ্য।

পৰিৱেশৰ অৱনতি ঘটাতো মানুহে একমাত্ৰ দায়ী, ই এক দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয়। লাগিলে সেই পৰিৱেশ যেনেকুৱাই হওঁক। গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা হৈছে, পৰিৱেশ নামৰ শব্দটোক যথাৰ্থতা প্ৰদান কৰা আৰু ই এক যোগাত্মক বিষয়। যিকোনো এটা পৰিৱেশত প্ৰত্যেক বস্তুৰে এক নতুন মাত্ৰা পায়। এই মাত্ৰাই জোখে বস্তুটোৰ অস্তিত্ব আৰু তাৰ গুৰুত্ব। পৰিৱেশক নুই কৰাৰ ক্ষমতা কাৰোৰে নাই কিয়নো পৰিৱেশ জীৱনৰ অংগ। পৰিৱেশৰ তাৰতম্যৰ ফলত চোৰ, পুলিচ হয় আৰু পুলিচ হয় চোৰ, প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশ ভাঙি বসতিৰ অনুপযোগী হৈ পৰে, উপযুক্ত প্ৰতিভা নষ্ট হয়, অযোগ্যও যোগ্যৰ আসনত বহে। ইয়াত কেন্দ্ৰীয় বিষয়বস্তু পৰিৱেশ, প্ৰত্যেকটো পৰিৱেশৰ গভীৰতা অসীম। চিন্তাবৃত্তি আৰু বুদ্ধিবৃত্তি থকা মানুহ হিচাপে আমাৰ 'পৰিৱেশ' সুস্থ কৰি ৰখাটো দায়িত্ব। শেষত পৰিৱেশ সুস্থ হওঁক তাৰ জয় গানেৰে।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা ৰচনা প্ৰতিযোগীতাত দ্বীতিয় পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

এযাৰী মৰমৰ মাত ‘মা’

জোনালি দেৱী
ষষ্ঠ ষান্মাসিক

ৰাতিপুৱা চাহৰ কাপটো হাতত লৈয়ে নিৰ্মালী কলিতাই বাতৰি কাকত খন হাতত তুলি ল'লে আৰু চিঞৰি উঠিল “আস কি হ'ব এই পৃথিৱীখনৰ খালী হত্যা, নিৰ্যাতন বলাৎকাৰ আদিৰেই খবৰ! মাকে নিজৰ সন্তানত ডিঙি চেপি কৰা হত্যা।

হঠাৎ নিৰ্মালীৰ অন্তৰ খন যেন কিহবাই খোচ মাৰি ধৰিলে। মাতৃ এগৰাকীয়ে কেনেকৈ নিজৰ সন্তানক ডিঙি চেপি হত্যা কৰিব পাৰে। কি অধম এই মাতৃ। মাতৃৰ প্ৰেম চিৰস্মৰণীয়। যি নাৰীয়ে মাতৃত্ব গ্ৰহণ কৰিব পাৰে তেওঁ কিমান সুখী। যি মাতৃত্বৰ সুখ লাভ কৰিব নোৱাৰে তেওঁ জীৱনৰ সকলোতকৈ দুৰ্ভগীয়া নাৰী।

আজি দুবছৰ আগত নিৰ্মালীৰ জীৱনলৈ সেই ধুমুহা নামিছিল। শ্বিলঙলৈ গৈ থাকোতে হোৱা পথ দুৰ্ঘটনাত তাই হেৰুৱাইছিল জীৱনৰ সকলোতকৈ ডাঙৰ সুখ। চিৰ জীৱন মাতৃ হ'ব নোৱাৰাৰ বেদনাই তাইক সৰ্বহাৰা কৰি পেলাইছিল। ৰক্তিমৰ লগত বিয়া ঠিক ঠাক হৈ থকাৰ পিছতো সেই খবৰটোৱে তাইৰ জীৱনলৈ প্ৰচণ্ড ধুমুহা কঢ়িয়াই আনিছিল। মাতৃ হ'ব নোৱাৰাৰ বাবে ৰক্তিম আৰু ঘৰৰ মানুহে বিবাহৰ পূৰ্বে এই সম্পৰ্ক ভাঙি পেলাইছিল। নাম পাইছিল তাই ‘বাজী তিৰোতা’।

নিৰ্মালীয়ে বৰ ভাল পায় সৰু সৰু ল'ৰা ছোৱালীক। নিজে জন্ম নিদিলেও তাই এখন বিকলাংগ শিশু পঢ়া স্কুলৰ শিক্ষয়িত্ৰী। হিয়া উজাৰি মৰম কৰে তাই শিশুবোৰক। কিন্তু মনত এটাই দুখ যে তাইক ‘মা’ বুলি উচ্চাৰণ কৰা কোনো নাই।

স্কুল ছুটীৰ পিছত তাই সেইদিনা ঘৰলৈ আহি থাকোতে হঠাৎ তাইৰ দুভৰি থমকি ৰ'ল। এটা অসহায় বিকলাংগ শিশুৱে তাইৰ আচলত ধৰি মাতিছে ‘মা’ বুলি। তাই স্বৰ্গৰ সকলো সুখ যেন সেই মুহূৰ্ততে পালে।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা গল্প প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

******

সেই পাগলীজনী

মীনাক্ষী কলিতা
ষষ্ঠ ষান্মাসিক

ৰাস্তাৰ কাষেৰে গৈ আছে সেই ছোৱালী জনী। তাইক দেখা মাত্ৰই সকলোৱে তাইলৈ দলিয়াইছে শিল, লাঠি... মাত্ৰ যিয়ে যি বস্তু পাইছে সকলোৱে তাইৰ গা লৈ নিক্ষেপ কৰিছে। কিন্তু তাই মাত্ৰ নিশ্চুপ হৈ চাই ৰৈছে। নাই যেন তাইৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিব পৰাকৈ ক্ষমতা। পিন্ধনত মাত্ৰ ফটা ছিটা কাপোৰ এজোৰ, ময়লাৰে আবৃত মেখেলা চাদৰ। চুলিবোৰত ধুলি মাকতিৰ জটা লাগি ধৰিছে। তাইক দেখা মাত্ৰেই লৰা ছোৱালী বোৰে তাইক জোকাবলৈ খেদি আহিছে ঐপাগলি, পাগলীঐ বুলি.... সকলোৰে মাত্ৰ এটাই কথা পাগলীক ধৰ ধৰ, মাৰ মাৰ...।

এৰা, তাই এজনী পাগলী। ৰাস্তাৰ কাষেৰে গৈ থকা ছোৱালী এজনী তাই সচাঁই পাগলী। তাইৰ হৃদয়ৰ কথা কোনেও জানিব বিচৰা নাই। তাই অতীতৰ কথা কোনেও জানিবলৈ ইচ্ছুক নহয়। মাত্ৰ বৰ্তমান সকলোৰে বাবে তাই মানসিক বাধাগ্ৰস্ত এগৰাকী নাৰী। তাইৰ ঘৰ হ'ল শিমলুগুৰিৰ ওচৰৰ এখন সৰু গাৱঁত। তাইৰ পিতৃ সৰুতে ঢোকোৰাত তাইৰ মাকে অশেষ কষ্ট কৰি তাইক ডাঙৰ দীঘল কৰিছে। দিনৰ পিছত দিন, মাহৰ পিছত মাহ, বছৰৰ পিছত বছৰ যোৱাৰ লগে লগে এই ছোৱালী জনী অৰ্থাৎ শ্যামলী চকুত লগা হৈ উঠিল। গাৱঁৰ ডেকাবোৰৰ তাইৰ ওপৰতে চকু...। কিন্তু ১৬ বছৰীয়া শ্যামলী এইবাৰ মেট্ৰিক দিব। গতিকে ফৰ্ম ফিলআপ কৰিব পৰাকৈ মাকে টকা যোগাৰ কৰিব পৰা নাই। গতিকে এক গাৱঁৰে ঘনকান্ত মহাজনৰ পৰা টকা অলপ ধাৰলৈ বিচাৰিলে। সেই টকা যেতিয়াই ঘুৰাই দিব লাগে তেওঁ ক'ব বুলি কৈ শ্যামলীৰ মাকক টকা খিনি দি পঠিয়ালে।

দৰিদ্ৰক শোষণকৰা ঘনকান্ত মহাজনে পুতেকৰ লগত আলোচনা কৰি শ্যামলী হ'তে টকা নিয়া সুযোগ লৈ শ্যামলীক ঘৰত বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ দিলেগৈ। ঘনকান্তৰ পুত্ৰ অলকেশ এজন কুচৰিত্ৰৰ ল'ৰা বুলি শ্যামলীয়ে গম পাইছিল বাবে তাই কোনো পদ্ধেয়ে মান্তি নহ'ল। বহুত বুজাই বঢ়াইও তাইক মান্তি কৰাব নোৱাৰিলে।

শেষত এদিন স্কুললৈ গৈ থকা অৱস্থাত আৰু কেইজনমান দুষ্ট লৰাৰ সহযোগত শ্যামলী ঘনকান্তৰ লৰাৰ হাতত কামনাৰ বলি হ'ল। তাইক অপহৰণ কৰি নি সিহতে দলবদ্ধ বলাৎকাৰ কৰি এৰি দিলে।

মেধাৱী ছাত্ৰী এগৰাকী এনেকৈ তাইৰ জীৱনৰ ৰঙীন সপোন শেষ হৈ গ'ল আৰু তাই পাগলী হ'ল।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা চুটি গল্প প্ৰতিযোগিতাত দ্বীতিয় পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

স্বকীয় মৰম, ভালপোৱা, চাওমিন ইত্যাদি....

পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী
চতুৰ্থ ষান্মাসিক

"সাগৰিকা যাওঁ বলা।

"ৰ'বা এক মিনিট"

এয়া হ'ল গল্পৰ নায়ক-নায়িকাৰ অলপ ভাঁহি অহা কথোপকথন। দুয়ো একে কলেজৰ একে বৰ্ষৰ । দুয়োৰে মাজত দুৰ্বাৰ প্ৰেম। কিন্তু প্ৰেম জানো চিৰস্থায়ী। প্ৰিয় পাঠক সকল, চাওকচোন দুখন পৃথিৱীৰ দুই প্ৰেমৰ ধাৰণালোৱা সকলৰ প্ৰেম কি হয়....।

সাগৰিকা ভাল ছোৱালী। সুন্দৰী, স্মাৰ্ট আৰু প্ৰেকটিকেল ধৰণৰ ছোৱালী। এজনী ছোৱালীৰ বাবে ইয়াতকৈ কি লাগিছে। যিকোনো বিদেশত থকা দৰাৰ বাবে তাই উপযুক্ত। এয়া অৱশ্যে তাইৰ ধাৰণা। বিপৰীতে, সম্পূৰ্ণ গল্প-কবিতা ভালপোৱা আৰু মানুহক বুজা আকাশ কিন্তু সংবেদনশীল। গাৰ্লছ কমন ৰুমৰ মতে "ছেন্সিটিভ"। এই ধৰণে দুয়োৰে এসপ্তাহ পূৰ্ণৰূপ পোৱা প্ৰেম চলি থাকে। সাগৰিকাৰ মতে, তাইৰ প্ৰত্যেকবাৰৰ নতুন অভিজ্ঞতা আৰু সাগৰৰ আকাশ ভালপোৱা আকাশে যেন প্ৰেম স্বৰ্গীয় বুজি পাইছে। পাঠক সকল, এতিয়া মহানগৰীৰ মাজ-মজিয়াৰ ধাৰা এখনত হোৱা কেইটামান সংলাপ।

"সাগৰিকা বলাচোন ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰলৈ যাওঁ..." কাটা চামুচেৰে কেইডালমান চাওমিন উঠাই সাগৰিকাৰ উত্তৰ "সেইবোৰ পিছতো কৰিব পাৰিবা, তোমাক এটা ইন্টাৰেষ্টিং কথা কওঁ ইংলিছ ডিপাৰ্টমেন্টৰ নতুন চাৰজন তামাম হেণ্ডচাম। জানা চাৰে বোলে খুব ভাল পঢ়ায়।"

"সাগৰিকা তুমি প্ৰেমক খেল বুলি ভাবা নেকি?"

"কিয় সুধিলা?"

"এনেই"

আকাশে বুজিলে প্ৰেম আৰু নহ'ব অন্ততঃ এনেকে.....।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ খিতাতে লিখা চুটি গল্প প্ৰতিযোগীতাত তৃতীয় পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

কবিতা

মন কাগজৰ নাওঁ

কুলদীপ মেধি
সহকাৰী অধ্যাপক, কম্পিউটাৰ কেন্দ্ৰ,

চকুৰে চকুৰে যি
বুকুৰে বুকুৰে সেই
একেডাল সূতাৰে বন্ধা
হৃদয়
চেনেহৰ বহঘৰা
উচ্ছল উদ্দীপ্ত তেজতকৈও তীব্ৰ
এই ভালপোৱা

গছৰ পাতে পাতে ৰাতিৰ নিৰ্জনতা
খিৰিকি মুখত জোন
সেয়াই শূণ্যতা

ৰেল চলে
দুটি লোৰ চিৰিৰ ওপৰেদি
জীৱনেও গতি কৰে
মানুহ যদিও জাকুৰুৱা
ভিৰৰ যদিও জাকৰুৱা
ভিৰৰ মাজতো
তেওঁ অকলশৰীয়া

কাক দিম
দিবলৈনো আছে কি
পাম কি
(পালোৰে যেনিবা)
পাইনো থম ক'ত

কেৱল এৰাতিৰ বাবে ফুলে শেৱালি
পুৱাৰ আকাশত মেঘ অভিমানী
এখনি নীলা খামৰ চিঠি হৈ গুচি যায়

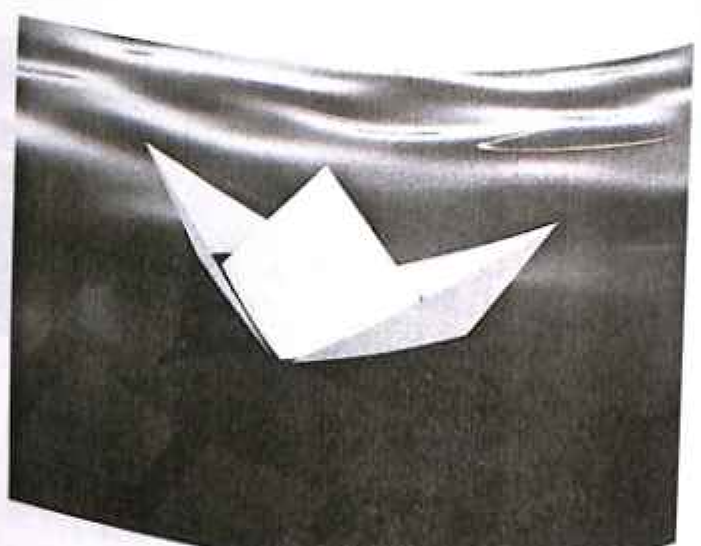

পিয়াহত কলমলাই থকা কাউৰীৰ
এজাক বৰষুণে জানো তৃষ্ণা পলুৱায়

চাৰিওফালে
পানী আৰু পানী
পানীৰ মাজত মন
কাগজৰ নাওঁ
এই ডুব যাওঁ
এই ডুব যাওঁ

অৰুণ

আশাৰ বলিয়া বতাহ

শশীমোহন দাস
সহযোগী অধ্যাপক
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

শব্দৰ সমদল
যোগাযোগৰ যান্ত্ৰিকতাত প্ৰবেশ কৰি
জগত উখল-মাখল কৰাৰ উন্মাদনা
শংকিত হও কেতিয়াবা
সেই সমদলৰ মাজত হেৰোৱা বুলি
কাহানিও নোপোৱা হৃদয়ৰ
তিতা-মিঠা সোৱাদবোৰে দেখোন
জীৱন বৰ অনুপম কৰি তোলে
জিৰ-জিৰ নিজৰাৰ ধ্বনিত
কঠিন শিলেও নিষ্প্ৰভ হয়,
সময় বালিত খোজ পেলাই
জীৱন গঢ়াৰ এটা বলিয়া বতাহ।

কবিতা

অজিত প্ৰসাদ শৰ্মা
সহকাৰী অধ্যাপক
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

এডাল সেউজীয়া পাতেৰে ভৰপুৰ গছ
তাৰ অলপ দূৰৈত আন এডাল গছ
নঙঠা!!
গছৰ প্ৰতিটো সেউজীয়া পাতে জানে
এদিন সিহঁত হালধীয়া হ'ব
আৰু সৰি পৰিব নিঃশব্দে..
আকৌ নঙঠা হ'ব এডাল গছ।
সময় আহিব
নঙঠা গছ আকৌ সেউজীয়া হ'ব
নতুনৰ আহ্বানেৰে দিব নতুন অৰ্থ
সময়ৰ...।

প্ৰেম স্বপ্ন

বিপুল দাস
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

ব'হাগৰ এক দুপৰ বেলাত
মোলৈ ছাইছিলো
এক মধুৰ ক্ষণত
দিশপুৰ কলেজৰ মাজ-মজিয়াত
বতৰা বিয়পিলে
চকুৰে চকুলৈ
হৃদয়ে হৃদয়লৈ।
স্পষ্ট মাথো তোমাৰ দুচকুত
এটি আবেদন
যাক হয়তো মই বুজিলো
প্ৰেমৰ ৰূপত।
কিয় আহিছিলা
মোৰ সেই মধুৰ প্ৰেমস্বপ্নত
আহি হাঁহিলা কিয়?
মোৰ সেই মধুৰ
প্ৰেমস্বপ্নৰ বিদায় পৰত।।

*****

বৰষুণ

হাফিজুল ৰহমান
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

বিশাল আকাশৰ পৰা
ঝিৰ ঝিৰকৈ সৰি পৰোতে
তুমি বাৰু কষ্ট নোপোৱা নে?
তুমি যেতিয়া পৃথিৱীৰ বুকুত ভৰি দিয়া শুকুলা
মেঘেৰে আবৰা আকাশখনি চাই
মোৰ নয়নজুৰি থৰ লাগি ৰয়।
মুকলি পথাৰত মই যেতিয়া, তোমাৰ
কিন্‌কিনিয়া পানীত তিতো
পানীৰ এই সৰু সৰু কণিকাবোৰৰ মাজত
কি যে আশ্চৰ্যবোধ হয়,
যাক মই তোমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিব
নোৱাৰো।
গছ, লতা তৰু তৃণবোৰেও
বাট চাই থাকে তোমালৈ।
সকলোৱে অপেক্ষা কৰি থাকে তোমালৈ।
তুমি পৃথিৱী আইৰ কোলাত
এবাৰ নামি আহি
সকলোবোৰ সেউজময় কৰি তোলা
সকলোবোৰ বাৰেবৰণীয়া ৰঙেৰে উপচাই তোলা।
বৈ আছো তোমালৈ বৰষুণ, কেৱল তোমালৈ।

দেউতা তোমালৈ মনত পৰে

অংগনা তালুকদাৰ
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

দেউতা, তুমি সাৰে আছানে
এই নিজান ৰাতি
মই সাৰে আছো
তোমাৰ কথা ভাবি
তুমি বাৰু চাই আছানে
মই কেনেদৰে জীয়াই আছো?
তোমাৰ অবিহনে
দেউতা সৰুতে যে কৈছিলা তুমি
মানুহ কৰিলে বোলে আকাশত
তৰা হৈ জিলিকি থাকে
আৰু চাই থাকে ধৰণীলৈ
তুমি তাৰ মাজৰ কোনটো তৰা দেউতা?
মই তোমাক থপিয়াই আনিম
মোৰ কাষলৈ
মোৰ কনমানি বুকুখনে
হাহাঁকাৰ কৰি উঠে তোমাৰ বাবে
কিয় বাৰু এৰি থৈ গ'লা মোক
এই বিশাল ধৰণীত অকলশৰে....।।

*****

খনন কাৰ্য

পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী
পঞ্চম ষাণ্মাসিক

(১)
কবিতাৰ শ্ৰমীক মই,
দিন ৰাতি খান্দিছো
খান্দি খান্দি গৈ পালো
অতল গহ্বৰ...
দেখা পালো
শব্দবোৰ হৈ আছে কয়লা
আৰু ব্যঞ্জনা-বিশেষণবোৰ
গলি গলি বিস্ফোৰক হৈ আছে।
(২)
কবিতাৰ শ্ৰমিক মই
সভ্যতা নগঢ়ো
সভ্যতা ভাঙি বালি হ'লেও
মোৰ কবিতাবোৰ
খনন কাৰ্যতে ওলাব।

*****

"নিষ্পেষিত জনতা"

দিপুজ্জিতা দাস
প্ৰথম ষান্মাষিক

নিপীড়িত, নিষ্পেষিত জনতাৰ
আৰ্ত্তনাদ শুনিছানে
কেতিয়াবা তুমি?
শুনা নাই, তোমালোকে নুশুনিবা
শুনিবলৈ তোমালোকৰ
সময় নাই।
তোমালোক স্বাৰ্থপৰ
নিজক লৈয়ে তোমালোক ব্যস্ত।
অভিজাত্যৰ এক ফোঁপোলা ভেমত
উটি - ভাঁহি গৈ
জলাঞ্জলি দিছা
নিজৰ নীতি আদৰ্শক।
ক্ষমতাৰ ৰাগীত দয়া-মায়া, সহানুভূতি
সকলো পাহৰি
দুৰ্নীতিৰ বোকাত
লুতুৰি-পুতুৰি হৈ
সমাজত নিজৰ স্বৰূপ
উদঙাই দিয়া
নাই জানো?
হায় ! বিশ্বৰ দৰিদ্ৰ জনগন
তোমালোক সৰ্চাকৈয়ে
দুৰ্ভগীয়া নিপিড়ীত সৰ্চাকৈয়ে
দুৰ্ভগীয়া নিপিড়ীত নহয় জানো?
আজিৰ এই পৃথিৱীত
তোমালোকৰ আছে
জানো কিবা প্ৰয়োজন?

*****

অনুভৱ

মুন্মী বৰকটকী

গনেশগুৰিৰ স্নিগ্ধতাত
জীৱনৰ প্ৰথম ৰেঙনিৰ অনুভৱ হ'ল
যেন মৰিচিকাৰ মাজত
জীৱন তৃষ্ণাৰ সন্ধান
হোষ্টেলৰ চাদৰ পৰা
সেউজীয়াবোৰৰ সুন্দৰ তাত
বিলীন হৈ গ'ল সপোনবোৰ
নতুন অভিজ্ঞতা
নতুন উন্মাদনাত
অনুভৱ হ'ল যেন
জীৱনৰ মৰম সনা সুবাস
কৃষ্ণচূড়াৰ সুগন্ধতাত
নামি আহিছিল হৃদয়লৈ
বসন্তৰ বৰদৈচিলা
কিন্তু সময়ৰ নিষ্ঠুৰতাই
আঘাত সানিলে
মোৰ হৃদয়ৰ দলিচাত
আজি এনে অনুভৱ হ'ল
গনেশগুৰিৰ সেউজীয়াবোৰো যেন
বিলীন হৈ যাব স্মৃতিৰ কবাল গৰ্ভত
সেউজীয়া সপোনৰ
অনুভৱবোৰ
সযতনে সাঁচি ৰাখিম
হৃদয়ৰ মাজত
সুৰযৰ শেষ
সন্ধিয়ালৈ।

আমাৰ মাতৃভূমি

প্ৰিয়ংকা ডেকা
প্ৰথম ষান্মাসিক

কবিতাৰ ভাষাৰে মোৰ দুহাত কলমেৰে
পাৰিম জানো মই....
পাৰিম জানো মই...
সমাজত লাগি থকা এই
অমানৱতাৰ, হিংস প্ৰতিহিংসা কলংকৰ
দাগবোৰ মুচি পেলাব...
চাৰিওফালে মোৰ সুক্ষ্ম দৃষ্টিৰে
মাত্ৰ দেখে
হিংসা, প্ৰতিহিংসা, দুৰ্বল
বহ্নিৰ সমদল...
বিশাল সমদল...
মই হাতত কলম লৈ নামি পৰিছো
এই হিংসাত জাপ দিছো
প্ৰৱল হেঁপাহেৰে ....
পাৰিম জানো ..??
মই ক্লান্ত, অচ'ল হৈ পৰো....
মই চিন্তিত হওঁ
কোন কোন শিখৰত অনাগত
ভৱিষ্যক দেখি
এই যে মুখা পিন্ধা নেতা সমাজৰ
ডাঙৰ ডাঙৰ দাগবোৰ
চাগে নেদেখে...
নেদেখে চাগে ধ্বংসৰ জুই।
মত্ত হৈ থকা
ইহঁত বোৰ নিস্তব্ধ ...
কিয়?
ই উত্তৰ বিহিন...
ইহঁতে মানৱতা নাজানে...।
জানে মাত্ৰ নিজ স্বাৰ্থ...।
মোৰ এই দুকলমে
ইহঁতক ইহঁতৰ নষ্ট চৰিত্ৰক নোৱাৰে
সলনি কৰিব...।
নকৰে মোৰ দুকলমে
কলংকৰে জৰ্জৰিত
সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ
নামানে পৰিৱৰ্তনৰ ঢৌ
মাত্ৰ ই দি যাব এটি
ৰহস্য...
যি মৃত্যু সদায় হৈ থাকিব
ৰহস্য...
যেনেকে ৰহসে হৈ আছে
ইহঁতবো চৰিত্ৰ স্বৰূপ...।
দব দব কৈ জ্বলি উঠা এই জুইত
জাহ যাব খাজা নাই কোনো..।
উলাই আহা ডেকা, বুঢ়া
ৰঙালি, পমিলি...
কৰি তুলা আকৌ শুৱনি
মোৰ অসমীক...।

*****

শব্দৰ বৰষুণ

আৰজুমা মজিদ
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

মোৰ কবিতাৰ পৃষ্ঠালৈ
নামি আহক এজাক
শব্দৰ বৰষুণ
য'ত থাকিব ৰঙা নীলা
বহুতো শব্দ
ভৰি পৰক শব্দৰ বৰষুণৰ
টোপালেৰে মোৰ কবিতাৰ
প্ৰত্যেকটো পৃষ্ঠা
সেই শব্দৰ বৰষুণৰ
টোপালেৰে ৰচিম মই
একোটা ছন্দহীন কবিতা
সেই ছন্দহীন কবিতাই
দি যাব মোক
আশাৰ বতৰা
লৈ মই মেলি দিম
জীৱনৰ নাও পালতৰা।

ৰঙীন সপোন

জোনালী দেৱী
স্নাতক ৩য় বৰ্ষ

নীল আকাশৰ শুকুলা মেঘৰ ছাঁত
পিঠিত ডেউকাৰ ভাৰ বান্ধি
উৰি যাব বিচাৰো
দূৰ দিগন্তলৈ
পেৰাচুত বা এৰোপ্লেনত উৰিবৰ বাবে
নহয় মোৰ মন ইচ্ছুক
এটা উৰণীয়া পক্ষী হৈ হে
উৰিবৰ মন
ৰামধেনুৰ সাতোটি ৰহনৰ বোল
দেহত লগাই
কচু পাতৰ পানী হৈ ৰবৰ মন
শ্ৰীকৃষ্ণৰ বাঁহীৰ সুমধুৰ স্বৰৰ
নতুন কৰিবলৈ
তেওঁৰ গকুললৈ গৈ ইচ্ছুক মই ময়ুৰ হ'বলৈ
জোনাক নিশা চন্দ্ৰৰ স্নিগ্ধ পোহৰত
শেৱালি ফুল হৈ আকাংক্ষা মোৰ চৌদিশে সুগন্ধি
বিয়পোৱাৰ
বসুমতীৰ কোলাত নিয়ৰ সনা
দুবৰিৰ দৰে জিলিকিব
মোৰ এই মন প্ৰাণ হাবিয়াস
নিৰাশা হৰিণা জনীৰ দুনয়নে মাতিছে
মোক হৰিণা হৈ জপিয়াই ফুৰিবলৈ
ঘাত সংঘাতেৰে পৰিপূৰ্ণ
দিঠকৰ মায়াজাল এৰি
উঠি বহিবৰ মন মোৰ
কল্পনাৰ ৰঙীন সপোনৰ সৈতে....

অশান্ত মন

ইমৰাণ শ্বাহ
স্নাতক ৩য় ষান্মাসিক

আজি মোৰ প্ৰতিতো নিশাই অশান্ত তুমি আহিলেই যে হ'ব
শান্ত
নাজানো ক'ত হেৰাল শেৱালীৰ সুবাস
তোমাৰ জানো সঁচাকে নাছিল
মোৰ হোৱাৰ হাবিয়াস?

নালাগে আজি তুমি আহিব
নালাগে মোৰ চোতালত শেৱালী ফুলিব
অকলে অকলে দিয়া মোক জ্বলিব।

জানা এতিয়া উজাগৰী মোৰ প্ৰতিটো নিশা
তুমিতো নুবুজা বুকুৰ তৃষ্ণা
মোৰ শেতেলীৰ করুণ কিনিনি।

নালাগে আজি আহিব তুমি
মাথো দি যোৱা
ভালপোৱাৰ এধানি স্মৃতি।।

নৈ হ'ব বিচৰা তুমি

পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী
স্নাতক ৪ৰ্থ ষান্মাসিক

ভৰ দুপৰীয়া বতাহক সাৱটি
নৈ হ'ব বিচৰা তুমি
তোমাৰ কজলা ডাৱৰহেন চুলি মেলি
নীলা আকাশক আঙুলিওৱা তুমি
এখন বেগৱতী নৈ হ'ব বিচৰা তুমি
ডাৱৰে হাঁহে....
ডাৱৰবোৰ মৰি বৰষুণ হয়
আৰু বৰষুণবোৰ সৰে এটোপ দুটোপকৈ
পাৰ ভাঙি আহে নৈ
এখন নৈ হ'ব বিচৰা তুমি?

নাৰী

মৃদুস্মিতা দেৱী
স্নাতক চতুৰ্থ ষান্মাসিক

তাই একৈশ শতিকাৰ নাৰী...
নহয়, তাই যেন ঠিক নাৰী নহয়....
কোনোবা চিত্ৰ শিল্পীৰ তাই হ'ল ...
কেনভাছৰ সৌন্দৰ্য্য
কোনো কবিৰ ভাবৰ লয়লাস ..
কোনো সাহিত্যিকৰ একলমত ..
উদ্ভাসিত হয় তাইৰ চৰিত্ৰ...
সপ্তস্বৰৰ তাই সুৰমল্লিকা ...
তাই অনন্য... অনন্য তাই...
তথাপিও কিয় বাৰু আজি
ৰিণি ৰিণি শুনিবলৈ পাওঁ
পাহাৰৰ টিঙত ঠেকা খাই বাহি অহা
কান্দোনৰ ৰোল...
আস... যন্ত্ৰণা....যন্ত্ৰণা...
সেই অনন্য নাৰী ...
আজি ধৰ্ষিতা .... লাঞ্চিতা...
কিয় বাৰু?
সেই নাৰী অশ্ৰুজলেৰে আজি বৈছে লুইত...
কিয় বাৰু?
তথাপিও অনন্যা তুমি...
তুমি নাৰী...
তুমি একৈশ শতিকাৰ নাৰী...।।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা কবিতা
প্ৰতিযোগীতাত প্ৰথম পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

নাৰী

দ্বীপজ্যোতি বৈশ্য
ষষ্ঠ সান্মাসিক

লাবন্যময়ী প্ৰস্ফুটিত
সহনশীলা বসুন্ধৰা,
মৰম সাগৰৰ পাৰ ভগা হিয়াৰ
অমৃতম কৰুণাৰে আত্মহাৰা।
তোমাৰ মৰমৰ স্পন্দিত দাপোন
কামনাময়ী স্বপ্ন বহুল,
দৈত্য দানৱৰ আঘাতত পৈশাচিক
সদা কলংকিত তোমাৰ জীৱন।
নাৰী তুমি কৰুণা ধাৰা
সহ্য প্ৰতীক মাতৃ স্বৰূপ,
তোমাৰ সৃষ্টিত নিত্য নৱ সৃষ্টি
এই জগতৰ সঞ্চালিকাৰূপ।
জীৱনৰ অন্তিম সময়তো তুমি থাকা।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা কবিতা
প্ৰতিযোগিতাত দ্বীতিয় পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

নাৰী

পাৰ্থ প্ৰতীম চৌধুৰী
চতুৰ্থ যান্মাসিক

পৃথিৱী সৃষ্টি কৰা নতুন এক সত্ত্বা তুমি
নাৰী....
অস্তিত্বক ধৰি ৰখা নাৰী তুমি
উজুটি নোখোৱাকৈ, মৌনতাৰে
গঢ়ি যোৱা সকলো,... কিয়নো তুমি নাৰী
মা, আইতা, ভনী আদি শব্দৰে
গঢ়ি উঠে তোমাৰ অস্তিত্ব
কাৰণ তুমি নাৰী...
বালিকাৰ পৰা বৈধব্যৰ বিভিন্ন কাল
গৰকি অহা... অথচ নাভাগৰা তুমি...
কিয়নো তুমি নাৰী...
কিয়নো তুমি দেৱী
মমতাৰে জীয়াই ৰাখিবা.... তুমি এক নাৰী...।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা কবিতা
প্ৰতিযোগীতাত দ্বীতিয় পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

নাৰী

মৃদুল ডেকা
৪ৰ্থ যান্মাসিক

তোমাৰ
বাবেই
জগত।
তুমিয়েই
সৃষ্টি।

(মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ থিতাতে লিখা কবিতা
প্ৰতিযোগীতাত তৃতীয় পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত)

ইংলেণ্ড কবি

পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী
পঞ্চম ষান্মাষিক

ন' বজাৰ শ্ৰেণী কোঠা
দীঘল দৌৰ ক'ৰিডৰত
উদ্দেশ্য ইংলেণ্ডলৈ...
ৱৰ্ডছৱৰ্থ, শ্বেক্সপীয়েৰ...
ডেফ'ডিলৰ তাছিল্য...
শ্বেক্সপীয়েৰৰ কমিক কেৰেক্টাৰৰ
তীৰ্যক চাৱনি
কিছুমান কথা নোকোৱাই ভাল...
শ্ৰেণী কোঠাত মই আৰু
মোৰ কেন্টাৰবেৰী চাৰ্চ...
এৰিষ্টটল আৰু পেলিটৰ তত্ত্ব, কেথা'ৰচিচ
আপুনি জানেনে?
চূড়ান্ত দপখবোধ মোৰ...
সহ্য কৰিব নোৱাৰি কবিয়ে
লাষ্ট বেঞ্চতে হামিয়াই দিয়ে।

আতংক

হীৰামণি নাথ
তৃতীয় ষাণ্মাসিক

আকাশখন আজি বৰ ভয়ংকৰ যেন লাগিছে
সূৰ্য্যইও যেন পোহৰ বিলাবলৈ পাহৰিছে।
কিয় বাৰু এনে কৰিছে?
বিপদৰ আগজাননি যেন লাগিছে।

অ'ত দিনে, কোনো ভয় নাই,
মুকলি আকাশলৈ আছিলো চাই।
আছিলো খেলি এটি মিঠা হাঁহি বিৰিঙাই।
কিন্তু আজি....!
নাই।
মনৰ মাজতে আছে এটি ভয়ে ভুমুকীয়াই;
অত প্ৰশ্নক মনৰ মাজত
যুৰাইছো ওপঙাই।

আহিব নেকি পুনৰ সেই দানবৰ দল?
কৰিব নেকি আমাৰ মন
পুনৰ টলবল?

কৰিব নেকি অসম ৰক্তাক্ত?
দোহাৰিম নেকি পুনৰ সেই দৃশ্য?
এয়াই মোৰ মনৰ প্ৰশ্ন,
কোনে কৰিব ইয়াৰ সঠিক তদন্ত?

কেতিয়া হ'ব দানবৰ ধ্বংস
কেতিয়া নিজকে ক'ম...
"আজি আমি মুক্ত।"

মোৰ দেউতা

তনুশ্ৰী তিমুংপি
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

দেউতা তুমি মোৰ
তোমাৰ সেই মৰমৰ মাজনী বোলা মাততো
মোৰ বুকুত ঢালি দিয়ে এজাক হেঁপাঁহ
হেঁপাহৰ কোলাত তোমাৰ সপোনবোৰ
তোমাৰ হাঁহিবোৰ
মনত আছেনে তোমাৰ দেউতা
সেই যে ল'ৰালিৰ দিনবোৰ
মোৰ হাতত ধৰি তুমি বাট দেখুৱাইছিলা
মোৰ এক অস্তিত্বৰ দৰে।
জানানে দেউতা আজিও মনত পৰে মোৰ
সেই যে ল'ৰালিৰ দিনবোৰ
কিন্তু আজি দেখোন বৰ বেলেগ
তোমাৰ মাইনা ডাঙৰ হ'ল
এতিয়া পঢ়ি আছে কলেজত
বি.এ লাষ্ট ছেমিষ্টাৰত
দেউতা তোমক মতা দেউতা শব্দটোৱে যে
মোৰ অতি মৰমৰ
তুমি মোৰ মৰমৰ দেউতা
মোৰ দেউতা।

স্মৃতি

অনামিকা বৰ্মন
প্ৰথম ষাণ্মাষিক

তুমি আহিছিলা জোনাকৰ চোতালত
আমাৰ সতে উমলিবলৈ
তুমি আহিছিলা আমাৰ সতে
বুকু ভৰাই গান গাবলৈ।
তোমাৰ মৰম সনা চকু হালেৰেই
আমি সপোন দেখিছিলো সোণোৱালী দিনৰ
তুমি আহিলা ফুলৰ দৰেই স্নিগ্ধ
নিয়ৰৰ ফুলবোৰ তোমাৰ আলফুলীয়া
হাতত
মুকুতা হৈ জিলিকি উঠিছিল।
মানুহৰ পৃথিৱী ৰচাৰ দুৰ্ব্বাৰ হেপাহ
হৃদয়ত লৈ তুমি
এই মাটি, পানী, বায়ু স্পৰ্শ কৰিছিলো
হঠাৎ তুমি গুচি গ'লা আমাৰ মাজৰ পৰা
নিয়তিয়ে তোমাক কাঢ়ি নিলে আৰু নিষ্ঠুৰ হাতেৰে
কাঢ়ি নিলো তোমাৰ আমাৰ
সকলোবোৰ আশাৰ সপোন
সেই কাল চিতাৰ জুইকুৰাতে পুৰি ছাই হৈ গ'ল
মাথো
আমাৰ চকুত ৰৈ গ'ল চকুলোৰ ঢল
আৰু বুকুত একুৰা জ্বলন্ত কেঁচা ঘা
যি সোনকালে নুশুকাব....।।

*****

এটা আত্মহত্যাৰ কবিতা

পাৰ্থপ্ৰতীম চৌধুৰী
পঞ্চম ষাণ্মাসিক

জীৱন এক সমষ্টি
সমষ্টিবোৰ একোখন যুদ্ধ
জোনাক ৰাতি, জোনৰ পোহৰ
বাঁহনিৰ মাজেৰে বৈ আহে
জোঙা বাঁহবোৰৰ মাজেদি
পাতবোৰৰ মাজেদি
আৰু এনেকৈয়ে জোনটো গলি শেষ হয়
এচপৰা জোন নদীখনটো পৰেগৈ
নৈত পৰি জোনটোৰ পানীৰ পৰা উলিয়াই অন্য
মাছৰ দৰেই হয়।
.... শেষ ৰাতি লৈ জোনটোৰ অস্তিত্ব শেষ হয়।
উপসংহাৰ ঃ
দিন যায়, ৰাতি যায়
ফুলকোঁৱৰ আকাশলৈ উৰা মাৰে
ছাঁটো ধূলি হৈ আহে।

English Section

EVERYDAY HAPPINESS IS A MIRACLE...

Sashi Mohan Das
Associate Professor
Department of Philosophy
Dispur College

"Hey! How are you?" or "how is your life?" Or "what's up?" are some of the questions we face every day in our daily life when we meet someone. Our answers are quite fascinating like "I am fine", "oh! It's fantastic", "it's going on", "nothing special", "as usual". We have nothing to show much of our attention to those answers as they are the answers we face in our day to day life. But if someone replies like 'I am not good enough or I am in a problem or I am in a crisis'; then again we put another question 'what is wrong? Or Are you ok?' These questions and answers depict some sort of happiness or unhappiness in our everyday life. Happiness or unhappiness comes after we receive something that we expect. But if someone's answer is like '*Life is a search of Treasure that I have yet to find out or I need to enjoy all the wonders of this world and myself is the greatest among them*'. An answer of this type makes us think a while because this is not an answer as we always come across. The person is saying something different than usual. Our thoughts strike at that point and have to think before we say something. We have to think, "Is the person not happy for which he has to search the treasure or is he happily searching for the treasure of life?" Answering this question makes a difference. These questions are like inviting spring to come and asking it to last as long as possible and like asking it to bless with its hope and stay as long as it can. (Paulo Coelho, eleven minutes page 266).

The crisis of modern human beings is that they are extremely extrovert and externalists whereby they forget their real nature; they wander from pillar to post for peace and happiness which is not without but within. They act and roam over all the forest to find out the source and trace that blissful scent which is stored in their bodies. Human beings go to pilgrimage, to theatres and to opera houses, to the places of bar houses and night clubs to get a ray of happiness but they forget that it lies within their own selves. (Singh, Ramjee; A Philosophy of Life, Philosophy for Social Integration, 85th Indian Philosophical Congress, Guwahati, p-3,2010). It is difficult to understand why human beings are not happy because human beings are multidimensional and many functions of human beings are beyond any experimental verification (Singh, Ramjee; p-9). Happiness or unhappiness is one kind of such functions.

One's expectation makes one's life different from others. We have expectations from our spouses, children, parents, friends and relatives and even sometimes from strangers. But expectations hurt than making someone happy. For being happy one needs a free mind for free thoughts without expectations. Lots of restrictions, obligations or responsibilities confine the flow of innovative free thoughts and as a result it makes him or her life living in his or her own prison. It constrains him or her living in the worlds of thoughts. At the same time the person whose mind is preoccupied with many prejudices are terrified in many ways and hence cannot lead a life with the

present situation. For him or her everything is predetermined as per his or her thoughts process.

One can connect to someone even after years of dormancy and at the point of extinction. A geographical location where there was an earthquake once and the epicenter remains highly volatile, the succeeding years later in an accident the place got another agitation; now the lava is erupting – taking out all the energies it has acquired in these years and many years of its formation. The lava has such a powerful and destructive motion it will just take with it everything -the flames are inextinguishable but against the vastness of the universe and till the energies are exhausted the lava keep erupting and engulfing whatever comes at its way. Who know the history of lava, how it becomes so converse, so powerful, so destructive, and so abundant? For when it cools, the soil replenishes its fertility at its best or it may never germinate a seed in the soil. But a new valley is born, from the dried buried heap of mans.

It is about the connectivity of the soul, the very act of burning, the act of suffering, the act of loving, and the act of feelings. What are the feelings all about? One can't go near the lava, it will engulf completely. The lava has risen from the bottom of one's desperate soul, the soul that searches the soul mate. The soul mate has got embedded deep down inside. The forms of soul mate has changed, the soul mate is also changed. The lava has engulfed it in its magnificence. The beauty of the connectivity remains true because it made the lava erupt and show its magnificence. The act of burning is so greatly embraced that soul no longer searches the soul. The soul now remains so fragile and wounded to succumb to the injuries of the suffered for healing. The lava was inside the soul embedded deep down when nature was born. The nature was such that lava was born and the lava is all that is in the soul. Can we call it magnificent beauty or an act of burning, because the energy is so enormous to mend its broken soul? Now the lava is the soul, the heart says, ... "my heart will go on"...(Quote from an interview, *name is withheld*)

The above quote says about the connectivity of two people who are lost it in the succession of time and vastness of space. Both the persons have been living their own life in different environment for quite some time. They seem to be happy with their lives that they are living. But are they really happy? When they ask themselves this question again and again, the answer they got is surprising... They were pretending themselves to be happy. Many times we pretend ourselves that we are happy, our relationships are happy, our family lives are happy, but in reality it is not. We are only pretending ourselves to being happy or to remain simple. Again remaining simple is the most difficult task ever. One needs to experience all sorts of difficulties in one's life to remain simple. None is to be blamed for their unhappiness. Because blaming someone will not give any desired result rather it will create more complicacy than happiness. Only thing is that they lose their freedom to act as per their freedom of thoughts. The question of mingling together by means of setting common goal will also be ridiculous. Again setting irrational goal of being in togetherness may lead to social frenzy. On the other hand, unhappiness will remain even after they set goal of being together because there are other parts of life which are connected emotionally to too many people. (*Ariela Lazar, Deceiving Oneself or Self Deceived? On the formation Belief 'under influence'); Mind, Quarterly Review of Philosophy; Vol 108, no 430 1999*). So though difficult, moving on imparts a jerk to a new start and who knows this may be a source of happiness or may be a miracle that one has been searching for so long.

Sometimes we even target someone for our own unhappiness. We become jealous and try to hurt others who are targeted and it is difficult to change anger or jealousy once you are in the emotion. It is like trying to control a car skidding on ice. Our ability to handle the situation is greatly improved if we can steer clear of the hazard before

we get there but at time it is not so easy. This means addressing the beliefs that trigger jealousy instead of attempting to control your emotions. To permanently dissolve the emotions such as anger and jealousy in so many cases means changing the core beliefs of insecurity and mental projections of what others are doing. We try to read the other people's mind which is one of the major causes of unhappiness. *Astrologers are doing great business by playing with the volatile emotions of their clients by way of compelling to read his (astrologer's) mind by using their tract of convincing what they think.*

Holding past events that cause major sufferings may also allow us to carry unhappiness. It is said that time allows us to forget what had happened in the remote past but that is not in reality. Times only heal the wound that had been met in a particular situation and one can never forget what caused his miseries. Situation makes us understandable to compromise in many mind deserving aspects of life. Even we compromise future for our present sustainability. We only dream for the better future and have been constantly searching for it pretending that we are happy with the present. That is the reason why we are living in the present and it is necessary too. We need to devote for the present work rather than feeling like a wounded animal (Coelho, Paulo; Adultery, p-299, 2014). Of course some regret for the mistakes committed earlier, some think about the blink future but those who are living with the present and face the challenges before him or her are happier. Sometimes again we act like nothing had happened in the past or will happen in the future, but see the undercurrent which keeps him or her busy hitting the bush around for the past deeds or for the coming future. This is really a cause of unhappiness.

Many people complain to have certain complications in their married life; while some others maintain that life needs a push to get started to get rid of this monotony of life ; so is it wrong to search and wait for a miracle to happen, because this is what life is about. Because who knows what is next to make you happy and it is again because no one chooses life; life chooses him or her. If we can choose our live as we want there will be no pains and there will be no meaning of happiness. So happiness also chooses us as our lives do. It may be also the case that the same act may make you happy at a particular moment and give you pain in another moment. It is like having hangover in the morning after drinking alcohol in the previous evening. Moreover there is always darkness before light arrives.

It is generally said that if you want to be happy just do what your heart says. However, sometimes following the heart leads to nowhere. Whereas decisions are made to keep the mind always happy, in many of the cases, in decision making, mind's emotional bonds influence the entire process of it. It is worthwhile to mention at this stage that there must be a good balance between emotion and reason in making decisions so far as conditions of happy life are concerned. Everybody wants to enhance happiness and decrease miseries. Hence making decisions about life is really a tough task as because there is involvement of one's interest as well as others. J.S. Mill also stated, "The greatest happiness for the greatest number" when he talked about the ethical standard of action. (William Lillie, An Introduction to Ethics, 1955, p-169).

Sometimes we are defeated to jealousy as we are in an emotional state of mind. Hatred occupies the central place in all our acts as because we fail to control our emotion and accordingly try to target someone for our own emotions. Happiness becomes the rare entity by that time and one has the fear of insecurity and losing oneself. Feeling of loneliness makes one aloof from mingling with others even if one is living in the same family or society of generous people. In such a situation one acts like a dormant member of a vibrant society. Necessity of survival becomes the major concern and fighting within causes the direction to the way that makes life meaningful.

To quote Buddhism (Dhammapada), "Our mind tends to cheat us in many subtle ways. If we

reflect seriously, the seemingly overwhelming compassion for one's friend, the difficult time he is under-going etc., will only prove to be excuses the mind makes for you to drift along the long drawn out samsara tendencies and expansive tendency of sexual desires. Hence, you have to identify and guard against these subtle defilements and are satisfied with and safeguard your harmonious relationship with your spouse. There are numerous other ways and means by which one can extend love and compassion to friends in trouble. This will ensure happiness here and hereafter."

Happiness is a direction not a place

Parthana Borgohain
3rd Sem

Quotes of Famous People

1. We need to give up the notion of a single ideal of the educated person and replace it with a multiplicity of models designed to accommodate the multiple capacities and interests of students. We need to recognize multiple identities.

– Nel Noddings.

2. The highest result of education is tolerance.

– Helen Keller

3. Everybody is a genius. But if you judge a fish by its obility to climb a tree. it will live its whole life believing that it is stupid

– Albert Einstein

4. Education is not preparation for life; Education is life itself.

– John Dewey

5. The object of education is to prepare the young to educate themselves through out their lives.

– Robert M. Hutchins

6. Education is the ability to listen to almost anything without losing your temper or your self - confidence.

– Robert Frost

7. "Do not read, as children do, to amuse yourself, or like the ambitious, for the purpose of instruc- tion, No, read in order to live".

– Gustave Flaubert

8. "Where there is love there is a life".

– Mahatma Gandhi

9. The best way to find yourself is to lose yourself in the service of others.

– Mahatma Gandhi

10. Happiness is when what you think, What you think, what you say, and what you do are in harmony.

– Mahatma Gandhi

*****

DR. AJOY MITRA
HOD, FINANCE DEPARTMENT

HIGHER EDUCATION IN INDIA: THE CONTEXT FOR CHANGE

The Indian higher education system is facing an unprecedented transformation in the coming decade. This transformation is being driven by economic and demographic change: by 2020, India will be the world's third largest economy, with a correspondingly rapid growth in the size of its middle classes. Currently, over 50% of India's population is under 25 years old; by 2020 India will outpace China as the country with the largest tertiary-age population.

Despite significant progress over the last ten years, Indian higher education is faced with four broad challenges:

- Ø **The supply-demand gap**: India has a low rate of enrolment in higher education, at only 18%, compared with 26% in China and 36% in Brazil. There is enormous demand for higher education. By 2020, the Indian government aims to achieve 30% gross enrolment, which will mean providing 40 million university places, an increase of 14 million in six years.
- Ø **The quality of teaching and learning**: The system is beset by issues of quality in many of its institutions: a chronic shortage of faculty, poor quality of teaching (may be due to too much dependence on contractual / part timer teachers), outdated and rigid syllabus (not as per market demand), lack of accountability and quality assurance and separation of research and teaching. The absence of employer engagement in course content and skills development. Very few opportunities for interdisciplinary learning.
- Ø **Constraints on research capacity and innovation**: With a very low level of PhD enrolment, India does not have enough high quality researchers; there are few opportunities for interdisciplinary and multidisciplinary working, lack of early stage research experience; a weak ecosystem for innovation, and low levels of industry engagement.
- Ø **Uneven growth and access to opportunity**: Socially, India remains highly divided; access to higher education is uneven with multidimensional inequalities in enrolment across population groups and geographies.

Over the next five years, every aspect of higher education is being reorganised and remodelled: funding, leadership and management, quality assurance, accountability, relationships with industry, international collaboration and the way teaching and research are conducted. Emphasis will be placed on strengthening existing institutions. In arguably the biggest reform in the governance and funding of state universities, an ambitious programme is

underway to devolve authority and budgets for higher education from federal government to the state governments.

The private sector, which currently accounts for 59% of all tertiary enrolment, continues to grow rapidly, providing most of the professional courses, particularly engineering and management. Many more providers are waiting for legislation which would allow them to enter the market. The private sector is expected to play a significant role in the future expansion of higher education in India as shown in the following table:

Table: Higher education institutions in India

Type And Number Of Institution	CENTRAL	STATE	PRIVATE	TOTAL
University and university-level institutions	152	316	191	659
Colleges	669	13,024	19,930	33,023
Diploma-awarding institutions	0	3,207	9,541	12,748
Percentage enrolment in 2012	2.6%	38.6%	58.9%	100%

Source: 'Higher education in India: twelfth five year plan and beyond', Ernst and Young (2012)

The transformation of education in India in the next ten years is being driven by three main factors: economic growth, demographics and politics. Wider, global factors are also influencing change, including the rapid internationalisation of education, global competition for talent and research funding and the commodification of education.

Area of Systemic reform:

- Key challenges facing the system include quality assurance, credit transfer systems, movement between higher education and vocational skills streams and teacher training in higher education.
- There is an urgent need for systemic change in affiliated colleges to improve the quality of teaching and learning.
- Private businesses are waiting impatiently to enter the higher education market. The private sector will continue to grow, but 'for-profit' higher education is unlikely to be sanctioned soon.
- Increasing internationalisation in research and teaching is strongly supported by the Indian sector and considered vital for Indian institutions in developing India's capacity in research and innovation.
- Raising the quality of teaching and learning emerged as the highest priority of most institutions, particularly state institutions.
- There appears to be no shortage of funding for centrally-funded 'top tier' institutions, such as the IITs, IIMs, and Institutes of National Importance. However, research budgets remain underspent due to a lack of good quality research proposals.

Challenges facing higher education – The Context for Change:

§ If there is one overall structure which defines Indian higher education, it is the affiliated college system. The vast bulk of students study at public and private colleges which are affiliated to state universities. These colleges do not have their own degree awarding powers; they deliver the courses, curricula and examinations specified and regulated by their parent state university. The affiliated college sector is huge, enrolling over 90% of undergraduates, 70% of postgraduates and 17% of doctoral students. Some universities have as many as 1000 colleges affiliated to them. There are considerable challenges in regulation and quality control; and while there are notable exceptions, many are perceived to be sub-standard. Last year, accreditation through the National Assessment and Accreditation Council and the National Body for Accreditation of all universities and colleges was made mandatory. A huge exercise is underway to accredit the two-thirds of universities and four-fifths of colleges that do not have accredited status.

§ High student: teacher ratio, due to the lack of teaching staff and pressure to enrol more students.

§ The private sector has outpaced the state sector in tertiary education and is rapidly expanding. The private sector will continue to be crucial in the growth of higher education in India and already comprises 64% of the total number of institutions and 59% of tertiary enrolment across the country. Currently, private higher education universities are growing at 40% per annum and worth $6.5 billion. Many potential private investors are waiting to enter.

§ The undergraduate sector in India is huge: currently 14.6 million (86%) students are enrolled on undergraduate courses, compared to 2 million (12%) on post-graduate courses. Under the new five-year plan (2012-17), undergraduate education, for the first time, has been elevated to a top priority position in the government's push on expansion, inclusion and excellence. But that also now reviewed critically by new government from 2014.

§ While general university and diploma courses account for the majority of students (two-thirds of tertiary enrolment), there has been much faster growth over the last five years in professional courses (one third of tertiary enrolment), which include engineering, medical, management, law and other vocational courses. Professional courses form the bulk of study in private institutions and are significantly more expensive than general courses, sometimes up to ten times more.

§ India is not producing enough PhDs. Very few students continue on to research degrees compared to other countries: only 140,000 (1%) students are enrolled as post-graduate researchers. The lack of enquiry-based learning and early researcher skills is limiting the capacity of Indian institutions to engage in vital research and innovation activity.

§ India needs to drastically increase the number of places at universities and enrolment through distance learning programmes through the MOOC (Massive Online Open Course). Over the last decade, the diversity of courses offered by universities and colleges has narrowed, resulting in saturated markets for engineers, technology graduates and MBAs.

§ Despite efforts to spread the location of higher education institutions more evenly across the country, there is wide variation, particularly between urban and rural areas, but also between states. There are still significant multi-dimensional inequalities in enrolment rates between rural and urban populations, rich and poor, minority and mainstream communities, men and women and people with disabilities. 'Inclusive growth' is a priority for reform in Indian education. With the growth in the middle classes, Indian universities must prepare themselves for considerable changes in student profile.

§ India does not have enough high quality researchers. The number of students taking PhDs and entering research posts is very low: 4,500 PhDs are awarded per year in science and engineering, compared to 30,000 in China and 25,000 in the USA. There is systemic segregation of teaching and research; most teaching-focussed universities (the vast majority) do not provide students with research experience or the skills which would prepare them for research careers.

§ Engineering colleges are particularly affected by low graduate employment and an over-saturated market. Industry sources revealed that only 10% of the 300,000 annual engineering graduates from some state run colleges are employable, and reported that 1000 people with engineering degrees recently applied for a vacancy as a rail track clearer for Indian Railways, which only required a Grade 8 education. This is the hard reality and ground level concern for all the stakeholders of higher education in India.

§ Other professional programmes, like MBAs, were felt to be losing traction in the job market, except those from the 'top tier' institutions, due to saturation and low levels of job-ready skills in graduates.

Employable Skill Based Learning: Conclusion

Although it seems that many Indian institutions have not yet incorporated enterprise education or entrepreneurship in their programmes, there are small signs that the employment market is driving a more entrepreneurial mind-set in students. IIM Ahmedabad has started to see a tangible shift in attitude and an increase in entrepreneurialism in their graduates. Five years ago, only five out of 500 graduates would take up 'non-conventional' careers; now, at least 100 (20%) do so, by starting their own businesses, or entering radically different forms of employment, despite being offered well-paid jobs in the management sector.

more appetite for risk-taking, of the upper middle classes. The same trend may not be seen in the emerging lower middle classes.

working, innovation, creativity and ICT skills. English was considered essential.

Three main challenges to providing these skills:

v Teaching: there is very little awareness of the importance of these skills and little capacity to teach them as per employable condition. There are virtually no opportunities for collaborative working, creativity or real-life problem-solving.

v Assessment is based on course / note learning and re-juggling of information. Teachers therefore teach for the exam and students' learning is often narrow and theoretical.

v Lack of employer engagement or consultation by institutions has resulted in out-of-date curricula and a lack of awareness of the skills needed by industry.

Reference:

- *'Higher education in India at a glance': University Grants Commission of India (2012)*
- *Private universities in India: an investment in national development': The Parthenon Group (2012)*
- *Understanding India - The Future of Higher Education And Opportunities for International Cooperation: British Council of India (2014)*

THE ROLE OF THE BHARATIYA MAHILA BANK IN FINANCIAL INCLUSION FOR WOMEN SELF HELP GROUPS OF ASSAM

DR.MONALISA CHOUDHURY
HOD

DAISY DAS
ASST. PROFESSOR (CONTRACTUAL)

DEPTT. OF MANAGEMENT
DISPUR COLLEGE

INTRODUCTION:

Women form a large component of human resources of our country. Women comprise half of the population of the country. Hence development of the country is inescapably linked with the development of women. Economic empowerment is one of the approach to enable women to realize their inherent knowledge , skills and competencies for creation of small business. Women can form self help groups to cater the benefits provided by different financial institutions. Self help group consists of a group of individuals who get together to form a group for undertaking some activities mainly socio economic, depending on the needs of the member, their abilities, resources and the organisation supporting them. Some of the popular activities of self help groups have been saving and credit, income generation, Capacity building and social change. Swayamsiddha is a centrally sponsored scheme launched in February, 2001. This is an integrated scheme managed by the Ministry of Women and Child Development for women empowerment through formation of self help groups.

Financial inclusion means the delivery of the financial services at affordable cost to section of disadvantaged and low income section of society in contrast to financial exclusion where services are not available or affordable.

The Bharatiya Mahila Bank is playing an important role towards financial inclusion of self help groups excluded from formal financial system. In Assam, Bharatiya Mahila Bank is playing a significant role in the upliftment and upgradation of the financially excluded section of women of Assam.

Objectives of the study:

The study is conducted to fulfill the following objectives:

1. To find various financial assistances provided by the Bharatiya Mahila bank to women self help group of Assam.
2. To study the financial viability and loan repayment capacity of the women self help group of Assam.
3. To find out the impact of self help groups on economic empowerment of women.
4 To find out whether the financial assistance available to women self help groups are on easy terms and whether the cost of borrowing is high.

Methodology of the study:

The study focuses on the extensive study of primary data collected through personal interview and discussion and secondary data collected from various books, national journals, publications from various websites which focused on various aspects of financial inclusions through self help groups in Assam.

Limitation of the study:

The following are the limitation of the present study:

1. The Bharatiya Mahila Bank , Assam Branch located at Christanbasti, guwahati found to be hesitant in providing data.

2. Further, many self help groups also showed less cooperation in providing information about their state of affairs .

Financial inclusion: Meaning and issues

Financial inclusion is the delivery of financial services at affordable cost to disadvantaged section of the society. Even after 60 years of independence a large section of Indian population is still remain unbanked. This issue has led generation of financial instability pauperism among the lower income group who does not access to financial services and products. However in recent times the Government has been pushing the concept and idea of financial inclusion. The lower income category has been living under the constant shadow of financial duress mainly because of absence of savings. So by forming self help group they can financially make them stable and independent by availing themselves of the opportunities provided by financial inclusion.

Reserve Bank of India has set up Khan commission in 2004 to look into financial inclusion . The recommendation of the commission were incorporated into the midterm review of the policy 2005-2006 and urge the banks to review their existing practices to align them with the objectives of financial inclusion. Reserve Bank of India has also exhorted the banks and stressed the needs to make available a basic banking no frill accounts or zero balance accounts as well as changes that would make such account accessible to past section of financially excluded population.

Financial inclusion of unbanked masses is a critical step that requires political wills, bureaucratic support and dogged persuasion by Reserve Bank Of India. It is expected to unleash the hugely untapped potential of the bottom of the pyramid section of Indian economy. Perhaps financial inclusion will begin the next revolution of growth and prosperity .

Financial inclusion through self help group in Assam:

SELF HELP GROUP through their consultant and continuous programmes on women empowerment and micro financing has been able to upgrade their economic development. In Assam different self help groups has been formed to take the benefits of different micro finance schemes and bridged the gap between what is acquired and required. The Bharatiya Mahila Bank is one of the premier institute in providing loan and catering the basic amenities of the low income group and marginalized section of the society. The bank is providing various financial services and facilities to the women self help group in Assam for making them self dependent.

The role of the Bharatiya Mahila Bank for financial inclusion through self help group in Assam.

Bharatiya Mahila Bank is the first of its kind in the banking industry in India, formed with the vision of economic empowerment of women. It was inaugrated on 19th November, 2013 by Hon'ble Prime Minister of India Dr. Manmohan Singh. The branches of the bank is in Delhi, Mumbai, Kolkata Indore, Ahmedabad , Guwahati and Lucknow. The bank has targeted soon to open branches in all the state capitals and rural areas. The bank has mainly established to cater the need of women and children.

The Bharatiya Mahila Bank in Assam is playing a prominent role in covering the women under banking services. It is working for upgradation of the society through the women self help group. The bank has given various criteria for eligibility of the group for accessing banking services . The criteria are given below:

The size of the group should be between 10-20 members to enable effective individual participation in group deliberation. However in the hilly region and tribal dominated areas where communities are dispersed the minimum size of self help group can be of 5 members. The self help group shall not consist of more than 20 persons. Again the group should have active existence for a period of at least six months. The group may be formal or informal but should be registered. The group should

have successfully undertaken saving and credit operation from its own resources. Democratic working of the group wherein all members feel that they have a say should be evident. The group should maintain records and accounts. The self help group should preferably have homogeneous background and interest.

For providing loan the bankers should be convinced that the group has not come into existence only for availing benefits and there should be genuine needs to help each other and work together among the members. The self help group should have good track record in their functioning. The default by a few members of self help group or their family members to the financing bank should not ordinarily come in the way of financing self help group per se by banks, provided the self help group is not in default to it. However , the bank loan may not be utilized by the self help group for financing a defaulter members to the bank. Self help group members should have multiple membership in 2 or more self help group.

Purpose of finance.

The bank provide loans mainly for following purposes :

The purpose for which the group will lend to the members should be left common wisdom of group.. Banks shall embrace total financial inclusion and meet the entire credit requirement of the self help group members mainly for income generation, social needs like housing marriage, education and debt swapping etc.

The eligible self help group can be financed directly under following products cover housing needs, income generation and also have component for consumption for fulfill entire credit required of self help group members;

Sanction of cash credit limit for 3-5 years based on expected future saving corpus of self help group. Sanction of term loan is as per project based requirement of self help group .

Sahayog niwas –housing for self help members.

Model scheme for sanitation for financing under sahayog niwas.

Following are the procedures of assesment of loan and the amount of loan.

Assesment of credit/quantum of loan;

Self help group may be sanctioned saving linked loans by banks varying from a saving to loan ratio of 1:1 to 1:4.During first year the loan amount (drawing power should be equal to the group corpus) the quantum of loan should be increase to two to three four times in the 2nd ,3rd,and 4th years respectively.

Bank may consider higher quantum of loan beyond four times of the groups corpus to self help group availing repeat loan from banks after taking into consideration factors such as quality of self help group as reflected in its rating score, credit absorption capacity, managerial ability to handle income generating projects entailing higher outlay, risk taking ability etc. upto a limit 50000 rupees per self help groups.

Group corpus-

Group corpus comprises of the A) balance in saving account of self help group with the bank. B) Articles of agreement for financing self help group- exercised by authorized representatives. C) Inter se agreement to be executed by all members of self help group. D) In case of application of self help group sponsored by NGO and SHPI a sponsorship letter is to be submitted to branch. E) Arrangement letter.

Credit delivery system of the Bharatiya mahila Bank:

The credit delivery to self help group and members should be simultaneous as far as possible and in public i e. during the regular meeting of the self help group for safeguarding and preventing possibility of misappropriation. If this is not possible, credit delivery to a self help group should always be in a presence of several office bearers of self help group and selected member at least 1 or 2 of the borrowers. The loan amount must be handled over in any case , to a single representative of group. There is no need of collateral security for loan and the margin is nil

Type of facility:

Cash credit and term loan is provided to the self help groups.

Credit facility and repayment facility:

Loan to SHG are provided preferably in the form of cash credit and term loan as per requirement of self help groups.

The loan limit may be sanctioned for a period of 3-5 years based on projected savings of the self help group upto the end of 3-5 years in order to avoid repeated documentation.

Drawable limits for each year can however be fixed within this aggregate celling as a multiple of actual poled saving record.

Self help group should service the interest at monthly rate.

The limit so sanctioned will be reviewed each year. At the end of each year it should be ensured that there is a turnover of at least 25-30%of principal drawn besides servicing of monthly interest. It should be ensured that credit summation should be equal to or more than 30%of principal addition to repayment of interest

Check list for assessing performance of self help group-

Before financing bank functionaries may attend meeting of self help groups as observes with a view of getting insight into the process, working of self help group viz, objectives of self help group, saving habit, internal loaning and repayment group rules and regulations participation by members etc

The bank has also given guidelines regarding books to be maintained by a self help group:

Minute books and proceedings of meeting,

Saving book and loan registers showing the savings of members and of the group as a whole.

Details of individual loan repayment which shows the interest collected etc.

Weekly/monthly/ fortnightly registers.

Summary of receipts and payments updated in every meeting.

Member passbook-individual members passbook in which individual saving and loan balance outstanding are regularly entered.

Selection of NGO/SHPI for collaboration for funding the self help group:

Branches may seek collaboration of NGO and SHPI while financing self help groups. Branches should ensures that this institution should satisfy the following criteria-

A good track record.

A proper system of book keeping and audited balance sheet for atleast 3 years

Necessarily ability in basic financial management.

Positive approach to promote and working with the group of people belonging to weaker section.

Conclusion.

The bharatiya mahila bank is playing a prominent role for financial inclusion through self help group of women. It is found that the financial institution is widely spread and women self help groups are being able to avail the benefits provided the Mahila bank.. The findings of the study reflects the significantly limited scale and spread of micro financial institutions in assam. The bank is providing loans at low rate of interest which include loans for kitchen modernization, Bharatiya Mahila Bank Shringar for beauty parlour, catering service, child day care centre/ crèche etc.

Thus the bank is providing women better access to financial services and hence encourage female entrepreneurship to promote equity in asset ownership and generate participation of women in economic activity. The bank is playing an active role in making the unbanked women to banked by forming self help group and which will lead to economic empowerment.

Bibliography

1. Articles published by Indian Institute Of Entrepreneurship on Training Programme on Empowerment through development of micro enterprises, sponsored by Ministry of Housing and Urban Poverty Alleviation, on 25th and 26th March, 2009-2010.
2. Pati. A. P. North Eastern Hill University, an article on financial inclusion in india.
3. Das Debabrat, books name: Fundamental of Micro Finance, Global Publishing House.
4. www.google.com
5. www.wikiepedia.com

Ojapali – The Performing Art form of Assam

Dr. Malabika Bhattacharyya

Deptt. of Assamese

The Ojapali is one of the ancient traditional art form of Assam. This art form occupies an important place in the classical dance and music of Assam. The ojapali art form is based on the great tradition of 'Kathakata' of India. This art form is based on the themes of the Ramayana, the Mahabharata and the puranas. This art form is preserved in the memory of general people. It is also handed down in continual process from mouth to mouth from generation to generation. Therefore, this art form rightly be called a folk performing art.

The Ojapali art form is consists of gita, nritya and abhinaya. This art form is based on the Natya-Sastra and the Abhinaya Darpana. Although it is not recgnised as an independent school of music.

In Assamese villages, the ojapali artform fulfills many diverse function, which may broadly grouped into the functions of recreation or amusement, education, socialization, social control, social protest, propaganda and communication of knowledge and ritual functions.

The term ojapali has two parts 'Oja' and 'Pali'. The word 'Oja' derived from Sanskrit word 'Upadhaya'. In Assam 'Oja' or 'Ojha' signifies the head man or leader of the Ojapali art-form. He is the chief of the troupe. The word 'Pali' derives from the Snaskrit word 'Palita' or 'Pali'. The 'Pali' is the subordinate of the ojapali art form.

Although the Ojapali is a term of two different words, carries different meanings but they seem to be one and a single word with a single meaning.

The Ojapali art-form consists usually of three to seven minstrels. The chief singer - Oja recites themes from the mythological stories with music, mudras and dance. The palis take up the refrain and repeat the song. They repeat the song with the help of cymbals. They also merked the time with their feet.

The Ojapali art form can be classified into a few classes. From the thematic and structural points of view Ojapali classfied into two groups. They – (i) Epic-based and (ii) Non Epic-based.

Epic-based Ojapali solely depend on the Mahabharata, the Ramayana and the puranas. Now-a-days they sing song containing the sakta elements.

This type of Ojapali may again sub-divided into seven classes – (i) Vyasa Sangita or Biyahar Ojapali or Biyah-gowa or Vyasa-ojapali or Sabha-gowa Ojapali.

(ii) Ramayan Sangita or Ramayana - Gowa Ojapali or Rayman Ojapali.

(iii) Bhaura or Bhauriya or Bhaira.

(iv) Durgavari Ojapali.

(v) Panehali Ojapali and

(vi) Dulari Ojapali.

The Non Epic -based Ojapali depends on the theme of the snake goddess Manasa. It may again sub-didvided into four different categories in respect of theme, structure and context of performances. They are – (i) Sukemani Ojapali or Rang-Gowa Ojapali.

(ii) Bisaharir Gan

(iii) Mare-Gan and

(iv) Paddapuranar Gan.

There is a Modern form of Ojapali which is called Api Ojapali (Female Ojapali). This form of Ojapali is formed by women. The Api Ojapali is confined to only Nalbari district. It is consists of Oja, dianapali and palis. This form of Ojapali strictly follows the line of the Biyal-Gowa Ojapali. The Oja of the Api Ojapali troupe wears some certain oranments and she also dressed up in different order. She puts a 'Tilak' of white sandal. She wears a gown and skrit of long sleeves and tie a gamocha or chadar in waist. She puts on a pair of ankelts on her legs. Like Oja, the dainapali a palis also dressed with riha-mekhela and chadar, puts kerus in ear and galpatas in their neck.

Like Oja of the Ojapali, the Oja of the Api Ojapali also maintains the rhythem with the help of anklets, which she wears on her feet. The dainapali and the palis plays small cymbals. The dianapali enchants the andiences with the help of gesture, movements, riddles, proverbs and jockes. Like the other form of ojapali, Api ojapali performs in the various rituals.

The Ojapali is a traditional performing artform of Assam. It is one of the most popular, stylistic and and ritualistic art forms of Assam. It has had considerable influence on Assamese society.

STATUS OF WOMEN IN INDIA

Banashree Das
5th semester

A Great thought in Hinduism,

"When women are honoured the Gods are honoured but where they are not honoured, no sacred rite bestows fruits".

Recognition of the position of an individual in the social system and the authority he or she holds in consequence is the basis of status system. It is historical since in all ages men inherited or acquired status & it is universal because status inheritance or acquisition is recognised commonly in all societies. Here we intend to particularly deal with the status of women in India, seen from one perspective. Ours is a women's era as there is increased conciousness about women's rigth. But seen from another perspective women hardly had successed in bettering their status. Let alone the developing countries like India, women even in developed countries are to achieve parity with men. Be it "politics or civil services, comerce or industry, women are most inadequately represented. And if any women makes it to the top of a profession which is prominently published which clearly shows that it is an exception rather then a rule for woman to make it to the top.

Coming to the status of women in India, one finds that in ancient India women occupied a very honourable place in society. In the vedic Age, husband and wife occupied equal status. But during medieval period, considerable changes took place and the status of women changed from freedom to bondage and from honour to disgrace. In modern times, they are now supposed to be treated equally with men in all walks of life.

In ancient India, a woman was considered as Ardhangini, particularly in Hindu society. She was given high education and she gave advice to man in all walks of life. No ceremony was perfect and complete without her participation.

During the Epis age, the women lost most of their respect and went under the care of men. Many restrictions were imposed on them.

During medieval period, the position of women had gone even lower. Widow marriage were banned. While child marriage become common, evil practice like satis was prevalent.

At present a radical change is coming in Indian society in os far as the status of women is concerned. In every walks of life, they are now claiming equal rights with men. The Indian women have properly rights to remarry, right to claim equal opportunities in all spheres of life. But that doesnot mean that they are now completely liberated. We are not just born women, but are constantly made conscious of our femininity, by society that as women, our movements are severly restricted.

While discussing the status of Indian women, however, we must remember that the status of women particularly depends on the social and religious background. The urban educated women are enjoying privileged

posistion in comparison to their uneducated poor counter parts of rural areas.

Again, the social status of tribal women is much higher than that of their non-tribal counterparts. Many social evils are absent in tribal societies like dowry system.

In conclusion, it may be said that were provision and the reservationof seats for women will not mark in such differnece in the status of women, unless they are willing to improve their status as they are not inferior to their male counterparts. Progessive and liberal women's organisations will have to play more and more vigorous role in bringing the women out from the four walls of their houses.

১। "প্ৰতিখন কিতাপৰ আঁৰত একোজন মানুহ আছে, মানুহৰ আঁৰত প্ৰকৃতি আৰু সামাজিক বাতাবৰণ আছে। অজ্ঞাতসাৰে এই আটাইবোৰ প্ৰভাৱ একোখন কিতাপত প্ৰতিফলিত হয়।"

২। "কামেই উপাসনা কিন্তু হাঁহিয়েই জীৱন. যিজনে জীৱনত সুখ আৰু দুখ দুয়োটাই হৰ্ষমনে গ্ৰহণ কৰিব পাৰে তেওঁহে জীৱনত সৌন্দৰ্য্য ভোগ কৰিব পাৰে।" — লভ।

৩। "কাম কৰিবলৈ মানুহৰ জন্ম হৈছে। যি মানুহে কাম নকৰে, তেওঁ মানুহেই নহয়।" — চৰ্দ্দাৰ বল্লভভাই পেটেল

৪। "দুৰ্ভাগ্য পখি মেলি উৰি আছে আৰু খোজ কাঢ়ি গুচি যায়।" — যোছেফ কনৰাত

৫। "জগতত জীয়াই থাকিবলৈ প্ৰেম আৰু সাহসৰ অতি প্ৰয়োজন।" — এইচ. জি. বন

৬। "সুখ দৈহিক আনন্দ দিয়ে। কিন্তু একমাত্ৰ যন্ত্ৰনাহিহে মানসিক শক্তি বৃদ্ধিত সহায় কৰে।" — মাৰ্চেল প্ৰউস্ত।

৭। "খঙৰ বশীভূত হৈ কাম কৰিব নেপায়। খং কৰি কৰা কামৰ বিষময় ফলৰ কথা চিন্তা কৰি খং দমন কৰিব লাগে।"

৮। "জীৱনটোত যদি ঘাট প্ৰতিঘাটেই নাথাকে তেন্তে সেইটো জীৱনেই হ'ব নোৱাৰে। জীৱনটো হৈছে এটা কলা, ই কলাকাৰ কাপে বিবাজিত। আশা আকাঙ্খাৰ প্ৰেৰণাই হৈছে জীৱনৰ অঙ্গ। ইয়াৰ অবিহনে জীৱনৰ গতি মৰহি শুকাই যায়।" — কন ফুচিয়াচ

৯। "গীতা বিপদ আপদৰ বন্ধু ৰাজনৈতিক আৰু সমাজিক আন্দোলনৰ শান্তি দাতা আৰু মানুহৰ মনৰ ভাব চিন্তাৰ ফলদাতা।" — জবাহৰলাল নেহেৰু নেহৰু।

১০। "চকুৰে নেদেখাজনক অন্ধ বুলিব নোৱাৰি, নিজৰ দোশ ত্ৰুটিবোৰ লুকাই ৰখা জনকহে প্ৰকৃতাৰ্তত অন্ধ।" — জবাহৰলাল

১১। "ধন হেৰালে একোৱেই নেহেৰায়, স্বাস্থ্য হেৰালে সম্পদ হেৰায়, কিন্তু চৰিত্ৰ হেৰালে সকলো খিনিয়ে হেৰায়।" — চক্ৰেটিছ — মহাত্মা গান্ধী।

১২। " আত্মনিন্দা কৰিব জানিলে পৰনিন্দাৰ পাকত নপৰে।"

১৩। "বন্ধুত্ব হৈছে দুটা দেহৰ কাম কৰা এটা আত্মা।"

১৪। "কুসংস্কাৰেই হ'ল পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ গভীৰ বোজা।" — স্বামী বিবেকানন্দ। — এৰিষ্টটল।

১৫। "মূৰ্খ আৰু অজ্ঞানীয়ে সত্য কি বস্তু নাজানে।" — ডঃ সৰ্বপল্লী ৰাধাকৃষ্ণন — বুদ্ধদেৱ।

Name : Sima Barman
Class : B.A. 3rd sem

THE KILLER

Sunanda Saha
1st Semester

Secrets walked in through my door, And once again happiness third walking its way back to me. They third making me embrace it again but I ran away from the room lit my chandeliers of glittering sunlight to the deserted plaza of ghastly memories and of that so longed pain. Stabled and murdered by some long lost paralyzing happiness.

My heart is afraid of the sound of laughter and of the sweet little illusory promises of a beeter tommorow. When the whole world is drugged by the deadly morphine of a faint little speck of hope,

I remain curled up in my venomous little world of yesterday....

Happiness, the mistress of all hearts, spreads herself over the silky bid of purple and paints her nails a bright red.

A wordless look from her and you know she is where the peace of your entrie being rests. Her silent pleas to have you sat by her for the rest of the night.

Plants you there at her feet, measurized as a fly cought under remath an innocent beam of light. In no time, my comrade, will she have you hanging an every word of hers.

In no time shall your heart be hung on every expression of sound that her flawless mouth forms, Your eyes gaze down at her unblemished, heavenly. features and marvel at her childlike innocence.

And just when you think you're in love with her, will she stab a blade of unexpected.

Infidelity and watch you bleed yourself to a painless death.

But pain, dear mate, is not a turncoat. She is like a lioness standing upright with open paws lookig through the horizon awaiting the very sights and sounds of her fragile kill. She waits you and at her sight, you know your end is near.

Yes, she awaits you and lures you not with lasting smiles and words painted golden with hopes and mindless laughter.

And unlike happiness, she drives a blade into your heart and not your back and savors the sight of your body lying dead with pain.

I am no poet, my dear charming words my heart does not muse.
I have a heart much like yours.
I have a heart much like yours.
But now you know that between pain and happiness,
The former will i choose.

MY LIFE

Samidul Haque
H.S. First Year (Arts)

Life is tough
You are not to survive
if you give up
fight and fight along
Till you prove you are right
problems will arise, but face it
with valour
They make you sad but
brings along strength with it.
Honesty is dying in this devils world
Truth is being killed
lie is the only shield
Dishonesty shines
when all roads are closed
God is always there to find your way.

MY MOM

Susmita Purkayastha
5th semester

Tiny footprint, in the Sand.
Fingernails on a Tiny hand.
Small heartbeats, with lost of love.
Wings spread wide, like Dove.
Sit back, close your eyes hear her speak,
She's whisperying that you'll meet.
Again Another Day,
Sun dried Smiles, in the sky,
A quick hello with a long good bye.
It hurts I know but remember
This
She's skilled life's pain and Gotten Bliss.
I feel your pain and know you're Sad,
But she's watching, the Best Mom
She Ever had.

HER HIGHNESS

Parth Protim Choudhury
B.A. 4th Sem.

I saw the photograph
(Or I dream'd)
Coloured but gorgeous
A lady with brooches and pearls

I bowed to her
because I was amazed!
Amazed to see how beatiful a woman can be
Beneath those colours
I knew right there and then
She is the most beautiful a woman can be
How couldn't she...
She would remain beautiful
For rest of the world (or rest of the hearts)
She is not Lancasterian or a Royal
She is above all identies
.... only Diana...
Suddenly I woke up
Saw the photograph
How beautiful a woman could be....

(Dedicated to the Honourable Diana Spencer, Princess of wales)

A TIMELY UTTERANCE / A NOBLE SERVICE

Suparna Sinha
1st Semester

The view of a wounded soldier,
Resting besides stones and boulders,
Made my heart dejected-
On counter attack, his body turned defaced.
Could not hold my tears further,
As I approach'd towards hima nearer and nearer,
I caught sight of his skir ivory
And held it with glory,
Then uttered in a breaking voice,
"Sire, may I have the choice-
of dwindling your throb?"
Replied he with a nod.
Beheld crimson eyes of he,
Immess wourd too in his knee,
vain went my trials to thwart
The flow of the gushing blood.
Still I din't lose hope,
for his recovery's scope,
Found I a cotton-piece-
On turning back, saw him sneeze.
I slowby cleared up the dirt,
Then saw him slightly hurt,
But kept on covring it-
Till it was all fit.
For first aid, I tore
A part of my frock, but feared -
If 'twas fair like this -
So prayed to God towards the morningbliss.
I then gathered courage,
And faith in haze,
Did what I could,
When he awoke, I replenished food.
Then I took leave of him,
And solicited him to rest in my inn,
Went I to the town –
To call in a surgeon.
After disembarkation, he treated –
with cheers, he greeted –
said he, "The soldier's fine –
Cause regular attempts pf mine."
I thanked him cheerfully,
For his act of labouing devotionally,
The very moment my mind filled
With perception of preserving him as a shield.

Kaleidoscope

O ! Guwahati

Deepar Bill

Cityscape at night
Dr. Ajoy Mitra

Water Woes
Dr. Rani Mudiar Deka

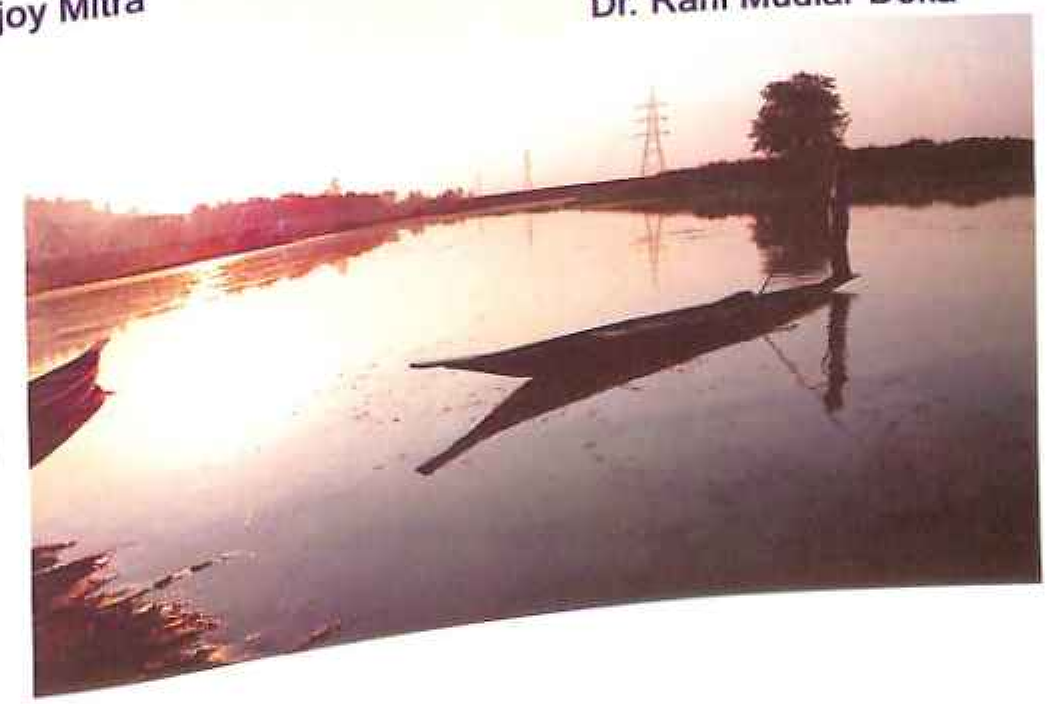

Deepar Bill

Kaleidoscope

Nature's Bounty 1
Anuradha Baruah Saikia

Nature's Bounty 2
Dr. Ajoy Mitra

Nature's Bounty 3
Dr. Ajoy Mitra

Kahua-
Autumn's Gift
Dr. Ajoy Mitra

Kaleidoscope

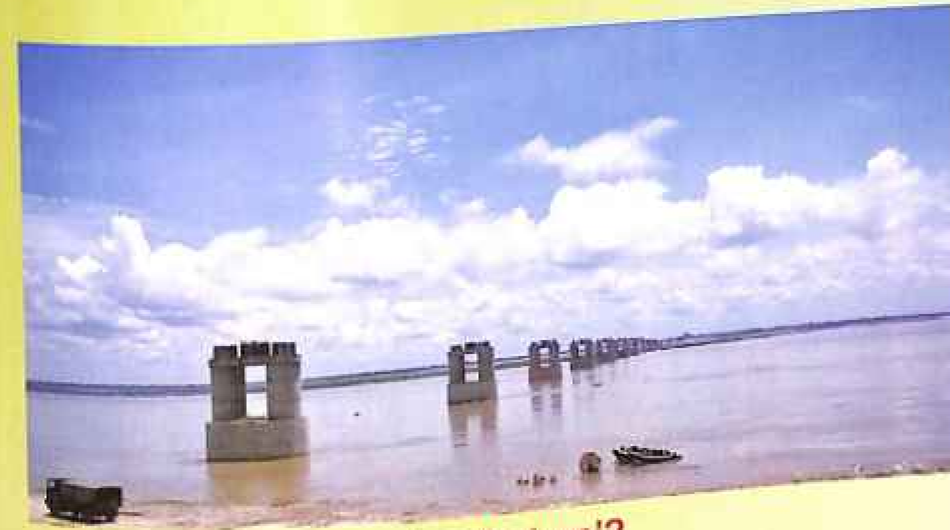

'Taming Nature'?
Bondita Baruah

Pink Splendour
Bondita Baruah

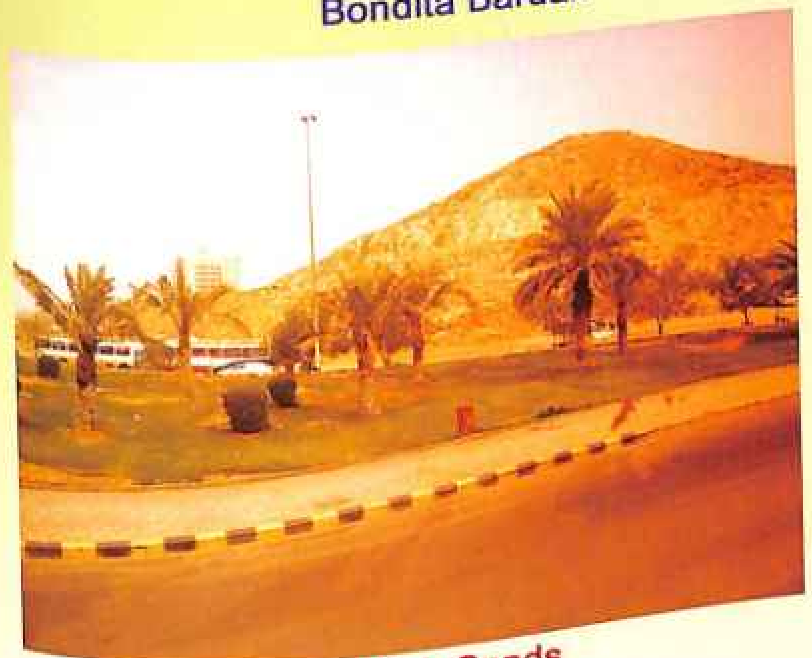

Arabian Sands
Jabin Akbar

Scarlet Seeds
Bondita Baruah

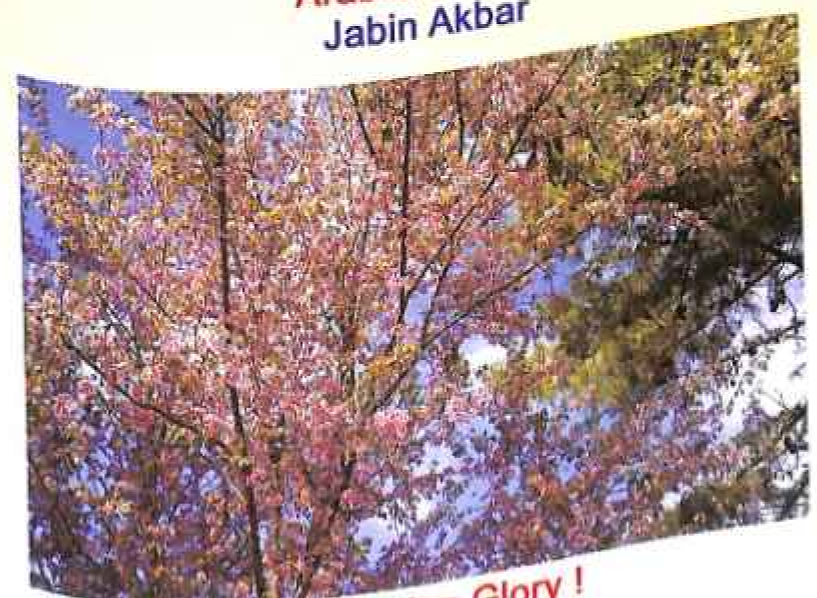

Crownning Glory !
Anuradha Baruah Saikia

Kaleidoscope

Revolutionary Creations at Chandubi

Contributed by Dr. Sunita Agarwalla

Sand Bags

clay

Plastic

clay

Tyres and bottles

Some Moments

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ত আয়োজন কৰা গ্ৰন্থমেলা

প্ৰাচীৰ পত্ৰীকা 'প্ৰেৰণা'ৰ উন্মোচন

চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেলৰ জন্মদিবস উদ্‌যাপন

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ

প্ৰাচীৰ পত্ৰীকা 'সৃষ্টি'ৰ উন্মোচন

Parent's Meet

Some Moments

মিছ দিশপুৰ জেচমিনা অখটাৰ

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কম্পিউটাৰ কেন্দ্ৰ

Extension Education

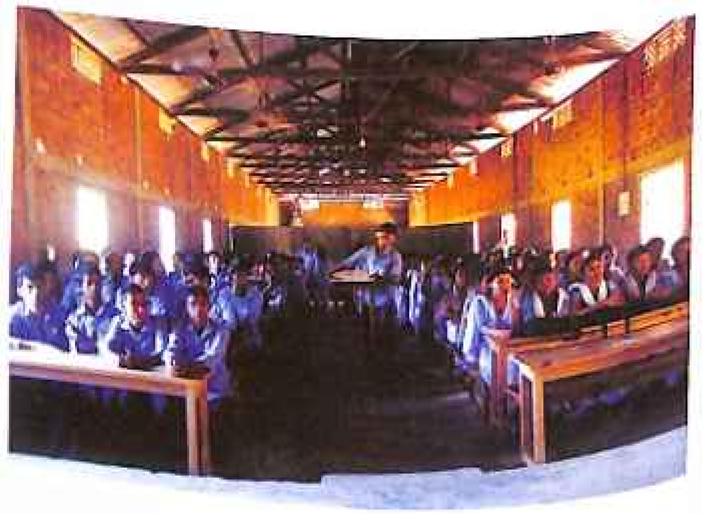

Extension Education

Communal Harmony Day

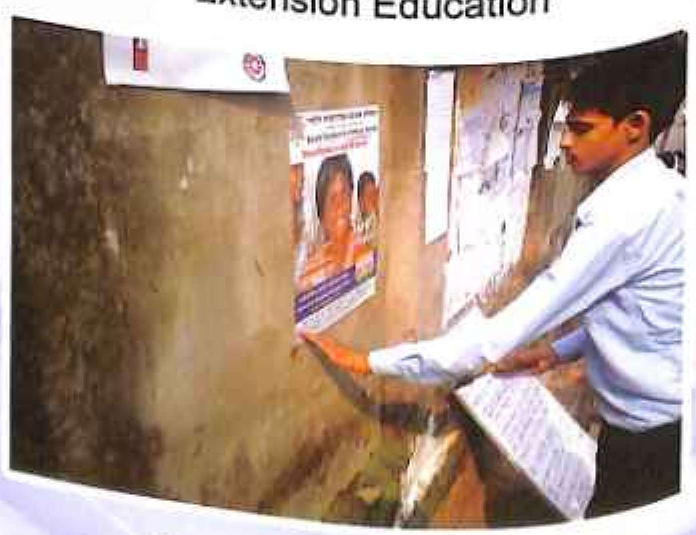

Communal Harmony Day

Some Moments

শিক্ষা মূলক ভ্ৰমন বৰদোৱা

শিক্ষা মূলক ভ্ৰমন বৰদোৱা

প্ৰতিষ্ঠা দিৱস

প্ৰতিষ্ঠা দিৱস

নবাগত আদৰনি সভা

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত প্ৰিয়ংকা ভৰালী

Some Moments

নবাগত আদৰনি সভাৰ কেইটিমান মুহূৰ্ত

Hindi Section

रवीन्द्रनाथ ठाकुर

Banoshree Das
6th Sem (Arts)

कविवर रविन्द्रनाथ ठाकुर कुछ महान कवियों में से एक है। उन का जन्म सन 1861, 7 मई को कोलकाता में हुआ था। भारत में सबसे पहले नोवेल पुरस्कार प्राप्त करने वाले वह पहले व्यक्ति थे। उनके सबसे प्रसिद्ध गीतों की पुस्तक का नाम "गीताजंली" है। यह पुस्तक नोबेल पूरस्कार के लिए भेजा गया था। तथा उन्हें इसी साहित्य की वजह से पुरस्कार मिला था।

वह अपनी कविताएँ बंगाली में लिखते थे तथा खुद ही अंग्रेजी में अनुवाद करते।

रविन्द्रनाथ एक महान कवि होने साथ-साथ एक महान रचनाकार, साहित्यकार, नाट्यकार तथा कलाकार भी थे। तथा इन सबसे आगे वे एक सच्चे देश भक्य थे। उन्होंने कोलकता में "शांतिनिकेतन" की स्थापना की जहाँ आज देश - विदेश से लोग पढ़ने के लिए आते है। यह तक कि भारत के पूर्व प्रधान मंन्त्री स्वर्गीय इंदिरा गाँधी ने भी शांतिनिकेतन से अपना शिक्षा ग्रहण की।

हमारे राष्ट्रीय गीत जन गन मन, के रचनाकार रविन्द्रनाथ ठाकुर थे। कालिदास के बाद रविन्द्रनाथ का नाम लिखा जाता है। वे भारत के "शेक्सपीयर" क नाम से जाने जाते है।

चंण्डीगढ़ में एक प्रसिद्ध ठाकुर भवन है। दिल्ली में एक ठाकुर बगीचा है और उनके नाम पर एक आर्ट गेलरी भी है।

तथा हम यह कह सकते है रविन्द्रनाथ ठाकुर अपने आप में एक परिपुर्ण व्यक्ति थे जो विशेषता ओं से युक्त थे। उनका नाम भारतीय साहित्य में सवर्ण अक्षरों में लिखा जा चुका है जिसे कोई भी मिटा नही सकेगा।

वे आज हमारे बीच नही है फिर भी वे हमेशा सूर्य की तरह चमकते रहेंगे तथा हम सभी उनकी रचनाओं से प्रेरित होते रहेंगे।

*****

खेल- कूद का महत्व

Banoshree Das
6th Sem (Arts)

हम सभी जानते है कि खेल - कूद का हमारे जीवन में बहुत महत्व है। इन दिनों हमें अपने - अपने लक्ष्यों की प्राप्ति के लिए जीवन में खिलाड़ी की भावना से खेल खेलना आवश्यक है। खेल-कूद से शारिरिक विकास के साथ-साथ मानसिक विकास भी होता है। न खेलने की स्थिति में शरीर रोगी, दूर्बल तथा आलसी हो जाता है। इन सबका दुष्परिणाम यह होता है कि मनुष्य में सोचने समझने की शक्ति समाप्त हो जाती है।

विभिन्न खेल जैसे क्रिकेट, फुटबॉल आदि से एकता बढ़ती है और साथ ही समझौता भी बढ़ता है। इसका प्रभाव हमारे जीवन में थी पड़ता है। हम कोई भी कार्य उसमें भी हमें एकता की जरुरत होती है। शतंरज जैसे खेल से हम में सोचने - समझने की शक्ति बढ़ती है कि अपने लक्ष्य को पाने के लिए अगलाकदम कया होना चाहिए। इसी तरह प्रत्येक खेल का हमारी जिंदगी में प्रभाव पड़ता है। खेल-कूद में हार जीत का सहर्ष झेलने की आदत लगती है। खेल मनुष्य की साहस, विश्वास आदि की शिक्षा प्रदान करते है। खोल - कूद हमारे शारीरिक और मानसिक विकास के साथ-साथ हमें मनोरंजन भी प्रदान करते है। अत: सभी को इसे अपनाना चाहिए। खोलो से हो तो मनुष्य सुख-दूख में एक-समान रहना सीखता है। अत: खेल हम सभी के जीवन के लिए अनिवार्य है।

*****

প্ৰতিবেদন

প্ৰ তি বে দ ন

উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

মোৰ প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে যি সকল প্ৰথিত যশা দূৰদৰ্শী ব্যক্তিৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰমৰ মাজেৰে উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ গুৱাহাটীৰ মাজমজিয়াত উচ্চ মানৰ শিক্ষাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ে গঢ় লৈ উঠিছে, সেই সকল অজান বৰেণ্য ব্যক্তিলৈ মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো আৰু লগতে সমূহ দিশপুৰীয়ান আৰু "অৰুণ"ৰ পৰিয়াল সকলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে মই 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ সুযোগ পাওঁ। ছাত্ৰ একতা সভাৰ অন্য সদস্য সকলৰ সহযোগত পাঁচদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ বৰ উলহ-মালহেৰে অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সকলোবোৰ অনুষ্ঠান অতি সুকলমে অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ পাই আমি নিজকে গৌৰববোধ কৰিছোঁ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ অন্তিমদিনা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান 'উদ্বোধন কৰে শ্ৰীযুত সোমনাথ বৰা (ওজা) দেৱে'।

ইয়াৰ পিছত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাঙ্গনত সৰস্বতী পূজা বৰ উলহ-মালহেৰে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষাগুৰু সকলে বীনাপাণিৰ চৰণত একান্ত ভক্তিৰে পুষ্পাঞ্জলি অৰ্পণ কৰে।

বিগত বছৰৰ ২৮ আগষ্টৰ দিনা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস বৰ উলহ-মালহেৰে উদযাপন কৰা হয়। ইয়াৰে কিছুদিন পিছত নৱাগত আদৰণি সভা অনুষ্ঠিত কৰি নতুন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক মহাবিদ্যালয়লৈ আদৰণি জনোৱাৰ সুযোগ পাওঁ। দিনযোৰা কাৰ্য সূচীৰে নৱাগত আদৰণি সভা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠন আয়োজন কৰা হৈছিল। অনুষ্ঠানত বিশিষ্ট অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকে 'ডঃ স্বপ্না দেৱী' বাইদেউ। উক্ত অনুষ্ঠানটি বৰ সুন্দৰকৈ অনুষ্ঠিত হৈ যায়। তাৰ বাবে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা ছাৰ-বাইদেউলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ থাকিল।

মোৰ কাৰ্যকালত বিভিন্ন প্ৰকাৰে দিহা-পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰি মোক সহায় কৰা বাবে শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ডঃ অমৰ শইকীয়া ছাৰ, তত্বাবধায়িকা ডঃ জয়জ্যোতি গোস্বামী বাইদেউ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰীক মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। মই মোৰ সকলো বন্ধু-বান্ধৱী, ছাত্ৰ একতা সবাৰ সমূহ সদস্য আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মচাৰীয়ে বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায় আগবঢ়োৱা বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

সদৌ শেষত মই মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভূল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিছো আৰু 'অৰুণ'ৰ দীৰ্ঘজীৱনৰ কামণা কৰি মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিছোঁ।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা

মনোজ ঠাকুৰীয়া
উপ-সভাপতি
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভা

প্ৰ
তি
বে
দ
ন

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে মই সমূহ দিশপুৰীয়ান আৰু অৰুণৰ পৰিয়ালবৰ্গলৈ
আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰি মই সাধাৰণ সম্পাদকৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদনখন আৰম্ভ কৰিলো।
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ নিৰ্বাচনত যি সকল
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মোক ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত নিৰ্বাচিত কৰিলে তেওঁলোক
সকলোকে আৰু মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে সমূহ ছাৰ-বাইদেউ সকললৈ প্ৰতিবেদনৰ
আৰম্ভণিতে মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো।
মই ৭/১১/২০১৩ তাৰিখে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে
দায়িত্ব ভাৰ গ্ৰহণ কৰে। তাৰ কেইদিনমানৰ পিছতে মই মোৰ প্ৰথম কাৰ্য হিচাপে বিগত
বছৰৰ দৰে এই বছৰো ২৭ জানুৱাৰী পৰা ৩১ জানুৱাৰী ২০১৪ লৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ
প্ৰতিভা বিকাশৰ অৰ্থে উলহ মালহেৰে 'বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ আয়োজন কৰিছিলো।
২৭ জানুৱাৰী তাৰিখে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ আৰম্ভণিৰ দিনা ৰাতিপুৱা ৮-৩০ বজাত পতাকা
উত্তোলন কৰে মহাবিদ্যালয় মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° অমৰ শইকীয়া দেৱে। তাৰ পিছত
স্বহীদ তৰ্পন কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ উপধ্যক্ষা ড° নন্দিনী বৰুৱা বাইদেউৱে। ইয়াৰ পিছত
খেল পথাৰ উদ্বোধন কৰে বিশিষ্ট ক্ৰীড়াবিদ শ্ৰীমতী চুমি ৰয় বাইদেউৱে। উদ্বোধনী অনুষ্ঠানৰ
লগে লগে 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বিভাগীয় সম্পাদক-সম্পাদিকাসকলে বিভিন্ন দিশৰ লগত
সংগতি ৰাখি প্ৰতিযোগিতা সমূহ আৰম্ভ কৰে। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ অন্তিম দিনা ৩১
জানুৱাৰী তাৰিখে সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান উদ্বোধন কৰে বৰেণ্য শিল্পী, বিশিষ্ট ঢোল বাদক
শ্ৰীযুত সোমনাথ বড়াদেৱে। ইয়াৰ পিছত ঠিক ১২ বজাৰ লগে লগে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ
ড° অমৰ শইকীয়াদেৱৰ সভাপতিত্বত এখনি মুকলি সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয় আৰু তাতেই
মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বিভিন্ন বিভাগৰ খেলসমূহত শীৰ্ষস্থান দখল কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সমূহক
বঁটা বিতৰণ কৰাৰ লগতে ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ 'অৰুণ' উন্মোচন কৰা হয়।

ইয়াৰ কিছুদিন পিছত ৪ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৪ তাৰিখে সৰস্বতী পূজা প্ৰতি বছৰৰ
দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত অতি উলহ মালহেৰে উদ্‌যাপন কৰা হয় আৰু আমাৰ কাৰ্যকালৰ
ভিতৰতে উক্ত দিনা প্ৰথম বাৰৰ বাবে আমি 'বিউতি কন্টেষ্ট' পাতো আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ
বহুতো ছাত্ৰীয়ে ভাগ লয়।
ইয়াৰ কিছুদিন পিছত ২৮ আগষ্ট ২০১৪ তাৰিখে মহাবিদ্যালয় ষট্‌ত্ৰিংশত্তম প্ৰতিষ্ঠা
দিবসটি অতি উলহ মালহেৰে পালন কৰা হয়। মহাবিদ্যালয়ৰ পতাকা উত্তোলন কৰে
মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া দেৱে।
ইয়াৰ পিছতে ৬ ছেপ্তেম্বৰ ২০১৪ তাৰিখে দিনযোৰা কাৰ্য্যসূচীৰে "নৱাগত আদৰণি"
সভাৰ আয়োজন কৰা হয়। উক্ত দিনা অধ্যক্ষ্য মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া দেৱৰ নেতৃত্বত
এখন মুকলি সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।
মুকলি সভাত মূল্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকে ভূতত্ববিদ ড° স্বপ্না দেৱী আৰু

বিশিষ্ট নাট্যকাৰ, অভিনেতা, পৰিচালক তথা অসম নাট্য সন্মিলনৰ প্ৰাক্তন সভাপতি শ্ৰীযুত দুলাল ৰয় দেৱে সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান
উদ্বোধন কৰে।
মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱা সুকলমে চলাই নিয়াৰ বাবে মোৰ প্ৰতিটো পদক্ষেপত দিহা পৰামৰ্শ দি সহায় কৰা মাননীয়
অধ্যক্ষমহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া ছাৰ, ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্বাৱধায়িকা ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী বাইদেউ আৰু সমূহ শিক্ষাগুৰু
সকললৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।
সদৌ শেষত, মই মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ।
শেষত, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ শিখৰলৈ কৰা যাত্ৰা শুভ হওঁক তাকে কামনা কৰি মই মোৰ চমু প্ৰতিবেদন
সামৰণি মাৰিছোঁ।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম

শ্ৰীঅৰুণ জ্যোতি বৰা
সাধাৰণ সম্পাদক, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

প্ৰতিবেদন

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে মই সমূহ দিশপুৰীয়ান আৰু অৰুণৰ পৰিয়ালবৰ্গলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰি সহঃসাধাৰণ সম্পাদকৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদনখন আৰম্ভ কৰিলো।

মই দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিয়ে তাৰ কেইদিনমান পিছতে আমাৰ প্ৰথম কাৰ্য্য হিচাপে এই বছৰো ২৭ জানুৱাৰীৰ পৰা ৩১ জানুৱাৰী, ২০১৪ লৈ উলহ-মালহৰে 'বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ'ৰ আয়োজন কৰিছিলো। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহখন চলায় নিবলৈ মই সাধৰণ সম্পাদকক যিমান পাৰিছিলো সহায় কৰি মহাবিদ্যালয় সপ্তাহখন সুচাৰুৰূপে চলাই নিছিলো।

ইয়াৰ কিছুদিন পিছতে ৪ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৪ তাৰিখে "সৰস্বতী পূজা" প্ৰতিবছৰৰ দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত অতি উলহ-মালহেৰে উদ্‌যাপন কৰা হয়। সৰস্বতী পূজাখন চলাই নিয়াত মোক সহায় কৰা সৰস্বতী পূজাৰ তত্বাবধায়ক মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু খগেন চন্দ্ৰ বড়ো ছাৰক আৰু সৰস্বতী পূজাৰ আহ্বায়ক মণ্ডলীয়ে মোক যি দিহা পৰামৰ্শ দি পূজাভাগ চলাই নিয়াত সহায় কৰাৰ বাবে মই সকলোকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

ইয়াৰ কিছুদিন পিছতে ৬ ছেপ্তেম্বৰ, ২০১৪ তাৰিখে দিনযোৰা কাৰ্য্যসূচীৰে "নৱাগত আদৰণি" সভাখন আয়োজন কৰা হ'য়। উক্ত সভাখন আমি উলাহ-মালহেৰে আৰু সুকলমে পালন কৰিছিলো।

মোৰ কাৰ্য্যকালৰ সময়ছোৱা সুকলমে চলাই নিয়াত মোৰ প্ৰতিটো পদক্ষেপতে দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় কৰা মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া ছাৰ, ছাত্ৰ-একতা সভাৰ তত্বাবধায়িকা ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী বাইদেউ আৰু সমূহ শিক্ষাগুৰু সকললৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। আনহাতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিজন সদস্যক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো, লগতে যিসকল মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী সকলো সময়তে মোৰ লগত থাকি সহায়-সহযোগ কৰিছিলে তেওঁলোক আৰু বিপুল, ৰবীন্দ্ৰ, বাহাৰুলক, বিশেষ ভাৱে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিছো। শেষত, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ কামনা কৰি মই মোৰ চমু প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ-একতা সভা

ইতি -
অজয় দাস
সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক

প্ৰতিবেদন

সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰী-ছাত্ৰী, শিক্ষক তথা কৰ্মীবৃন্দলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ "২০১৩-১৪" বৰ্ষৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে মোক নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে সকলোলৈ ধন্যবাদ জনালোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ 'অৰুণ' আলোচনীখনে সূদীৰ্ঘ ১৮ বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ 'অৰুণ' আলোচনীখনে ... পৰা এটা "অৰুণ" আলোচনীখন সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নিজৰ মনৰ কথা প্ৰকাশ কৰিব পৰা এটা মাধ্যম। এই ছেগতে প্ৰতিবেদন লিখাৰ সুযোগকন দিয়াৰ বাবে আলোচনী সম্পাদকলৈ ধন্যবাদ জনালোঁ।

সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে ঃ- ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদক দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত মই মোৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্যবোৰ কৰি গৈছিলো। পোন প্ৰথমে এই দিশটোৰ ওপৰত বিশেষ একো জ্ঞান নাছিল যদিও সম্পাদকৰ দায়িত্বত থকা সময়খিনিত বহু জ্ঞান অৰ্জন কৰিব পাৰিছো। এই সময়ছোৱাত সকলোৰে সহায় সহযোগিতাত মই মোৰ কৰ্তব্যসমূহ কৰি গৈছিলো। সম্পাদকৰ দায়ীত্বত থকা সময়ছোৱাৰ কিছুমান ক্ষেত্ৰত সফলতা পাইছো, যদিও ব্যৰ্থতাত দুখী। অজানিতে কৰা ভূলবোৰৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিছো।

অতিথিৰ পদধূলা ঃ- বিগত বছৰৰ দৰে এইবছৰো মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত উদ্বোধক হিচাপে বিশিষ্ট লোক শিল্পী (ঢোল-বাদক) শ্ৰীযুত সোমনাথ বড়া (ওজা) দেৱক আদৰি অনা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ সুচাৰুৰূপে হৈ যায়। নৱাগত আদৰণি সভাৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ উদ্বোধক আছিল বিশিষ্ট নাট্য পৰিচালক শ্ৰীযুত দুলাল ৰয় দেৱ।

আমাৰ গৌৰৱ, মোৰ গৌৰৱ ঃ- আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত সাংস্কৃতিক বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি সফলতা অৰ্জন কৰে। মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাতে গুৱাহাটী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃৰাজ্যিক MEDI FESTIVEL ৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতাত ২ টা ব্ৰঞ্জৰ পদক আৰু ১ টা সোণৰ পদক, কে.চি দাস কমাৰ্চ কলেজত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃমহাবিদ্যালয় খগেন মহন্তৰ গীতৰ প্ৰতিযোগিতাত ২ য় পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। তদুপৰি গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত হোৱা আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱতো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে ১ টা ৰূপৰ আৰু ১ টা ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ সন্মান কঢ়িয়াই আনিবলৈ সক্ষম হয়।

শলাগৰ দলিচা ঃ- মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত নানা-ধৰণৰ দিহা পৰামৰ্শ, সহায়-সহযোগিতাৰে অনুষ্ঠান সমূহ পৰিচালনা কৰাত সহায় কৰা সাংস্কৃতিক বিভাগৰ তত্বাবধায়ক মাননীয় সঞ্জীৱ শৰ্মা ছাৰলৈ মই ধন্যবাদ জনাইছোঁ। আনহাতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-একতা সভাৰ প্ৰতিজন সদস্যক মোৰ ধন্যবাদ যাচিলোঁ। লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ, উপাধ্যক্ষা, তত্বাৱধায়িকা সমূহ দিশপুৰীয়ান আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ 'অৰুণ' লৈ মোৰ হিয়াভৰা শুভেচ্ছা আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি প্ৰতিবেদন ইয়াতে সামৰিলো।

শ্ৰীকৌশিক বৰা
সাংস্কৃতিক সম্পাদক
ছাত্ৰ একতা সভা

প্র
তি
বে
দ
ন

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

১৯৭৮ চনত যিগৰাকী স্বনামধন্য চিৰস্মৰণীয় ব্যক্তিয়ে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় স্থাপন কৰিছিল সেই গৰাকী চিৰসমস্য অতি শ্ৰদ্ধাৰ ব্যক্তি গৰাকীক প্ৰণিপাত জনাইছোঁ। আত্মস্বাৰ্থত নিস্পৃহ যিসকল মহানুভৱ ব্যক্তিৰ আপ্ৰাণ চেষ্টাত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দৰে এক মহান গৌৰৱময় শিক্ষানুষ্ঠান সৃষ্টি হ'ল— সেই সকললৈ পোন প্ৰথমেই মোৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপাত্ৰ 'অৰুণ'ত সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন লিখিবলৈ পাই মই আনন্দ প্ৰকাশ কৰিছোঁ। এই প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে অসমৰ প্ৰতিগৰাকী শ্বহীদলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন বহু কষ্টৰ মূৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ পোৱা বাবে মই নিজকে ধন্য মানিছো। এখন আলোচনীৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয় এখনৰ পৰিচয় পোৱা যায়। এনে এখন আলোচনী প্ৰকাশ কৰিবলৈ যাওঁতে বহুতো সমস্যাৰ সন্মুখীন হোৱাৰ উপৰিও কষ্ট স্বীকাৰ কৰিব লগা হয়। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৩-২০১৪ বৰ্ষ 'অৰুণ' আলোচনীখন প্ৰকাশ হৈছিল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰা নিৰ্দিষ্ট সময়ত লেখাবোৰ পোৱা নগৈছিল আৰু যিবোৰ লেখা পোৱা গৈছিল তাৰে কিছুসংখ্যক আলোচনীৰ বাবে উপযুক্ত নাছিল। গতিকে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰৱৰ্তী সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মই অনুৰোধ জনাইছো, তেওঁলোকে যেন উপযুক্ত সময়ত লেখাসমূহ সুন্দৰভাৱে লিখিবলৈ প্ৰয়াস কৰে। যাৰ সহায়ত তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়খনৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰাত অৰিহণা যোগাব পাৰিব।

প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰোঁতে সহায় সহযোগিতা আৰু পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰা ব্যক্তি সকললৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছো। এই সুযোগতে মই দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় মাননীয় ড° অমৰ শইকীয়া ছাৰক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো, কাৰণ তেখেতৰ অনুমতি আৰু সু-পৰামৰ্শ অবিহনে আমাৰ আলোচনীখন সম্পূৰ্ণ হৈ নুঠিলহেঁতেন। লগতে মোৰ তত্বাৱধায়িকা মাননীয়া জেবিন আকবৰ বাইদেউ ওচৰতো চিৰকৃতজ্ঞ, কিয়নো তেখেতৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা, সহায়-সহযোগিতা আৰু সু-পৰামৰ্শ অবিহনে আমাৰ এই কাৰ্য্য ফলপ্ৰসু নহ'লহেঁতেন। মোক প্ৰতিতো কামতে উৎসাহ-উদ্দীপনা দিয়া প্ৰতিগৰাকী ছাৰ-বাইদেউক, কৰ্মচাৰীবৃন্দক মই শলাগৰ শৰাই আগবঢ়ালো। ইয়াৰ উপৰিও মোৰ লগত প্ৰতিটো কামতে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মোৰ সতীৰ্থসমকলক মোৰ আন্তৰিক মৰম জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো, কিয়নো তেওঁলোকৰ সহায়ৰ অবিহনে এনে এটা মহান অনুষ্ঠানলৈ সেৱা আগবঢ়াবলৈ মই সুযোগ নাপালোহেঁতেন। লগতে আলোচনীখন উৎকৃষ্ট ৰূপ দিয়াত সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা বেটুপাতৰ শিল্পীক প্ৰীতিৰে শলাগ ল'লো। লগতে আলোচনীখন সুশ্ৰী ৰূপত উলিয়াই দিয়াত অফচেত প্ৰেছৰ স্বত্বাধিকাৰী আৰু লগতে প্ৰেছৰ সমূহ কৰ্মকৰ্তালৈকে মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই সহৃদয়তাৰে আগবঢ়ালো। ভাবাৰ অংগেণত মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ 'অৰুণে' অকণমান হ'লেও অপূৰ্ণতাপুৰ কৰি ভাষা ও সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰি তুলিব।

প্র
তি
বে
দ
ন

সাহিত্য সম্পাদকৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে যিসকল স্বনামধন্য ব্যক্তিয়ে স্বদেশ আৰু জাতিৰ হকে নিস্কামভাৱে কাম কৰি গ'ল সেইসকল মহান বীৰপুৰুষলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ যাৰ অপৰিসীম ত্যাগ আৰু শ্ৰমৰ বিনিময়ত আজিৰ দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় থিয় হৈ আছে জ্ঞান আৰু সাধনাৰ বোধিবৃক্ষ হিচাপে।

সুদীৰ্ঘ সাতত্ৰিশটা বসন্ত অতি গৌৰৱেৰে অতিক্ৰম কৰা দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সাহিত্য সম্পাদক হিচাপে সেৱা আগবঢ়াবলৈ দিয়া শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু, নিৰ্বাচকমণ্ডলী তথা মোৰ সতীৰ্থ বন্ধু-বান্ধৱীসকললৈ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

"Literature is a creative art written by a creative artist"
— Hudson

শব্দ আৰু অৰ্থৰ মিলনকে সাহিত্য বোলে। শব্দৰ ব্যঞ্জনা আৰু অৰ্থৰ স্পষ্টতাৰে একোখন ৰচনাৰ সমষ্টিয়ে সাহিত্যক মহীয়ান কৰি তোলে। অৰ্থবহুল শব্দ আৰু শুৱলা শব্দ গাঁঠনিৰে হৃদয়গ্ৰাহী সাহিত্য ৰচনা কৰিব পাৰি। এনে সাহিত্যৰ সৃষ্টিত নেৰা-নেপেৰাকৈ লাগি থকা লোকসকলকেই সাহিত্যিক বোলা হয়। সাহিত্য "Creative art" হোৱা হেতুকে সাহিত্যিক সকলে তেওঁলোকৰ তথ্য সমৃদ্ধ লিখনিৰে সমাজত সত্য প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ চেষ্টা কৰাটো দৰকাৰ।

সাহিত্যৰ জৰিয়তে সমাজৰ লোকসকলৰ মনৰ কথা, সুখ-দুখ, হাঁহি-অশ্ৰু, বিভিন্ন সমস্যাৰে জৰ্জৰিত হৃদয়ৰ আৱেগ অনুভূতি প্ৰকাশ কৰি তাৰ সমাধানৰ পথ দেখুওৱাটো নিতান্তই প্ৰয়োজন। সাহিত্যত সমাজৰ প্ৰতিচ্ছবি প্ৰতিফলিত হোৱাটো আৱশ্যক। মানৱ অনুভূতিক জোকাৰি যোৱা সাহিত্য যুগজয়ী সাহিত্য হৈ পৰে। মানৱীয় অনুভূতিয়ে প্ৰাধান্য লাভ কৰে বাবে সাহিত্যক মানৱ জাতিৰ দাপোন বুলি কোৱা হয়। মানুহৰ লগত সমস্যা অবিচ্ছেদ্যভাৱে সাঙোৰ খাই থাকে। আদিম সমাজৰ আহাৰ আৰু আশ্ৰয় প্ৰধান সমস্যা আছিল। সভ্যতাৰ জখলাৰে বগুৱা বাই মহাকাশত খোজপেলোৱা আজিৰ মানুহেও নতুন নতুন সমস্যা সমাধানত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। সাহিত্যৰ জৰিয়তেহে সমস্যা সমাধান কৰি সমাজলৈ পৰিৱৰ্ত্তনৰ ধাৰা বোৱাই অনা সম্ভৱ। সেয়ে মিল্টনে কৈছে —

"The pen is mightier than the sword"

মোৰ কাৰ্যকালৰ বিষয়ে দুষাৰ : (কি কি কৰিছিলো)

মোৰ কাৰ্যকালৰ বিষয়ে দুষাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছৰ পৰাই সৌভাগ্যক্ৰমে, সাহিত্য সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছৰ পৰাই মহাবিদ্যালয়ৰ সাহিত্য বিভাগটোৰ সৈতে ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ পৰিছিলো। কাৰ্য্যকালৰ আৰম্ভনিতেই সাহিত্য বিভাগৰ তত্বাৱধায়িকা শ্ৰদ্ধাৰ ড° মালবিকা ভট্টাচাৰ্য্য মহাশয়াৰ নিৰ্দেশনা তথা সহযোগত মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহত সাহিত্য বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাসমূহ —

১। আমাৰ প্ৰশ্ন তোমাৰ উত্তৰ, (২) কবিতা আবৃত্তি, (৩) বাতৰি পঢ়া, (৪) বিজ্ঞাপন লিখা, (৫) লিমাৰিক আদিৰ আয়োজন কৰিছিলোঁ। প্ৰতিযোগিতাসমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ

প্র
তি
বে
দ
ন

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে মই "অৰুণৰ" পৰিয়ালবৰ্গলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষাগুৰু তথা কৰ্মচাৰী বৃন্দলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। লগতে ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ - একতা সভাৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা বিভাগৰ সহঃসম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচন কৰি দায়িত্ব অৰ্পন কৰাৰ বাবে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ডাঙৰীয়া তথা নিৰ্বাচক মণ্ডলীক মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালো।

মই মোৰ আৰম্ভনিতে পাওঁ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা বিভাগৰ সকলো দায়িত্ব লগতে বিগত বছৰৰ দৰে ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ কাম সমূহ কৰিব পাই মই নথৈ আনন্দিত হৈছিলো। কিন্তু পোন প্ৰথমে মোৰ এই দিশটোৰ ওপৰত বিশেষ একো জ্ঞান নাছিল যদিও সম্পাদিকাৰ সকলো দায়িত্ব হাতত লৈ জ্ঞান অৰ্জন কৰিব পাৰিচিলো আৰু মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ কাৰ্যসূচী সুকলমে চলাইছিলো।

মোৰ কাৰ্যসূচী সুকলমে চলাই নিয়াত ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা বিভাগৰ তত্বাৱধায়িকা নাজনিন আৰা ৰহমান বাইদেউৰ পৰা মই যথেষ্ট সহায় পাইছিলো, তদুপৰি মোৰ কাৰ্যকালত প্ৰশান্ত, হিমজ্যোতি, অনামিকা বা, মুনমী বা, অৰুণ দা আৰু বন্ধু - বান্ধৱী সকলৰ পৰা যথেষ্ট সহায় পাইছিলো। তাৰ বাবে মই সকলোকে ধন্যবাদ যাছিলো। মোৰ কামৰ বাবে বিভিন্ন দিশত দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা বাবে নাজনিন আৰা ৰহমান বাইদেউ তথা মোক সহায় কৰা সকলোৰে আগত মই চিৰ কৃতজ্ঞ। তেওঁলোকে দিয়া সহায় সহযোগীতাৰ বাবে মই মোৰ দায়িত্বখিনি সুকলমে কৰিব পাৰিলো। সদৌ শেষত, মই মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভূল - ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই সমূহ দিশপুৰীয়ানৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছো। লগতে ছাত্ৰ একতা সভা তথা দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মই মোৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা বিভাগৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ-একতা সভা

জয় আই অসম

ৰেখা ৰাণী পাঠক
ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়, ছাত্ৰ- একতা সভা

প্র
তি
বে
দ
ন

সমাজসেৱক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

এই প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় লগতে আমাৰ সমূহ দিশপুৰীয়ান আৰু অৰুণৰ পৰিয়ালবৰ্গলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাই মই সমাজসেৱক সম্পাদক প্ৰতিবেদনখন আৰম্ভ কৰিলো।

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছো যি সকল শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে দিহা-পৰামৰ্শ মোক আগবঢ়াইছি, লগতে মোক যিসকলে সহায় (মুনমী, মনোজ ঠাকুৰীয়া, মৃদুল, অপৰাজীতা, দ্বিপজ্যোতি, হিৰক) আগবঢ়াইছিল তেওঁলোক সকলোলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

এই দায়িত্বভাৰ পোৱাৰ পাছত মহাবিদ্যালয়খনত কেনেদৰে কি কৰিম ভাবিব পৰা নাছিলো। যেতিয়া সমস্যাসমূহ দেখিলো তেতিয়া এটা এটাকৈ তাৰ সমাধান কৰিব ললো। কিন্তু আমাৰ এই সমস্যাবোৰৰ কাৰণে সকলোৱে এক নিৰ্দিষ্ট সময়ত চিন্তা-চৰ্চা কৰিলে নহ'ব। আমি সকলোৱে একলগে ভবা-চিন্তা কৰিব লাগিব। যাতে মহাবিদ্যালয়খন আৰু অধিক উচ্চ মান সম্পন্ন কৰি তুলিব পাৰি। ইয়াত অকল সম্পাদক বুলি তেওঁৰয়ে দায়িত্ব নাথাকে, সকলো দিশপুৰীয়ান সমানে দায়িত্বশীল হোৱা উচিত। তেতিয়া আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো সমস্যা নোহোৱা হৈ উঠিব।

মই মোৰ কাম-কাজ নিৰ্ধাৰিত বাজেটত মহাবিদ্যালয় চাফা কৰা, মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ, নবাগত আদৰণি, মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা দিবস, সমূহ বিভাগীয় কাম সুচাৰুৰূপে চলাই নিছিলো। বহুখিনি কৰিব চেষ্টা কৰিলো, বহুখিনি ৰৈ গ'ল সেইসমূহ সমাধানৰ বাবে সদায় চেষ্টা চলাই যাম। লগতে মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনালো।

শেষত মহানগৰীৰ মাজমজীয়াৰ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ভৱিষ্যত সমূহ দিশপুৰীয়ণৰ ওপৰত, সেয়েহে ইয়াৰ দায়িত্ব সকলোৱে সমানে লোৱাৰ আশাৰে—

জীতেন দাস
সমাজসেৱক সম্পাদক

প্র
তি
বে
দ
ন

MINOR GAMES SECRETARY'S REPORT

At the very begining I would like to extended my heartful thanks to all the teachers, friends & juniors of Dispur College for supporting me to serve as Minor Games secretary for the year 2013-2014.

I would like to thank especially the professor in-charge of my section. Madam Mamoni Kalita for her proper guidance without whom Icould not have accomplished my duties & responsibilities that were bestowed on me. I would also like to thank our honourable principal Sir Dr. Amar Saikia for his co-operation & advice. During the college week festival. I organised the events like volley ball, badminton, Kabbadi, Musical Chair etc... competition like this enables the student to show their talents. It really amazed me to know about their skills.

My college is a home of knowledge & discipline I am glad & honoured to serve my college. However if I have committed any mistake unknowingly during my tenure as a secretary, I request all to kinldy forgive me. I shall be very greatful.

Last but not the least, I would like to thank all the memebr of the Minor Games Body and I wish all very bright and successful future of all the students of the prestigious Dispur College.

"Long live Dispur College"

"Long live Dispur College Student Union"

Saurav Das
Minor Games Secretary

প্ৰ তি বে দ ন

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে মই "অৰুণৰ" পৰিয়ালবৰ্গলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন
কৰিলো। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষাগুৰু তথা কৰ্মচাৰী বৃন্দলৈ আন্তৰিক
কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। লগতে ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ - একতা সভাৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা
বিভাগৰ সহঃসম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচন কৰি দায়িত্ব অৰ্পন কৰাৰ বাবে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ
মহোদয় ডাঙৰীয়া তথা নিৰ্বাচক মণ্ডলীক মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালো।

মই মোৰ আৰম্ভনিতে পাওঁ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা বিভাগৰ সকলো দায়িত্ব লগতে
বিগত বছৰৰ দৰে ২০১৩-১৪ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ কাম সমূহ কৰিব পাই মই নথে
আনন্দিত হৈছিলো। কিন্তু পোন প্ৰথমে মোৰ এই দিশটোৰ ওপৰত বিশেষ একো জ্ঞান
নাছিল যদিও সম্পাদিকাৰ সকলো দায়িত্ব হাতত লৈ জ্ঞান অৰ্জন কৰিব পাৰিচিলো আৰু
মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ কাৰ্যসূচী সুকলমে চলাইছিলো।

মোৰ কাৰ্যসূচী সুকলমে চলাই নিয়াত ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা বিভাগৰ তত্বাৱধায়িকা
নাজনিন আৰা ৰহমান বাইদেউৰ পৰা মই যথেষ্ট সহায় পাইছিলো, তদুপৰি মোৰ কাৰ্যকালত
প্ৰশান্ত, হিমজ্যোতি, অনামিকা বা, মুনমী বা, অৰুণ দা আৰু বন্ধু - বান্ধৱী সকলৰ পৰা যথেষ্ট
সহায় পাইছিলো। তাৰ বাবে মই সকলোকে ধন্যবাদ যাছিলো। মোৰ কামৰ বাবে বিভিন্ন
দিশত দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা বাবে নাজনিন আৰা ৰহমান বাইদেউ তথা মোক সহায় কৰা
সকলোৰে আগত মই চিৰ কৃতজ্ঞ। তেওঁলোকে দিয়া সহায় সহযোগীতাৰ বাবে মই মোৰ
দায়িত্বখিনি সুকলমে কৰিব পাৰিলো। সদৌ শেষত, মই মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা
ভুল - ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই সমূহ দিশপুৰীয়ানৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছো। লগতে ছাত্ৰ একতা সভা
তথা দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মই মোৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা
বিভাগৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ-একতা সভা

জয় আই অসম

ৰেখা ৰাণী পাঠক
ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়, ছাত্ৰ- একতা সভা

প্র তি বে দ ন

সমাজসেৱক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

এই প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় লগতে আমাৰ সমূহ দিশপুৰীয়ান আৰু অৰুণৰ পৰিয়ালবৰ্গলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাই মই সমাজসেৱক সম্পাদক প্ৰতিবেদনখন আৰম্ভ কৰিলো।

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছো যি সকল শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে দিহা-পৰামৰ্শ মোক আগবঢ়াইছি, লগতে মোক যিসকলে সহায় (মুনমী, মনোজ ঠাকুৰীয়া, মৃদুল, অপৰাজীতা, দ্বিপজ্যোতি, হিৰক) আগবঢ়াইছিল তেওঁলোক সকলোলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

এই দায়িত্বভাৰ পোৱাৰ পাছত মহাবিদ্যালয়খনত কেনেদৰে কি কৰিম ভাবিব পৰা নাছিলো। যেতিয়া সমস্যাসমূহ দেখিলো তেতিয়া এটা এটাকৈ তাৰ সমাধান কৰিব ললো। কিন্তু আমাৰ এই সমস্যাবোৰৰ কাৰণে সকলোৱে এক নিৰ্দিষ্ট সময়ত চিন্তা-চৰ্চা কৰিলে নহ'ব। আমি সকলোৱে একলগে ভবা-চিন্তা কৰিব লাগিব। যাতে মহাবিদ্যালয়খন আৰু অধিক উচ্চ মান সম্পন্ন কৰি তুলিব পাৰি। ইয়াত অকল সম্পাদক বুলি তেওঁৰযে দায়িত্ব নাথাকে, সকলো দিশপুৰীয়ান সমানে দায়িত্বশীল হোৱা উচিত। তেতিয়া আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো সমস্যা নোহোৱা হৈ উঠিব।

মই মোৰ কাম-কাজ নিৰ্ধাৰিত বাজেটত মহাবিদ্যালয় চাফা কৰা, মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ, নবাগত আদৰণি, মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা দিবস, সমূহ বিভাগীয় কাম সুচাৰুৰূপে চলাই নিছিলো। বহুখিনি কৰিব চেষ্টা কৰিলো, বহুখিনি বৈ গ'ল সেইসমূহ সমাধানৰ বাবে সদায় চেষ্টা চলাই যাম। লগতে মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনালো।

শেষত মহানগৰীৰ মাজমজীয়াৰ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ভৱিষ্যত সমূহ দিশপুৰীয়ণৰ ওপৰত, সেয়েহে ইয়াৰ দায়িত্ব সকলোৱে সমানে লোৱাৰ আশাৰে—

জীতেন দাস
সমাজসেৱক সম্পাদক

প্র তি বে দ ন

MINOR GAMES SECRETARY'S REPORT

At the very begining I would like to extended my heartful thanks to all the teachers, friends & juniors of Dispur College for supporting me to serve as Minor Games secretary for the year 2013-2014.

I would like to thank especially the professor in-charge of my section. Madam Mamoni Kalita for her proper guidance without whom Icould not have accomplished my duties & responsibilities that were bestowed on me. I would also like to thank our honourable principal Sir Dr. Amar Saikia for his co-operation & advice. During the college week festival. I organised the events like volley ball, badminton, Kabbadi, Musical Chair etc... competition like this enables the student to show their talents. It really amazed me to know about their skills.

My college is a home of knowledge & discipline I am glad & honoured to serve my college. However if I have committed any mistake unknowingly during my tenure as a secretary, I request all to kinldy forgive me. I shall be very greatful.

Last but not the least, I would like to thank all the memebr of the Minor Games Body and I wish all very bright and successful future of all the students of the prestigious Dispur College.

"Long live Dispur College"

"Long live Dispur College Student Union"

Saurav Das
Minor Games Secretary

প্র তি বে দ ন

MESSAGE FROM SECRETARY, FINE ARTS

At the very first outset I would like to congratulate "ARUN" and at the same time I feel honoured for having the opportunity to write in the publication.

I would like to thank to all who had elected me as "Fine Arts secretary" for the season 2013-14 of the prestigious Dispur College and giving me the apportunities to prove my capabilities. I am grateful to my teacher-in-charge, all Union Colleagues, and the students of Dispur College for showing their love, support, help and respect.

During the days of college week I have tried to encourage the students to participate in the various competitions organized and also managed to introduce some new compititions like Emboss painting, glass painting, Rangoli, oil painting, etc. This initiative was taken in order to enlarge the horizon of fine arts in our college. I would like to request all the students to take inititatives in this regard.

I gratefully acknowledge and like to pay my best wishes in the development and progress personally to the college in the coming days.

Before winding up, I would like to take opportunity to thank the principal of our college Dr. Amar Saikia Sir and the entire staff of the college and the members of the union Body. I would like to wish a very bright and successful future to each and everyone of the prestigious college.

Thank you all.

Anamika Das
Fine Arts sec.

প্র তি বে দ ন

GYMNASIUM SECRETARY'S REPORT

At the very begining I would like to convey my hearful thanks to all the teachers, friends & junior of Dispur College for supporting me to serve as Gymnasium Secretary for the year 2013-14.

I would like to thank especially the professor in-charge of my section. Sir Mr. Khagen Boro for his proper guidance, without whom I could not have accomplished my duties & responsibilities that were bestowed on me. I would also like to thank our honourable principal Sir Dr. Amar Saikia for his cooperation & advice. During the college week festival I organized the event like Body show. Mr. Dispur, panja, push-up & etc... competition. THis event enables the student to show their latent talents. It really amazed me to know about their skill.

My college is a home of knowledge & discipline. I am gld & hnoured to serve my college. However if I have committed any mistake unknowingly during my tenure as a Secretary, please kindly forgive me. I shall be very greatful to you.

"Long Live Dispur College".
"Long live Dispur College Student Union"

Baharul Islam Laskar,
Gymnasium Secretary

প্রতিবেদন

M

th
li

ta
th
cl
in

d
t

প্র তি বে দ ন

MESSAGE FROM SECRETARY, FINE ARTS

At the very first outset I would like to congratulate "ARUN" and at the same time I feel honoured for having the opportunity to write in the publication.

I would like to thank to all who had elected me as "Fine Arts secretary" for the season 2013-14 of the prestigious Dispur College and giving me the apportunities to prove my capabilities. I am grateful to my teacher-in-charge, all Union Colleagues, and the students of Dispur College for showing their love, support, help and respect.

During the days of college week I have tried to encourage the students to participate in the various competitions organized and also managed to introduce some new compititions like Emboss painting, glass painting, Rangoli, oil painting, etc. This initiative was taken in order to enlarge the horizon of fine arts in our college. I would like to request all the students to take inititatives in this regard.

I gratefully acknowledge and like to pay my best wishes in the development and progress personally to the college in the coming days.

Before winding up, I would like to take opportunity to thank the principal of our college Dr. Amar Saikia Sir and the entire staff of the college and the members of the union Body. I would like to wish a very bright and successful future to each and everyone of the prestigious college.

Thank you all.

Anamika Das
Fine Arts sec.

প্র তি বে দ ন

GYMNASIUM SECRETARY'S REPORT

At the very begining I would like to convey my hearful thanks to all the teachers, friends & junior of Dispur College for supporting me to serve as Gymnasium Secretary for the year 2013-14.

I would like to thank especially the professor in-charge of my section. Sir Mr. Khagen Boro for his proper guidance, without whom I could not have accomplished my duties & responsibilities that were bestowed on me. I would also like to thank our honourable principal Sir Dr. Amar Saikia for his cooperation & advice. During the college week festival I organized the event like Body show. Mr. Dispur, panja, push-up & etc... competition. THis event enables the student to show their latent talents. It really amazed me to know about their skill.

My college is a home of knowledge & discipline. I am gld & hnoured to serve my college. However if I have committed any mistake unknowingly during my tenure as a Secretary, please kindly forgive me. I shall be very greatful to you.

"Long Live Dispur College".
"Long live Dispur College Student Union"

Baharul Islam Laskar,
Gymnasium Secretary

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ফলাফল সমুহ

Volley Ball : - Winners :- Akash Thapa (Captain)
Nilim Kakoti
Saurav Garg
Kakil Kumar
Kalim Ansari
Khairom Singha

Runners Up:- Ashim Boro
Bikhamjit Singh
Abhijit Boro
Porag Kumar Das
Rishi raj Rabha
Bikash Boro

Musical Chair:- (i) Sumi Baishya – 1st Prize
(ii) Barnali Talukder – 2nd Prize
(iii) Farida Begum – 3rd Prize

Spoon Race:- (Girls) (i) Konika Nath – 1st Prize
(ii) Junali Devi – 2nd prize
(iii) Mousomi Kalita – 3 rd prize

Par Pame:- (Girls) (i) Twinkle Biswas – 1st Prize
(ii) Sangita Choudhury – 2nd Prize
(iii) Karabi Das – 3rd Prize

Badminton (Boys) (i) Himangshu Taro – 1st Prize
(ii) Amal Borah – 1st Prize
(i) Muzabur Rahman – 2nd prize
(ii) Paban Rohang – 2nd prize

Badminton (Girls) (i) Pooja Suthradhor – 1st prize
(ii) Ashrita Baishya – 1st prize
(i) Rajshree Boro – 2nd prize
(ii) Sushma Sahu – 2nd prize

Skipping (girls) (i) Sonu Kumari – 1st prize
(ii) Sorita Kumari – 2nd prize
(iii) Shaziya Shaheen – 3rd prize

Khupa
1st – Bhagyalakshmi Kalita (6th sem)
2nd – Tanushree Timungi (6th sem)
3rd – Riju Das (B.Com 6th sem)
3rd – Anu Singh (2nd Sem)

Bride :- 1st – Jyotima Saikia
2nd – Anu Singh
3rd – Nisha Kumari Sah

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ফলাফল সমুহ

Traditional :- 1st – Tanushree Timung
2nd – Nisha Kumari Sah

Ludu:- 1st – Dharitri Barman (B.A. 6th sem)
2nd – Pinky kakati (B.A. 2nd sem)
3rd – Barnali Goswami (B.A. 6th Sem)

Miss Dispur:- Jemina Sultana

Mehendi:- 1st – Aruna Baishya (B.Com 6th sem)
Shahanaj Sabnam (B.A. 2nd sem)
2nd – Banashri Sharma (4th sem)
Sushma Sahu (6th Sem)
3rd – Anu Singh (2nd sem)
Riju Das (6th sem)

Cooking Compitition

Chicken 1st – Pritirekha Baishya (4th sem)
2nd– Sumi Baishya (2nd sem)
3rd – Tanushree Temungi (6th sem)
Papari Patgiri (6th sem)

Biriyani 1st – Farha Naaz (H.S. 1st year)

Fish 1st – Jutika Deka (4th sem)
2nd – Bondita Boro (2nd sem)

Chutneey 1st – Jonali Devi (6th sem)
2nd – Jutika Deka (6th sem)
3rd – Papari Patgiri (4th sem)
Sangita Baishya (6th sem)

Salad 1st– Juthika Deka (4th sem)
2nd – Jonali Devi (6th sem)

Sweet Dish 1st – Juthika Deka (4th sem)
Bhupali Mishra
2nd – Barnali Talukder
Sangita Baishya (6th sem)
3rd – Rijuna Begum (H.S. 1st year)
Jonali Debi (6th sem)

Dal 1st – Bhagyalakshmi Baishya (6th sem)

Pitha 1st – Sangita Baishya (6th sem)
2nd – Papari Patgiri (4th sem)
3rd –

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ফলাফল সমূহ

Pickle
1st – Jonali Devi (6th sem)
2nd – Juthika Deka (4th sem)
3rd – Sangita Baishya (6th sem)

Results of the compitation held under magazine section

I. On the spot Poetry writing :
1st – Mridusmita Devi (B.A 4th sem)
2nd – Dipjyoti Baishya (B.Com 6th sem)
Parthapratim Choudhury (B.A. 4th sem)
3rd – Mridul Deka (B.Com 4th sem)

II. On the spot Letter writing -
1st – Diptirani Deka (B.A. 4th Sem)
2nd – Dipjyoti Baishya (B.Com 6th sem)
Manabendra Dey (B.Com 4th sem)
3rd – Jonali Devi (B.A. 6th sem)
Bornali Talukder (B.Com 4th sem)

III. On the spot Story writing -
1st – Jonali Devi (B.A. 6th sem)
2nd – Minakshi Kalita (B.A. 6th sem)
3rd – Arjuma Maszid (B.A. 2nd Sem)
Parthpratim Choudhury (B.A. 4th sem)

IV. On the spot Essay writing -
1st – Parthpratim Choudhury (B.A. 4th Sem)
2nd – Mridusmita Kalita (B.A 4th Sem)
3rd – Priyanka Deori (B.A. 2nd sem)
Sangita Baishya (B.A. 6th Sem)

Best Particitant – Parthpratim Choudhury (B.A. 4th Sem)

Winner's of indoor sports

Carrom (Single)–
1st – Zulfikar Ali Ahmed.
2nd – Amit Mandal
3rd – Zeherul Islam

Carrom (Double)–
1st – Rubul Deka / Zulfikar Ali Ahmed.
2nd – Deepjyoti Rajbongshi / Nabeen Sharma.
3rd – Manuj Thakuria / Apurba Boro

Chess –
1st – Manabendra Dey
2nd – Digen Das
3rd – Amit Mandol

Ludu –
1st – Amit Mandol
2nd – Manabendra Dey
3rd – Ranjeet Deka

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ফলাফল সমূহ

Puzzle –
1st – Monoj Thakuria
2nd – Apurbo Boro
3rd – Arun Jyoti Borah

Arrow Target
1st – Apurba Baro,
2nd – Bhaben Thakuria,
3rd – Monej Thakuria

Glass Painting
1st – Shanaj Satnam
2nd – Aparajita das & Anamika Das
3rd – Tonyma Das

Oil Painting
1st – Banashree Das
2nd – Tonyma Da
3rd – Dipashree Deka

Emboss Painting
1st – Dipashri deka
2nd – Banashree Das
3rd – Lina Das & Mridusmita Devi

Best Competitor
Tonyma Das

Fine Arts Compition

Pencil Sketch
1st – Tonyma Das (B.A. 6th Sem)
2nd – Babita Das (B.A. 2nd Sem)
3rd – Anu Singh (B.Com 2nd sem)
Consolation – Heeramoni Nath

Water Colour
1st – Tonyma Das (B.A. 4th Sem)
2nd – Banashree Deka (B.A. 4th Sem)
3rd – Babita Das (B.A. 6th Sem)
Consolation – Anu Singh

Rangoli Competition
1st – Aruna Baishya (B. Com 6th sem)
2nd – Tonyma Das
3rd – Riju Das & Suravi Sarmah

সাংস্কৃতিক বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতা২০১৩-১৪ বৰ্ষ

1 I ভূপেন্দ্ৰ সংগীত
1st – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ফলাফল সমূহ

2nd – সেৱাশ্ৰী বৈশ্য (4th sem, Arts)
3rd – ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)
উদ্‌গনি বঁটা — সুদীপা ৰয় (B.Com 4th sem)

2। জয়ন্ত সংগীত
1st – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
2nd – সেৱাশ্ৰী বৈশ্য (4th sem, Arts)
3rd – বিপুল দাস (2nd sem, Arts)
উদ্‌গনি বঁটা — ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)

3। ৰাভা সংগীত
1st – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
2nd – ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)
3rd – সেৱাশ্ৰী বৈশ্য (4th sem, Arts)
উদ্‌গনি বঁটা — বিজয়লক্ষ্মী হাজৰিকা (6th sem, B.Com)

4। জ্যোতি সংগীত
1st – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
2nd – ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)
3rd – সেৱাশ্ৰী বৈশ্য (4th sem, Arts)
হীৰামণি নাথ (2nd sem, Arts)
উদ্‌গনি বঁটা — বিজয়লক্ষ্মী হাজৰিকা (6th sem, B.Com)

5। বিহুগীত
1st – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
2nd – বিপুল দাস (2nd sem, Arts)
সেৱাশ্ৰী বৈশ্য (4th sem, Arts)
3rd – অনুৰূপা ডেকা (4th sem, Arts)
ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)
সুদীপা ৰয় (4th sem, B.Com)

6। বৰগীত
1st – সেৱাশ্ৰী বৈশ্য (4th sem, Arts)
2nd – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
3rd – ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)

7। লোকগীত
1st – সেৱাশ্ৰী বৈশ্য (4th sem, Arts)
2nd – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
3rd – সুদীপা ৰয় (4th Sem, B.Com)
ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)
উদ্‌গনি বঁটা — দিপ্তীৰাণী ডেকা (4th sem, Arts)

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ফলাফল সমূহ

8। আধুনিক গীত
1st – চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
2nd – জয়ন্ত পাংগিং (6th sem, B.Com)
3rd – নৱনীতা হালৈ (H.S. 1st year)
নিজৰা চেতিয়া (2nd sem, Arts)

9। বনগীত-
1st – বিজয়লক্ষ্মী হাজৰিকা (6th sem, B.Com)
2nd – বিপুল দাস (2nd sem, Arts)
চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)
3rd – ৰাজশ্ৰী নাথ (4th sem, Arts)
সুদীপা ৰয় (4th sem, Arts)

10। বিয়ানাম (দলীয়)
1st – অনুৰূপা ডেকাৰ দল।
2nd – সেৱাশ্ৰী বৈশ্যৰ দল।
3rd – নাতাশা ডেকাৰ দল।

11। আধুনিক নৃত্য (একক)
1st – মুনমী বৰকটকী (2nd sem, Arts)
2nd – জুলু খাটনিয়াৰ (H.S. 2nd year)
3rd – হীৰামণি নাথ (2nd sem, Arts)

12। লোকনৃত্য (একক)
আচ্‌মা উল্লাহ দত্ত (বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা)

13। উদ্‌গনি বঁটা
ক) সুৰভি শৰ্মা (মাজনী) (2nd sem, Arts)
খ) প্ৰশান্ত কল্প হাজৰীকা (অনন্ত হাজৰীকা) (6th sem, Arts)
গ) সুৰভি শৰ্মা (বাৰ্তা বাহক) (2nd sem, Arts)

শ্ৰেষ্ঠ সংগীত প্ৰতিযোগী
চয়নিকা বৰুৱা (2nd sem, Arts)

শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতা
হীৰাজ গগৈ (6th sem, Arts)

শ্ৰেষ্ঠ অভিনেত্ৰী
শিৱানী দত্ত (4th sem, Arts)

মহৎ লোকৰ বাণী

ভাষাৰ অংগপত মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপাত্ৰ 'অৰুণ' অকন মান হ'লেও অপূৰ্ণতাপূৰ কৰি ভাষা ও সাহিত্যৰ ভঁৰালক চহকী কৰি তুলিব, 'জাতীয় সাহিত্য ৰচনা কৰিবলৈ হ'লে সাহিত্যকে সমাজক নাড়ীজ্ঞান কৰিব পাৰিব লাগিব। গল্প, প্ৰবন্ধ, কবিতা, উপন্যাস, সকলো ক্ষেত্ৰত সাহিত্যিকে সমাজত কি আছে তাক ফটফটীয়াকৈ দেখুৱাব পাৰিব লাগিব যাতে পাঠকে বুজি পায় সি তেওঁৰ প্ৰাণৰ কথা, তেওঁৰ আশা-আকাঙ্খাৰ প্ৰতীক, তেওঁ সমাজৰেই অভিব্যক্তি।"

— সাহিত্যাচাৰ্য্য অতুল চন্দ্ৰ হাজৰিকা ১৯ এপ্ৰিল ১৯৫৯ চন
২৭তম অসম সাহিত্য সভা নগাওঁ অধিৱেশন

'অসম সাহিত্য সভাৰ হাইলাকান্দি অধিৱেশনৰ সভাপতি পদৰ বাবে মোৰ বাইজে নিৰ্বাচিত কৰা বাবে পোনতেই বাইজলৈ সেৱা জনাইছোঁ। যিখন আসনলৈ অসমৰ ৰথী-মথাৰথীসকল নিৰ্বাচিত হৈ আহিছে, সেইখন আসনলৈ মোৰ বাচি অনাত মই নিজেই কুণ্ঠাবোধ কৰিছোঁ। মই মাত্ৰ সমূহ বাইজৰ ওচৰত মুৰ দোঁৱাই এই যিমান চেষ্টা কৰিব পাৰি সিমানখিনি কৰিম। পাণ্ডিত্যপূৰ্ণ ভাষণৰ অপচেষ্টা আজি মোৰ ভাষণত কৰা নাই— মই মাত্ৰ আমাৰ সমুখৰ ভয়াবহ সমস্যাৰ বিশ্লেষণ কৰি তাৰ নিৰাকৰণৰ বাবে কেতবোৰ ভাবৰ বুৰবুৰণি প্ৰকাশ কৰিবলৈহে চেষ্টা কৰিছোঁ। ইয়াত বুৰঞ্জীৰ বাকৰিত থিয় নিদি জীয়া বৰ্তমানৰ চোতালত থিয় দি দুআষাৰ কথা পতাৰ চেষ্টাহে কৰা হৈছে।"

— কীৰ্তিনাথ হাজৰিকা, ২৩ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৮৮
অসম সাহিত্য সভাৰ হাইলাকান্দি অধিৱেশন

"সমনীয়া আৰু ডেকা বন্ধু সাহিত্যিক বন্ধুসকল! আহক, আমি প্ৰত্যেকে নিজৰ শক্তি আৰু ৰুচি অনুযায়ী ভাগে ভাগে আমাৰ সাহিত্যৰ বেলেগ বেলেগ জ্ঞান বিভাগৰ অভাৱ পূৰাবলৈ লাগি যাওঁহক। আমাৰ সাহিত্য ভড়াললৈ কাব্য, অলঙ্কাৰ, ইতিহাস, পুৰাতত্ত্ব, দৰ্শন, বিজ্ঞান, মানৱতত্ত্ব ইত্যাদি বিষয়ক গ্ৰন্থৰ সৰু-বৰ ডাঙৰি কঢ়িয়াই তাক বাহিৰে ভিতৰে ডাঙৰ কৰিবলৈ দেহ-মন উছৰ্গি দিওঁহক,— যাৰ প্ৰতিভা আছে তেওঁ মৌলিক গ্ৰন্থ প্ৰণয়ন কৰি আৰু যাৰ অধ্যৱসায় আছে তেওঁ অনুবাদ প্ৰচাৰ কৰিব আমাৰ জাতীয় সাহিত্য চহকী কৰিবলৈ প্ৰতিশ্ৰুতি হওঁহক।

— সাহিত্য কাণ্ডাৰী পদ্মনাথ গোহাঞি বৰুৱা
অসম সাহিত্য সভা প্ৰথম অধিৱেশনৰ সভাপতিৰ অভিভাষণ
২৬ ডিচেম্বৰ ১৯১৭ চন, শিৱসাগৰ

"পৃথিৱীত জন্ম গ্ৰহণ কৰিয়েই যি ভাষাৰে প্ৰথম মাথষাৰ মুখেৰে মাতোঁ, যি ভাষাৰে পৰমেশ্বৰৰ নাম লওঁ, মৰম-প্ৰীতি, দয়া-মমতা জনাবলৈ যি ভাষাতকৈ সহজ ভাষা বিচাৰি নাপাওঁ আৰু যি ভাষাৰে পৃথিৱীৰ পৰা বিদায় ল'বৰ সময়ত শেষৰ মাতষাৰ মাতি যাব পাৰিম সেইযে আমাৰ চিৰ চেনেহী ভাষা জননী।"

— ধ্বনিকবি বিনন্দ চন্দ বৰুৱা
অসম সাহিত্য সভাৰ ত্ৰয়বিংশ উত্তৰ লক্ষীমপুৰ অধিৱেশন ১৯৬৬ চন

***

Class Room

Libraray

Canteen

Common Room

Gymnasium

Girl's Common Room

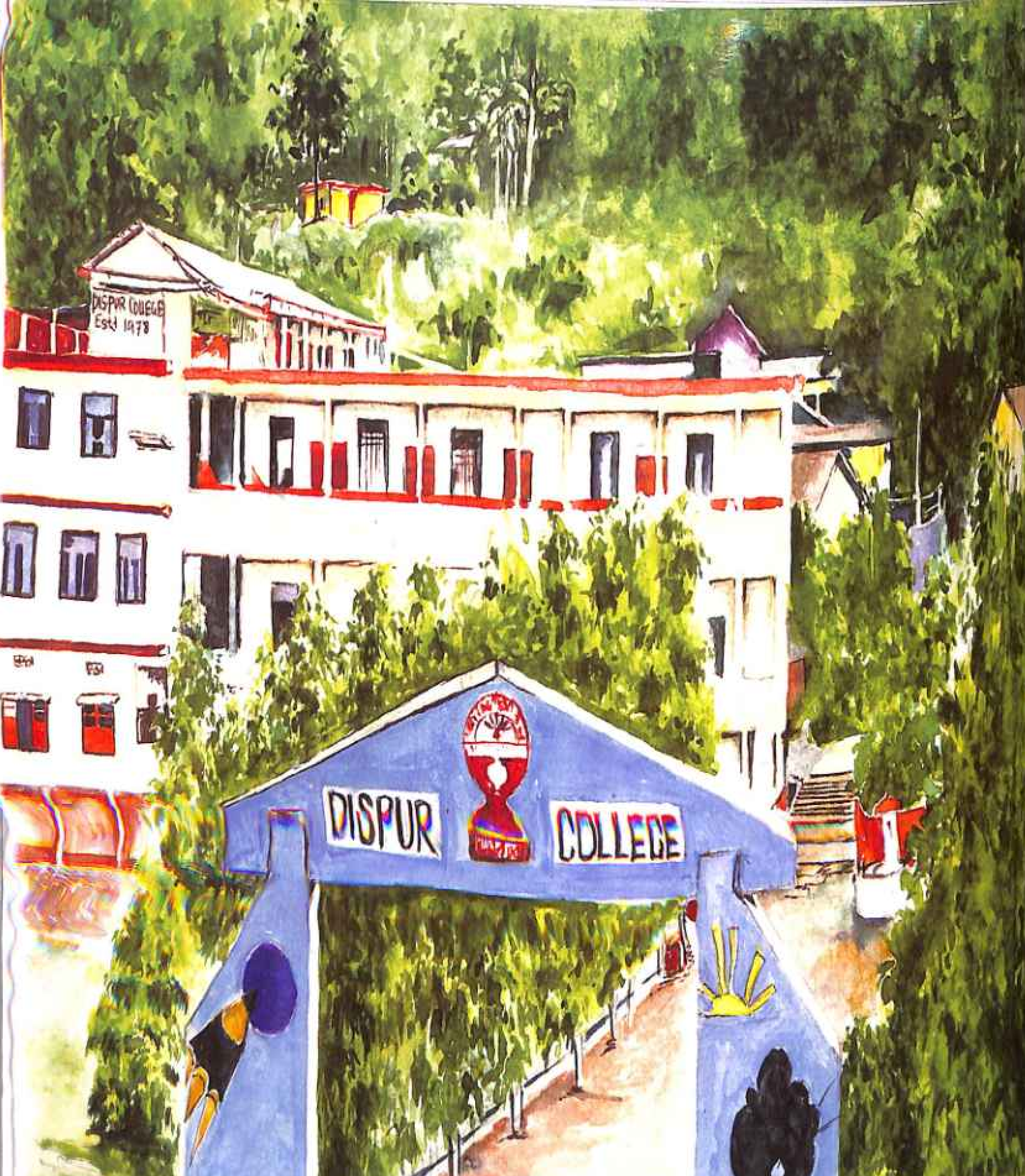

Drawing By- Ratneswar Kurmi

Design & Printed by AYS Printers
Bamunimaidam-9508415833